

Els que visitin
Núria, La Molina,
Pulçorà...
compraran una
capbata de
PANS DE PESSIC
al Restaurant de
l'Estació de V.le, o
a la fabrica, carter
de Serrallers, 15

Després d'un episodi

Una vegada que la Lliga Regionalista (aquella d'aleshores) havia sofert una severa derrota electoral i que voltaven a Prat de la Riba, organitzador cautisim d'èxits, tot de cares llargues, aquell admirable polític-pagès (de l'estirp, vull dir, dels de Roma) va fer: "De vegades convé perdre." Convé fins als partits oportunistes; convenia fins als partits artíficials, però immensament més als partits autèntics, que representen la intervenció de la realitat segons una ideologia essencial i un temperament peculiar. Però no basta, en haver perdut, de dir altívolament quelcom de semblant a la frase del poeta bètic:

Victoriosa causa diu placuit sed
victa Catoni

Els nombres són adventicis: necessitats de reacció, corrents emocionals i fins i tot simples recapitaments de la voluntat us atansen o us allunyen una generació que no és pròpiament partidària, sinó companyia només eventual. Però el fonament massís d'un partit, la seva garantia de durada i d'una certa emancipació de les circumstàncies estranyes, és sempre la homogeneïtat o la bella avenença d'un nucli essencial. I l'hora d'una derrota sàviament administrada és, almenys per un concepte, admirable per a l'acció: ella, sens dubte, si efectivament escurça el nombre, accentua l'homogeneïtat, pel departiment dels que tot sovint no eren gaire més que comandaris d'un èxit concebut com a immediat. En la derrota (útil sempre que la en fareu, no pas sempre justa) convidrà de refermar la concentració i que els millors (protagonistes de totes les coses) vegin si, com de vegades passa, llur posposició, i ni que fas llur aparent eliminació, no és apta a determinar o afavorir un tal estat de coses que donarà més raó que mai a llur tesi. I si és així no els escarà sinó un nou enardiment.

segament de Catalunya per un sol partit, ni que sigui democràtic, és un perill per a la llibertat. El geni particular d'una host — ni que sigui redemptora — convertida en partit polític, comprensible com és i beneficiador de totes les atenuants que voldreu, demana la compensació d'una franca escola liberal. El sindicalisme necessita, vitalment, per evitar una pròpia desnaturalització que el conduís, si no al mot, a alguna assimilació de la metodologia del comunisme, una afirmació intensa del principi de llibertat. Les dretes que recauen (obra encara del llovet del segle XIX) en velleïtats de defensa dels interessos particulars a cops de Sant Crist, fan indispensable l'orejament i la immunització per la llibertat. Però encara hi ha més: en el trontoll d'un canvi de règim i en un abocament indistint de la vida, ixen a la superfície, amb les més belles esperances, amb els deliris més sagrats, estranyes dèries, temptacions d'injustícies que semblen justes. La llibertat és el remei, no pas per cap essència mística i absoluta, redemptora de cap excés, sinó perquè és el procediment racional, — prou acreditat en la civilització europea occidental en la qual volem viure activament, — perquè tota la societat sigui vivent i responsable, en una estructura serena i duradora, no feta contra ningú, educadora de tots, beneficiadora de tots, sense més exigència que la que li és, com senyalava Nicolau d'Oliver, conatural això és, el compliment de la llei. Aquest esperit il·lustre de la llibertat continuarem a servir els que siguem, així com no hem cessat de servir Catalunya. I amb més emoció i fidelitat ho farem en pensant que el respecte i l'afany i l'amor de la llibertat, tots tres fisíonòmics de la Catalunya històrica.

JOSEP CARNER

El senyor Aiguader torna molt ben impressionat a Barcelona

Madrid, 3. — Aquesta tarda l'alcalde de Barcelona, parlant amb alguns periodistes, ha dit que encara no s'ha resolt definitivament el relacionat amb l'emprèstit, però gairebé pot assegurar-se que quedarà resolt molt aviat.

Aquesta nit tornarà a Barcelona el doctor Aiguader. Se'n va molt optimista, i es mostra agraït al ministre d'Hisenda i a tot el Govern per les grans facilitats que li han estat donades a favor de l'ajuntament de Barcelona per a la immediata resolució de l'emprèstit.

L'alcalde ha dit als periodistes que ja no pensava tornar a Madrid fins al dia 12, però solament com a diputat.

El president de la sessió preparatòria de les Constituents

Madrid, 3. — La sessió preparatòria de Corts Constituents presidida per En Josep Serrano Batanero, republicà federal, per haver estat la seva la primera acta de diputat que ha arribat al Congrés.

Les reformes militars

Madrid, 3. — El senyor Azafia conversà amb els periodistes i els digué que portava al Consell, tal com havia anunciat, la part que respon al seu ministeri de l'acordat respecte l'assumpte dels obrers ferroviaris i el decret de creació de l'Estat major central i reorganització de l'administració central.

Se li parlà de la protesta d'algunes capitals per la reorganització de les acadèmies militars, i digué que acabava de rebre una comissió de Guadalupe en la qual figuraven tots els diputats menys el comte de Romanones.

Acabà manifestant que ja tenia redactades les instruccions per als plans de treball intensiu en manobres, exercicis de quadro i sobre el plànol, marxes, conferències i memòries.

Digué que en les dites instruccions consten les regles precises perquè totes les ofícies, fins i tot les que es troben en situació de disponibilitat, laborin.

FULL DE DIETARI

L'AVANT-GOUT NO ENS HA AGRADAT.

L'avantprojecte de Constitució sembla, sembla que no ha plagut a ningú. Suposem que els redactors, si no havien previst un succés tan enterament negatiu, ja devien preveure que a Catalunya no fora rebut amb massa simpatia.

En efecte: una Constitució que avui, l'endemà d'una Revolució, després del Pacte de Sant Sebastià i de les reiteracions del nostre voler autònom, surt encara edificat laboriosament la personalitat de Catalunya sobre la base de les "provincies", no és una Constitució que vagi a l'hora. D'altra banda, fins en la forma d'eliminar les coses hi ha una paradoxa empírica. Resulta que la primera vegada que una Comissió redactora d'un text constitucional treballa sota la coacció d'una reivindicació política, quasi l'única cosa que fa és de fixar amb minuciositat i amb energia les facultats que el Poder central considerava indelegables i intransferibles.

Sembla que, davant aquells famosos "volem" de les Bases de Manresa, i d'altres "volem" que hom ha agregat durant el segle actual, la Comissió redactora de l'avantprojecte alludí, ha tingut la sola preocupació d'establir una colla de negatives: "No tindreu mai ensenyament primari prou..." "No tindreu mai ràdio-comunicació prou..." "No tindreu mai..."

El senyor Ossorio i Gallardo, president de la Comissió redactora, haurà de reconèixer que aquestes negatives no són gaire a propòsit per satisfier a Catalunya.

Altament, tota la Constitució, pel seu amor a les solucions híbrides, pel seu gust per la nomenclatura artificiosa, per la seva por a la realitat, fa un tuf canoví — vull dir de Cánovas — que esparvera.

Fortuna que sols és un avantprojecte, sinó...

CARLES SOLDEVILA

Impròptus Les creus renovades

Jo serve el record d'unes petites creus traçades i renovades en terra per uns mans piadoses en un indret solitari de Girona, darrera la muralla de la Mercè, sota les Pedreres...

Quantes vegades, en els dies llunyans de la meua infantesa, m'havia aturat a contemplar-les amb fervor respecte i amb profunda pietat!

Volades d'herbel, reletes sovint per unes mans anònimes, aquelles creus evocaven una tragèdia que jo havia sentit contar moltes vegades i que apareixia representada, amb tots els seus detalls més punyents, en unes velles il·lustracions.

Ahi havien estat afusellats, a les vuit del matí del 28 de juny de 1888, un comandant i un tinent — Ferrándiz i Bellés — que havien intentat sublevar-se per la república, creient que amb aquest règim Espanya podia esdevenir una nació gran i lliure, com altres que l'havien instaurat.

Al meu esperit d'infant, ells simbolitzaven aquella República que jo estimava ja per tradició de família i que més tard havia de comprendre a través d'ànimes lectures.

La Monarquia els havia immolat inexorablement, sense voler atendre el clam piadós que aixecà tota la ciutat adolorida, des del bisbe fins al més humil dels treballadors, als quals s'havien ajuntat nobles veus d'altres pobles, entre elles, si no m'error, la de Victor Hugo.

Fa algun temps que aquell trist indret va ésser tancaut per a proveir a necessitats del ram de guerra, i ara una pedra austera, amb una senzilla inscripció, hi recorda el sacrifici dels dos abnegats militars.

Jo no sé si aquelles creus, mancades de la mà anònima que tenia cura de renovar-les, s'han esborrat per sempre. Deixeu-me pensar, però, que enguany, a la primavera, dos petits clots han assenyalat novament les creus memoratives i que, entre l'herbei tendre, han esclatat unes flors roges com la sang d'aquells màrtirs, grogues com els blats dels nostres camps i morades com el mantell sagrat de les muntanyes en la posta, que no es marciràn mai més...

CARLES RAHOLA

El Govern de la República Espanyola ha honorat la nostra llengua fent-la ensenyar als nens catalans. Tu que és català, ja tens en la nostra llengua els teus rètols i impresos?

COMENTARI

Amb i per la llengua

Un tòpic freqüent: "Catalunya, en l'ús integral de la seva llengua, hi perd". Un altre tòpic: "L'ús de llur idioma prou és per als catalans una qüestió sentimental. Contra el sentiment d'un poble no hi ha raó que hi valgui. Cal, doncs, etc., etc." El primer d'aquests tòpics l'empen, per un igual, catalanòfils i catalanòfils; el segon és emprat per aquests darrers per a justificar llurs simpaties envers Catalunya quan després d'haver reconegut la superioritat del castellà sobre el català és complaen a reconèixer la nostra afeció per la llengua pròpia. Tòpics, però. Tan rebregat, segons ara es diu, el primer com el segon. Tan informat l'un com l'altre. Contrari a la realitat tots dos. No cal que ens referim al primer, perquè contra seu hi ha trenta anys de literatura excel·lent o detestable, tant se val, però sempre justificada. És oportú, en canvi, de fixar-nos en el segon, perquè no solament se'n valen els amics de Catalunya per a exterioritzar llurs simpaties, ans també nombre excessiu de catalans. En la mitja dotzena de mitjans on, amb un coratge que femem que ens fallarà per sempre més, vam córrer en aquestes eleccions, tots els oradors (i com han davallat en categoria, aquests singulars personalges!) que van creure oportú en referir-se al dret dels catalans a usar en totum la llengua nacional, es van valer del tòpic "sentimental". Darrerament, el pare Reparaz, en un dels seus bels articles a Crisol, també s'hi refereix.

Doncs bé: nosaltres, que pertanyem al grup dels que considerem el plel lingüístic com la més cabdal (i la més urgent a resoldre) de les reivindicacions catalanes, hem sacrificat, per la victòria de la llengua, múltiples activitats de l'esperit, hem figurat joiosament a l'estol anònim dels soldats de la llengua, hem perdut — i més d'un — la nostra carrera literària i adreue la professional per la mateixa causa. Però no ho hem fet per cap motivació sentimental.

Per a molts de nosaltres, partidaris de l'ús integral i exclusiu del català, adversaris del bilingüisme en quant aquest reposa el reconeixement de l'existència d'una llengua oficial amb la qual cal alternar i no una simple llengua exterior, útil per a l'exportació comercial, el català no és una llengua més bella, ni més dolga, ni més aspra, ni més expressiva, ni més pintoresca, ni més antiga que les altres llengües de la lluita.

I si té cap d'aquestes virtuts o d'aquestes imperfeccions no ho fem valer per a legitimar la nostra intransigència. El nostre daler pel recobriment total de llur llengua pels catalans és fisiològic. En reclamem l'ús com un presoner el de les mans o els peus endogalats, perquè ella i només ella representa íntegrament la nostra llibertat. No ignorem que milers de catalans que cobren llur indigència patriòtica amb himnes i banderetes barrades o tricolors refusen de col·laborar a l'obra del recobriment lingüístic. Llur farsa, però, no tardarà a ésser proclamada.

Qui ama Catalunya, qui ha comprès la vastitud del moviment catalanista (que no és cap instaurador, ara per ara, de política acadèmica decadent com la que propagava el lerrouxisme a Madrid i aconsellen els reraçagats d'ací, sinó una dinàmica antilecadèmica, una política contra la política, el futurisme republicà contra el passatisme republicà d'Estat) ha de rebel·lar-se contra tot intent de mutilació lingüística. Qui dintre Catalunya protegeix la premsa no catalana o que dins les corporacions, ateneus, sindicats, etc., no defensa fins a la més ardua intransigència, l'ús integral del català, manca a un deure elemental i traïeix els destins de Catalunya.

Puix que — o com interpreté el nostre punt de vista més car! — allò que escriví ahir Diego Ruiz a L'Opinió és la més justa de les visions. Barcelona (llegiu Catalunya) ha d'ensorrar la unitat d'Espanya i ha d'intentar d'abatre la de França. Barcelona és el cap i casal d'un Estat futur els límits del qual desconecem encara. I la força que l'empeny és, no en tinguem dubte, catalana de tots els estaments, de tots els partits, de totes les contrades, és el verb. — J. V. F.

El senyor Lerroux diu que vivim en una indisciplina social que cal corregir, i declara no tenir ambició d'ocupar el Poder

Salamanca, 3. — Un periodista ha visitat a Baños de Montemayor el senyor Lerroux i li ha preguntat si quan sigui Poder s'inclinaria cap a la dreta o cap a l'esquerra.

El ministre d'Estat li ha contestat: — No sé si seré Poder algun dia; però qualsevulla que sigui el Govern, sobretot ha de mantenir el principi d'autoritat.

Totes les llibertats, totes les organitzacions extremes que es vulgui, però sempre dintre de la llei i amb respecte a l'autoritat.

Avui vivim en una perfecta indisciplina social; això és el que cal corregir.

Cal educar les multituds.

Crec que el partit socialista, com el radical, han estat els únics partits organitzats que han viscut a Espanya i tenen, com a principal missió, educar, aprofitant aquesta organització, aquesta disciplina i aquestes multituds.

Si per mi fos, governaria el partit socialista demòcrata, i tindria la meua col·laboració, però crec que no és encara la seva hora.

Parlant d'Indalecio Prieto, ha dit el senyor Lerroux que si les seves declaracions obceixen a antipatia personal, no n'abasta el motiu.

Però he de fer constar — ha afegit — que, pel contrari, a mi m'és molt simpàtic el senyor Prieto. L'estimo en el que val, considero el seu talent i no li tinc antipatia. Estic per damunt de tot això.

Sobre l'haver obtingut jo sis actas diré que per cap circumstància en què em votaren m'he presentat jo.

Els meus amics portaren el meu nom a la llista.

El moment polític actual és molt vagu i confós. No es pot predir res. Tot depèn de les Corts.

Urgelx veure una Constitució.

— Creieu que el senyor Azafia serà ministre de la Guerra amb qualsevol Govern que es formi?

— No ho sé. El senyor Azafia ja té quasi acabada la seva obra.

A més, tot depèn de característiques polítiques que encara han d'acabar-se.

El senyor Lerroux no creu que se celebren les sessions de Corts a l'Estat.

Estima que la labor de les Corts deixarà petita a la que es porti feta per part del Govern.

— M'he refugiat en aquest lloc — ha dit — per anar recollint forces; però no per renyir amb ningú. Jo no renyixo amb cap persona. Per damunt de tot està la República.

Ara, és clar, si em donen un bufetada respondré amb una altra.

No he modificat el meu programa ni un mot.

Els meus discursos foren d'un to governamental, que és el que entenc que ha de donar als seus discursos tot home que senti la responsabilitat de governar.

Jo no vull sinó que es visqui dintre de la Llei, però dintre també de la llibertat.

Parlant el senyor Lerroux durant el dinar amb alguns amics que han anat a saludar-lo, deia que està assistint com un espectador a les manifestacions que vénen fent diversos homes públics sobre la possibilitat d'un Govern Lerroux.

Creu el ministre d'Estat portat un avantatge a molts homes públics: la de no tenir ambició pel Govern.

— Com més tard — ha dit — millor. Si es forma un Govern, estic resolt, sense parlar compte en la persona del seu cap ni en la seva filiació política, a ajudar-lo amb totes les meves forces, sempre que aquest Govern ser veixi els interessos de la República.

El senyor Lerroux es mostra molt satisfet del prestigi d'Espanya a l'estranger i les grates notícies que es reben dels països germans a favor de la República.

Hostes vingueren que de cas ens traqueren

Acaba de publicar-se i d'ocurrir-se profundament per Barcelona un manifest que subscriuen algunes associacions de regionals espanyols instal·lats a Catalunya i que el nostre diari publicà en l'edició del dia 28. Aquestes són associacions de gal·les, asturians, basco-navarresos, valencians, aragonesos, castellans, andalusos i murcians radicats a Catalunya en nombre de cinc-cents mil.

Ens dol la participació que en aquest acte tenen la Casa de València i l'Ateneu valencianec, perquè el manifest en qüestió és un document lamentable, un acte simptomàtic d'agressiva inadaptació. Sols els somriures grocs d'aquesta prosa inhàbil i impertinent, sota les més adonades frases d'amor a Catalunya es delata un antiscatalanisme apert i massa a l'aguait.

Els signants del sudit manifest vénen a dir que, radicats a Catalunya, on han contribuït amb llur treball a l'enriquiment del nostre país, es consideren tan catalans com el que més per a tenir dret a formar part de la comissió elaboradora del nostre Estatut i a votar-ne el plebiscit. Pretensió inadmisible i improcedent — perquè, anem a pams: aquests no catalans de les diverses regions hispàniques residents a Catalunya, els nostres trenta mil valencians, els nostres seixanta mil aragonesos, per exemple, voldran o no voldran intervenir en la formació del possible Estatut regional llur? Voldran, indubtablement. Voldran també votar el plebiscit del respectiu Estatut regional? És segur que voldran. Aleshores, doncs, intervinen en dos Estatuts, mentre que nosaltres, els catalans, només intervinem en el dret de l'Estatut Català. — És en va que se'ns objecti que els catalans radicats a les altres regions podem sostenir les mateixes desorbitades pretensions respecte a la gestació i votació de l'Estatut de qualsevulla altra terra espanyola. Ultra que els catalans no es troben enriquint cap altra regió espanyola en la proporció enorme que els no catalans aconsegueixen a la nostra terra, l'Estatut de les altres regions no interessa a cap català resident o no resident; d'altra banda no és probable que Múrcia, ni Andalusia, ni Bascònia, ni Galícia, ni Aragó, ni Castella admetessin aquesta gollística ingerència catalana en l'estatutació de llurs coses, tan fonamentalment i tan delicadament no catalanes.

Cal, també, sortir al pas de la cançó (que ja comença a devenir enlaidosa) de l'agraïment que deuen als no catalans vinguts expressament a casa nostra per contribuir a la riquesa de Catalunya. La majoria hi volem més aviat perquè Catalunya contribueixi a llur particular enriquiment, després d'haver intentat vanament enriquir-se a la terra llur; i no són pocs els que un cop han fet fortuna se l'emporten abans d'haver après de parlar com nosaltres. Catalunya no els fa retret d'aquesta fortuna ni del seu destí, sinó que, ben al contrari, els facilita llur treball i llur enriquiment sense condicionar-los. — Que és tal com ha d'ésser. — I no parlem dels abusos incompuntables que a pretext de germanor cometen a mansalva a la nostra terra

gent indocultada, sense ofici ni benefici, vinguda a corrua feia de totes les provincies espanyoles, adés per acutiar de desvassats socorreguts, adés de trencavagues o d'esquirols, adés de burdotes, adés de captaires, adés de malalts crònics, adés de parterres. I ens quedem voluntàriament curts en l'enumeració, perquè l'abús és més greu del que la gent es pensa, és més lleig del que es pot dir. Hi ha catalanístes, però, que poden parlar més eloqüentment que nosaltres, quan convingués; i contra d'elles ningú no podrà apellar.

Hi ha en el document que ara ens subleva, altres extrems de secundària malvolença que no són negligibles. Tals, per exemple, el paràgraf que pretén si el recobriment de la personalitat que Catalunya tenia abans de 1714 equival a retrocedir a un estat social setecentista; o el prejutjar la tendència de l'Estatut i treure'n conseqüències; o el de suposar que l'ensenyament en català implica el dret de l'ensenyament de tota altra llengua; o que en les escoles catalanes s'ha d'inculcar la idea de no espanyolitat dels catalans, etc., etc. No creiem pas que sigui per ignorància dels problemes compresos en aquests bescantaments que el manifest dels no catalans de Catalunya insinui tals fal·làcies.

I què vol dir el desgraciat document que ens ocupa quan resa així: "El presente es nuestro y podemos disponer de él, pero no del porvenir, que pertenece a las generaciones futuras"? Vol dir, potser, que els catalans no tenim dret a l'Estatut i que els no catalans sí que tenen dret a condemnar les nostres esdevinudes gèneres a l'"statu quo" denigrant que ara patim? Si no vol dir això, no crec que el precitat paràgraf vulgui significar res.

Cal protestar, també, que el reconeixement de l'oficialitat de la llengua catalana a Catalunya hagi d'obligar a la declaració del bable, el mallorquí, l'eivissenc, l'arànc, el riojà, el zamorà, el lleonès, el salmantí, etc. Serà possible que cap no-català resident, de poc temps només, a Catalunya pugi una tan pobre dialèctica per a combatre la primordial, la central qüestió de la llengua en "el llamado problema catalán"? Què fa, doncs, a Catalunya aquesta gent que no s'adona de les coses fonamentalment catalanes? Fa diners, res més que diners... I amb aquest esperit té la gosadia de voler intervenir l'Estatut de Catalunya?

Per fi, els subscriptors del trist manifest que ens fa parlar no són pas més intel·ligents quan recolzen en la Història llurs fantàstics drets de resident. "Si la Naturaleza no nos ha separado y la Historia nos ha unido siempre..." diu aquest text. Prou. Es veu bé que el redactor del manifest ha estudiat Història a les escoles no-catalanes.

Si els no-catalans residents a Catalunya volen continuar fruit de l'espèndia i incomparable hospitalitat catalana, hauran de moderar llurs anhels almenys fins al nivell de sensatesa que mantenen els catalans que s'estableixen fora de Catalunya.

JOAN SACS

LA SANTA ESPINA
Ossorio. — An, té, Etsch content?
Pagès. — Ja he crescut. Estem temble que riu...

El decret sobre el bilingüisme

Còpia del Buletí de l'Associació Protectora de l'Ensenyament Català.

"El decret sobre el bilingüisme —que no és, com algú ha cregut, el decret del bilingüisme— representa el primer acte clar i categòric de comprensió dels nostres problemes i de respecte per les nostres realitats que ha produït la governació de l'Estat, després d'un període multiescual de compulsió assimilacionista. El preàmbul del decret no deixa lloc a dubtes respecte a la seva intenció, i aquesta intenció és la que hem d'agrair; perquè encara que allò que s'hi reconeix no és res més que l'estricta justícia, estem tan avessats a veure que la justícia no és considerada fet per a nosaltres, que el simple fet de tornar-nos un dret que és ben nostre, ja representa una disposició cordial que ha d'ésser corresposta.

La doctrina que hem sostingut sempre en relació al problema lingüístic de l'ensenyament en general, i a la nostra terra en particular, és consagrada substancialment pel decret que comentem. L'infant català ha d'ésser ensenyat íntegrament en català. Això no s'oposa en res al fet que li sigui ensenyat, entre altres coses, i amb una atenció preferent si cal, l'idioma castellà. Naturalment que nosaltres que a un criteri de dignitat i utilitat patriòtica hem ajuntat sempre un criteri seriósament pedagògic i científic no podem dir que la solució acordada satisfaci en aquest darrer aspecte la desiderata que sembla conseqüència lògica dels resultats coincidents que van donant les investigacions que sobre aquest problema es realitzen actualment en diversos indrets del món. La interferència de la segona llengua, des de l'edat en què disposa el decret, ens sembla prematura. Nosaltres creiem de més eficàcia, en tots sentits, que s'esperés que l'infant hagués desplegat amb absoluta llibertat el seu llenguatge fins a un punt inicial de maduresa que no pot tenir als vuit anys.

Això, però, no destrueix la importància extraordinària que té per nosaltres, la conquesta aconseguida. El que ara cal, és que no ens adormim en la satisfacció del moment, ni ens dispersem en inútils liris. La reforma ens carrega al damunt una greu responsabilitat. La de traduir-la en resultats pràctics immediats, que responguin a la insistència amb què ha estat de tota sollicitud i posin els fonaments d'una sòlida cultura popular autòctona. Les autoritats catalanes i les de l'Estat espanyol amb exercici a Catalunya, s'han posat ja a col·laborar per a traduir a la pràctica l'artícul del Decret. El mestres oficials, amb la satisfacció que ven remou un dels obstacles més grossos a una tasca profitosa, es mostren animats de les millors disposicions. Convé que tots aquests esforços es vegin acompanyats d'una acció ciutadana que els envolti d'una atmosfera d'impulsió i encoratjament.

Però cal també que aquesta acció no es deturi al volt de l'escola oficial. La llibertat en què el decret deixa l'escola privada no representa per a aquesta, una justificació moral en cas que s'entossudeixi en les pràctiques antipedagògiques i ofensives per al sentiment del nostre poble d'imposar als nostres infants una llengua que no és la materna. Els ciutadans tots, i els que tinguin fills fills encomanats a la cura d'aquestes escoles en particular, han de posar en joc tots els recursos que tenen a mà —que són molts i eficaços— per fer-los entendre. I els dirigents d'aquestes escoles, els que realment sentin la importància i transcendència de llur missió, han de posar el seu honor a avançar-se a la pressió d'aquesta acció ciutadana fent-la innecessària.

L'avantprojecte constitucional

Es sorprenen que fins ara cap diari barcelonès hagi fet cap comentari a l'avantprojecte de Constitució.

El Matí va dedicar ahir a aquest tema editorial següent:

"L'avantprojecte de Constitució de la República Espanyola, el text íntegre del qual fèrem conèixer ahir als nostres lectors, ens dóna haver de dir que ha produït en general un deplorable efecte. Deixant de banda algun dels seus extrems de cabdal importància per a nosaltres, que serà tractat convenientment damunt aquestes planes, la nostra impressió d'avui volem referir-la exclusivament a l'aspecte relatiu a l'organització política-administrativa de l'Estat. I, en aquest punt, apremiem-nos a dir que la concepció dels autors de l'avantprojecte constitucional no sembla que hagin tingut per a res en compte les palpitations de la realitat més o menys vident manifestada en diversos indrets d'Espanya. Si la premissa assumida constituïa una de les pitjors tares de la legislació del temps de la Monarquia, amb la implantació d'aquest text com a llei fonamental de la República, no hauríem pas perdonat poc ni molt a l'autoritat que l'ha produït. I aleshores la decepció a la nostra terra seria immensa i, ja de mal dir fins on ens menararia, puix que és indubitable que l'arribada a l'estat de regim que molts catalans sentien, no tenia altre su-

la balança del nostre poble a favor del règim d'ara?

Els autors d'aquest avantprojecte no han sabut tenir amb ell a l'eliminació de la vida política espanyola allò que és tant anys és causa de la seva pertorbació. Ara és ocasió propícia. Però l'esperit centralista i uniformista ha pogut més i és l'última, perquè eren molts a fer-se la il·lusió que aquest esperit, també s'hi comptava, entre les coses que van caure fa pocs mesos. Catalunya, amb això, no s'hi pot pas avenir. Un règim polític centralista, que deixi subsistent el nostre plet, tant si s'anomena una cosa com una altra, no pot ésser mai el nostre règim. Si no hi ha satisfacció, no hi pot haver pau. I allò que ha estat fins ara causa d'afebliment i desprestigi per a l'Estat, no pot pas esperar ningú que esdevingui de sobte inoperant amb un senzill canvi de decoració. És evident que, dins el motlle concepcional per la Comissió jurídica de Madrid, la personalitat política de Catalunya, amb la plenitud dels seus drets, no hi ha possibilitat d'encabir-la-hi. I ens tornarem a trobar ara, després de tant de treball, en posició idèntica a la d'abans del 14 d'abril? Vegin, doncs, l'enorme tasca que els espera —de tan enorme solament comparable amb llur responsabilitat— als homes que el sufragi popular ha designat per a propugnar davant les Corts Constituents espanyoles la llibertat de la nostra terra.

El Diàrio de Barcelona diu en el seu editorial:

"Publicamos ayer telefónicamente un avance del mismo, a título de curiosidad. No podemos adelantar gran cosa en el comentario, porque aun no es tiempo para ello; pero tampoco debemos dejar de subrayar la aparición de documento de tal importancia. Falta, a la hora en que escribimos, su aprobación por el pleno de la Comisión Jurídica Asesora, la capacitación del Gobierno, que ha de ser ponente en las Cortes, y la resolución que éstas adopten en definitiva, tras la correspondiente deliberación, que ya quisieramos fuese concienzuda, breve y sosegada.

Como quiera que resulte el proyecto, su aprobación nos permitirá saber a qué atenernos y cómo hemos de manejarnos. Porque hasta el presente estamos pendientes del primer decreto que se le ocurra a un ministro cualquiera. Se achacaba, con razón, a la Dictadura el purismo de legislar por decreto, sobre cuestiones que afectaban primariamente al interés general, y propasándose a veces a la invasión de poderes. Era verdad, y nosotros en más de una ocasión lo censuramos, de la manera que podía hacerse dentro de un régimen de dictadura: tartamudeando, que no hablando lisamente, según frase feliz del señor Sánchez Guerra. Pero al fin entonces el Poder público no engañaba a nadie, porque arrostraba, sin velos que le cubrieran el rostro, el título de dictatorial, seguido de la impopularidad que ello implicaba. Mas desde la proclamación del nuevo régimen, el Gobierno republicano, tocado con su capuz democrático, le ha quitado el moño a la Dictadura en lo referente al purismo de legislar por decreto. En este punto han batido el "récord" los ministros de la Guerra y de Instrucción Pública, que han publicado decretos de índole esencialmente constitucional y que, por tanto, no debían haber pasado de proyectos reservados a la aprobación de las Cortes Constituyentes, y que, a pesar de todo, no sólo han sido publicados, sino puestos en ejecución con urgencia que ninguno de ellos reclamaba. Por cierto que algún miembro del Gabinete quiso coonestar el hecho —cuya total exactitud debiera verificarse— de que las únicas disposiciones que quedarán en pie en las Cortes del desdichado período republicano de 1873, fueron los decretos expedidos por el Gobierno provisional de entonces, en la guisa que lo está haciendo, desde su advenimiento, el Gobierno provisional de ahora. Lo cual significa sencillamente que ello debe de ser achacado a la democracia republicana, y ha de servir de advertencia a los elegidos para legisladores, a fin que no pasen por alto, como "hecho consumado", lo que de todos modos requiere ser sometido al Parlamento y examinado por él minuciosamente.

A la vista del anteproyecto, nos confirmamos en la presunción de que los dos problemas que motivarán más detenia y ardiente polémica serán el religioso y el de Cataluña, porque el uno afecta a la más secular tradición y a los más hondas sentimientos nacionales, digan lo que quieran la veleidat de los comicios y el apasionamiento acario; y la solución del otro es ineludible en su esencia para la estructuración definitiva del país. Sean los que quieran los paliativos empleados en sucesivos artículos del proyecto, ha de estimarse como funesta la sencillez con que se establece: "No existe religión del Estado". Beto en la pétrea de Recaredo, de Fernando el Santo y de los Reyes Católicos, implica el derribamiento de la base de nuestra historia, el cambio completo de la fisonomía de España hasta desconocerla. El Estado español, ateo! Lo esperábamos, o mejor dicho, lo temíamos; pero así y todo, trastorna nuestro ánimo, aforando las glorias de los antepasados y temiendo por el porvenir de las nuevas generaciones.

Cuando al problema catalán, advertimos en los artículos que a él hacen referencia ciertas contradicciones que denotan vacilación en el ánimo de los proponentes; vacilación que habrá de dirimirse con la discusión del Estatuto.

Con más exacto conocimiento y madures de reflexión, tendremos que ir examinando los puntos del proyecto que vayan poniendo sobre el terreno de la actualidad la sucesión de los hechos.

La mayoría de la Esquerra Catalana, que tiene la responsabilidad de gobierno, estaba, o debía estar ya enterada, el día 27 del mes pasado de lo que iba a ocurrir el día 30, es decir, de que el cupón no se pagaría. Y sin embargo calló, y ni siquiera a las minorías respectivas dió cuenta de lo que pasaba.

Comentari de "La Veu de Catalunya":

"LA PRIMERA DECEPCIÓ. No hem d'amagar pas que la lectura de l'avantprojecte de Constitució que ha publicat la premsa, ha causat en tots els sectors catalanistes una profunda decepció. Ja en el seu primer article declara que l'Estat és íntegrament per provincies i aquestes provincies lliures de la facultat de constituir una personalitat autònoma, per a finalitats administratives o polítiques. Però ultra l'absència total d'una concepció sèntica d'Espanya, com el conjunt viu dels pobles espanyols, hi posa una sèrie tal de condicions que, sense voler, ens recorden uns articles anàlegs de l'Estatut provincial de la Dictadura. L'estatut de relació amb l'Estat ha de reunir les condicions següents per a ésser efectiu: que el projecte les tres quartes parts dels Ajuntaments interessats, que l'acceptin en votació les Corts com a llei de l'Estat. És a dir, que per a reconèixer l'autonomia a una regió o a una personalitat nacional dels pobles hispànics —i consti que l'avantprojecte no hi fa cap excepció— caldrà una sèrie de requisits i de tràmits molt més complicada com a exemple, que per a capgirar tota l'organització industrial, canviar el règim de propietat o conreu de la terra, o prendre decisions que puguin trastollar la consciència religiosa del país. Per a tot això, n'hauria prou amb una llei votada en Cortes. Per a reconèixer l'autonomia d'una personalitat nacional o regional dels pobles hispànics, caldrà, abans d'arribar-se a la votació d'aquesta llei, seguir la molt laboriosa transició següent.

Però encara hi ha més. Entre les facultats de l'Estat central que l'avantprojecte declara "inalienables" i "indelegables", hi ha, entre algunes que accepten tots els sectors catalanistes, altres de veritablement inacceptables. Ens referim ara, molt especialment, al Dret Civil. Precisament un punt essencial en les reivindicacions del catalanisme polític és la facultat que ha d'ésser reconeguda a Catalunya per a elaborar i transformar el seu Dret civil, segons les lleis del seu propi esperit. En aquest punt fonamental, estem segurs que no hi haurà discrepància de cap mena entre tots els sectors de l'opinió catalanista.

En sembla natural que existeixi un Tribunal de Justícia Constitucional per a dirimir els conflictes entre el Poder Central i els poders regionals, o entre aquests poders regionals els amb ells. Però el que no podem comprendre de cap manera és com aquest Tribunal constitucional, que per ministeri de la llei ha de dirimir els conflictes entre el Poder central i els poders regionals, no ofereix cap mena de garanties per als poders regionals, ja que està íntegrament, exclusivament, per representants de l'Estat Central. És a dir que, per dirimir aquells conflictes, el Poder central s'erigeix a la vegada en jutge i part.

Es per tot això que la publicació d'aquest avantprojecte de Constitució ha decebut l'opinió catalana, sense distinció de matissos.

L'Esquerra i la C. N. T.

Còpia de Solidaridad Obrera:

"LA MALA INTENCION DE "CRISOL". — "Crisol", el òrgano de los fascistas que acandilla Mauera, el de la Puerta del Sol, ha hecho una "fisonomía de las elecciones" y, como es de rigor en el papel de Urgoiti, se mete con el sindicalismo y babea falsedades sobre él con un aplomo que espanta.

Y ¿qué significa, también—pregunta "Crisol"—, la relación estrecha entre la Izquierda Catalana y el Sindicalismo? Cuando "Crisol" pregunta es pasable; pero cuando "Crisol" quiere afirmar, entonces miente como un bellaco.

Entre la Izquierda Catalana y el Sindicalismo no ha habido, desde el día en que se proclamara la República, estrecha ni floja relación alguna.

Lo que pasa es que, en cuanto a los políticos que quieren "hacer la felicidad de los españoles", Cataluña polariza con Castilla, Castilla, representada por sus políticos, simboliza a la reacción, a los estragadores de las ansias manumisas del proletariado castellano. Cataluña, también representada por sus políticos, que al parecer, inspiran confianza en un gran sector de las clases obreras, simboliza a la libertad, contra la cual forman el cuadro Alcañal Zamora, Mauera, Lerroux, Largo Caballero y toda la caterva de "viejos republicanos" y "republicanos de última hora".

Y el Sindicalismo no ha podido ni ha querido oponerse a ese derribamiento de simpatías hacia unos hombres que, por lo menos, son honrados.

Aunque escrito por escritores que se dicen liberales y republicanos, "Crisol" no sabe esconder sus prejuicios con respecto a Cataluña y se presentan todos con el típico hongo adornado con una pluma, al parecer de pavo real, como un Don Clodioso cualquiera. Y un Don Clodioso cualquiera olvida fácilmente el compromiso moral contra-

do con la aparatosa embajada de los "intelectuales castellanos."

La suspensió del pagament del cupó municipal

Sobre aquesta qüestió escriu El Progreso:

"La suspensión del pago del cupón municipal plantea un caso delicadísimo al Ayuntamiento, del que debe tener conocimiento el pueblo.

La mayoría de la Esquerra Catalana, que tiene la responsabilidad de gobierno, estaba, o debía estar ya enterada, el día 27 del mes pasado de lo que iba a ocurrir el día 30, es decir, de que el cupón no se pagaría. Y sin embargo calló, y ni siquiera a las minorías respectivas dió cuenta de lo que pasaba.

¿Por qué? Pues porque al día siguiente se celebraban las elecciones, y podía provocar la noticia cierta reacción en el público contra los que tanto y tanto prometían en los mítines.

Este asunto se ha complicado a última hora con las dificultades que existen para la concesión del crédito del Banco de España al Ayuntamiento de Barcelona para la concesión del préstamo de los quince millones.

Lo lamentamos por esta gran ciudad de nuestros amores, por la que hemos hecho y estamos dispuestos a hacer toda clase de sacrificios. Pero es necesario explicar la verdad al pueblo y decirle que la responsabilidad de lo ocurrido recae íntegramente sobre la mayoría de la Esquerra Catalana, inhábil y absorbente, que ha suprimido en el Ayuntamiento la necesaria colaboración de las minorías.

Les eleccions de diumenge

Escriu Gasie a "La Vanguardia":

"COMENTARIOS LIBRES EL DILUVIO

Como si hubiese estado lloviendo vientos extremistas durante cuarenta días y cuarenta noches, sin parar, Cataluña entera ha quedado sumergida bajo un diluvio de izquierdas.

Como si hubiese estado lloviendo vientos extremistas durante cuarenta días y cuarenta noches, sin parar, Cataluña entera ha quedado sumergida bajo un diluvio de izquierdas. Cuando sus aguas se hayan retirado — sólo Dios sabe cuándo—, sin duda habrá cambiado toda la configuración política de nuestra tierra.

Esta profunda mutación, consumada definitivamente con el cataclismo del pasado domingo, podía en parte preverse desde hace mucho tiempo, desde la caída misma de la Dictadura y antes de que apareciera la inminencia de un cambio de régimen. Algunos catalanes, en especial si son catalanistas, recordarán tal vez un breve estudio mío, publicado hace bastante más de un año en el semanario barcelonés "Mirador" acerca de la urgente necesidad de renovar, tras las amargas experiencias dictatoriales, todos y cada uno de los principales partidos catalanes. Ninguno de ellos signifió mi desinteresado consejo, y hasta alguno se lo tomó bastante mal. Creyeron que podían seguir como antes. Y de ahí ha venido el diluvio.

La "Lliga", gloriosa matrona, todavía tiene la respetable cabeza llena de pájaros. De ninguna manera quiere resignarse a lo que realmente es y puede ser un por mucho tiempo: la extrema derecha de Cataluña, la reacción vestida a la última moda, ya que a la derecha de la "Lliga" no queda más que arqueología y anacronismo puros. Pero ella no se conforma con este honroso, limitado papel. Pretende, a toda costa, seguir representando el que le tocó y desmetopé a maravilla (hasta el punto de merecer la gratitud de todos los hombres justos cuando en Cataluña gozaba del monopolio del catalanismo y en Barcelona no teníamos otra cosa que ella y Lerroux, no el actual ministro de Estado, sino el ex emperador del Paralelo).

Esta fatal obsesión proustiana, en busca del tiempo perdido, es el verdadero, el más formidable enemigo que hoy tiene la "Lliga", como las pobres mujeres que no se resignan a envejecer. Y así, hasta última hora, hasta que se nos ha venido encima el diluvio, se ha empeñado en enfrentarse ella sola, con sus galas y perifoneos ajados; se negó a todo plan de conjunto, a toda avenencia circunstancial, a pesar de que la tempestad era inevitable, anunciada de manera inequívoca desde el 12 de abril; y ha caído nuevamente, víctima de la maldita ilusión de recobrar los atractivos y el ascendente para siempre perdidos, creyendo que se bastaba para ganar, en Barcelona y en toda Cataluña, cuando menos las minorías, y muy probablemente las mayorías. En la capital, el único candidato triunfante lo ha obtenido gracias a los votos prestados por el señor Lerroux.

"Acció Catalana" — pues para mí "Acció Republicana" no ha sido nunca nada más que un mito personalista, el partido catalanista republicano un mero fantasma, desvanecido ya—, ha visto venir el formidable aguacero mucho mejor que la "Lliga"; pero sólo pudo hacer nada. "Acció Catalana" se suicidó materialmente el día 12 de abril, a causa de la imperdonable manobra de sus directores, pero pésimos niobos prácticos, al arrojar por la borda la figura de don Francisco Macià, y en cambio atravesó la de Rovira y Virgili, con sus ingratitudes y excelentes elucubraciones y su media docena escasa de votos. En vano "Acció Catalana" se ha preparado ahora para el inminente tempestad, licenciando a su tripulación, echando salvavidas y tablas al agua, lanzando cohetes pidiendo socorro. El naufragio ha sido absoluto, y el único superviviente en Barcelona, Nicolau d'Oliver, se ha salvado también gracias al cable que le arrojó Lerroux.

De manera que éste, el antiguo enemigo a muerte del catalanismo puro, sin matices, ha sido, en resumidas cuentas, quien lo trizó más claramente en el camino a seguir. Pero era tarde. El jefe de Lerroux, además de equivocado, resultó insuficiente y desesperado. Comenzaron a abrirse las catarras electorales. En pura teoría — como yo dije aquí mismo, hace ocho días, en vísperas del castigo celeste que me tocó anunciar— no deben haber más que dos bandos. En realidad, no hubo más que uno; lo otro no fué bando: fué una desbandada.

Las papeletas extremistas caían a torrentes. Poco a poco desaparecieron las cumbres. Los hombreros y las organizaciones políticas del catalanismo más ingenuo quedaron bajo las aguas. Treinta años borrados en treinta minutos. Y sobre el mar de vientos enfurecidos, que acababa de tragárselo todo, sólo quedó flotando el arca del señor Macià, navegando viento en popa entre las tinieblas.

¿Qué manera de flotar, en Madrid! Allí ha llovido copiosamente también, pero suavemente, como lluvia de coque, sin arrasar nada, sobre la tierra repleta de buena semilla. Todavía Castilla es constructora y jerárquica. La sensibilidad de su electorado es cosa que da envidia. Tal vez Cataluña pregare el advenimiento de la República, sobre todo cuando nadie la quería ni la esperaba en España. Pero luego, una vez hecho inevitable el cambio de régimen, quien lo trajo por encima de todos fué Castilla, y fué muy especialmente Madrid. Y entonces tuvo que hacerlo casi luchando a brazo partido contra Cataluña, que o no ayudaba o incluso se resistía.

Hoy, implantada ya la República, quien la estructura consolida y protege es también Madrid. De momento, lo primero que ha hecho su electorado — que no en vano ha vivido durante siglos una tradición de gobierno—, es darle a la República un soporte gubernamental. El partido socialista y el partido radical han ganado las mayorías. Partidos ambos preparados para asumir el poder. Y luego — ¡cosa más admirable todavía! — el electorado madrileño ha distribuido los votos de minoría, con una gradación de matices, con una sabia prudencia en preparar reservas, que obliga a descubrirse respetuosamente ante un sentimiento tan íntimo, tan hondo y cetero de lo que necesita la vida pública de un país.

En Madrid ha llovido de tal manera, que lo que aquí son trombas y catarras diluviales, casi apocalípticos, allí ha quedado convertido en un maravilloso sistema de acequias, canales y depósitos de riego. ¡Por algo es todavía Madrid la capital de las Españas!

El fuerte de Cataluña es lo volcánico. Nuestra obra maestra, en política, es el arte de la protesta explosiva.

Mientras protestó constantemente del poder central, de los aranceles, de la administración pública, de los gobernadores civiles, de los cuerpos militares, etc., etc., etc.— la "Lliga" tuvo entre nosotros sus mejores tiempos y sus hombres la máxima popularidad. La decadencia de la "Lliga" en Cataluña comenzó el día en que se puso a facilitar las cosas, en vez de entorpecerlas, a colaborar, a intervenir en el gobierno de España.

El éxito de "Acció Catalana" fué su protesta contra la política de la "Lliga". Cuando ha querido construir otra, por cuenta propia, "Acció Catalana" ha fracasado. La Solidaridad fué una protesta gigantesca. El aplastante triunfo actual de las izquierdas es otra refulgente monstruosa, la mayor de todas: contra la "Lliga", contra "Acció Catalana" contra Lerroux, contra Madrid, contra la burguesía, contra el clericalismo, contra todo lo que no place a los extremistas, venga de donde viniere.

De manera que el magnó problema actual en Cataluña, es el de siempre, el constante problema interno catalán: ¿cómo estructurar y jerarquizar positivamente la enorme energía desarrollada por una explosión popular?

Uno de los mayores asombros que sentirán las generaciones venideras, si se detienen a estudiar el acontecimiento del pasado 28 de junio (asombro que sentimos ya los capaces de contemplar desde ahora, fríamente, ese hecho formidable en la política de Cataluña), es la desproporción entre el temporal desencadenado por el diluvio extremista, y el equipo que para capearlo el señor Macià ha podido poner al frente de su arca. La candidatura triunfante en Barcelona el pasado domingo, constituirá en el tiempo una verdadera curiosidad histórica. Y no, en manera alguna, porque yo crea que sus componentes sean malos. Conozco a algunos por su innegable talento, y me honro con la antigua y sólida amistad personal de otros. Los hay que sin duda tendrán capacidad para las funciones públicas, y los demás servirán para otras cosas. Pero nunca, que yo sepa, en ningún momento tan trascendental como el que ahora atraviesa Cataluña, otro pueblo elegido de una manera tan normal, categórica y exclusiva, a un conjunto de representantes más inditos en las tareas gubernamentales, más desahuciados, más improvisados; y en el cual se cifrasen, con más crédito en blanco, mayores esperanzas.

He aquí otra diferencia profunda entre Castilla y Cataluña, y más especialmente entre Madrid y Barcelona. Allí han triunfado los indicados tras una laboriosa preparación de treinta años de política revolucionaria en las organizaciones partidistas y las corporaciones públicas. Aquí, todo lo acumulado en treinta años de catalanismo y administración local, hombres y agrupaciones, ha sido materialmente herido. Y ahora nos encontramos de lleno en lo inédito.

Así como después del Diluvio universal los hombres debieron reedificar sus casas y volver a cultivar sus campos arrasados por el cataclismo, en Cataluña habrá que recomenzar de

nuevo la estructuración política, arrojadas las antiguas, y el laboreo partidista tendrá que sacar la conciencia pública en nuevas direcciones.

Entre la izquierda Catalana, que es todavía un partido en plena formación, y la "Lliga", que se halla en plena descomposición, queda una inmensa zona explotable donde cabe que brote un gran cultivo, campo central de nuestra política. Este partido nuevo, que desde hace tiempo viene necesitando Cataluña, y que el nuevo régimen ha hecho indispensable (hasta el punto de haber constituido su inexistencia una verdadera calamidad pública, queda contenido en la siguiente pregunta: ¿Es posible constituir en Cataluña una fuerte agrupación liberal y democrática, a semejanza de los partidos que en Inglaterra y Francia están equidistantes de las extremas derechas e izquierdas, y hacerlos apoyándose en la flor de la clase media, la burguesía, el proletariado más culto y la intelectualidad?

Las semillas —pues no han pasado nunca de eso entre nosotros— de semejante cultivo, no se han perdido con el diluvio extremista. Van a bordo del arca, una buena parte de ellas, como Jaime Carner, Amadeo Hurtado, Pedro Corominas y otras que han quedado fuera, pero flotando en la tempestad, como Luis Nicolau, Alberto Bastardes, Rovira y Virgili. A esos elementos podrían juntarse algunos de los mejor preparados de "Unió Catalana", que nadie sabe por qué están en la "Lliga", como no sea en virtud de circunstancias completamente rebasadas, y todos los restos aprovechables, que no son pocos, de "Acció Catalana". Incluso de la Izquierda, cuando su nebulosa actual se haya aclarado y solidificado, pueden surgir personalidades con más vocación central que extremista, a la manera de tantos radicales franceses o liberales y laboristas ingleses. El problema es éste: la posibilidad de crear una vasta fuerza sinceramente republicana, avanzada y moderna, sin apelar a nuevas revoluciones, y sinceramente gubernamental, sin confundir la reacción con el gobierno.

Entre tanto, el descenso de las aguas extremistas ha de seguir su curso normal, como lo siguió en tiempos de Noé el de las aguas celestes. Sería, además de peligroso, completamente inútil remar contra la corriente. El pueblo de Cataluña en masa ha querido el diluvio, puesto que lo ha hecho él mismo. Hay que respetar su voluntad. Y todos, en la medida de nuestras fuerzas, hemos de procurar que este diluvio, como el de la Biblia, acabe felizmente, con un inmenso arco iris sobre la tierra renovada de Cataluña.

GAZIEL

Les tarifes dels tramvies

El Progreso publica aquest entre-

filet:

"Es cierto que existe un acuerdo entre los representantes de la mayoría de la "Esquerra Catalana" del Ayuntamiento y la Compañía de Tranvías para aumentar el precio de las tarifas tranviarias?

"Es cierto, asimismo, que de éste asunto no se ha comunicado "absolutamente nada" a las minorías?

"Es cierto también que el citado acuerdo es consecuencia de la justa mejora de jornales concedida por la Compañía de Tranvías a sus obreros y acordada en una reunión que los elementos de la "Esquerra" tuvieron interés en celebrar cuarenta y ocho horas antes de las elecciones últimas?

"¿Vendría que de este asunto se hablase claro en la sesión que ha de celebrarse esta tarde el Ayuntamiento?"

Els Tribunals

MOVIMENT ALS JUTJATS

En els de l'hienda ha sortit cap a Granada, on ha mort la seva mare, senyora Enriqueta Giménez, el jutge degà senyor Ramon de Páramo, havent-se encarregat del despatx el jutge municipal senyor Vinyes.

Com que el senyor Páramo tonia al seu càrrec la instrucció del sumari per la falsificació de cartes de pagament, mentre duri l'absència s'encarregarà de l'especialitat el senyor Filibert Arroyas, jutge de la Universitat.

Del Deganat se n'ha fet càrrec interinament el jutge del districte del Sud, senyor Josep Maria Amorós.

DILIGENCIES

AL JUTJAT DE GUARDIA

El Jutjat de l'Audiència, secretariat del senyor De Miguel, instruí durant la seva darrera guàrdia 44 diligències.

El substitut el Jutjat de Llotja, secretaria vacant.

ASSENYALAMENTS

PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL. No té assenyalaments.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Seció primera.—No té assenyalaments. Seció segona.—Dos incidents.

Seció tercera.—Un oral per lesions contra Esteve Ferrer. Seció quarta.—Un oral per amenaces contra Josep Malla i altres.

La festa de les banderes

COM ANIMA LA FESTA DE DEMA —¿? HOW RECORDA QUE PER PARRERA VEGADA LES TROPES SORTIRAN AMB LES BANDERES MONARQUÍQUES DESPLEGADES

El general López Dócho, ocupant-se de la festa de les banderes que tindrà lloc demà a la Diagonal, recorda a la premsa que recordi al públic que, en compliment de les ordres del ministre de la Guerra, les antigues banderes monarquiques sortiran de les casernes completament desplegadas sense que això tingui altra significació que el compliment d'una ordre. També féu present que s'efectuaria una descarrega de fuselleria al passeig de Gràcia, per un regiment sencer i altra d'artilleria a la Diagonal, de cara a Pedralbes. Demés es faran salves pel castell de Montjuich i probablement pel vaixell de guerra que hi ha al port.

Com ja vaig dir —continua— volen serpiants durant la cerimònia de canvi de les banderes.

Respecte a invitacions i tribunes, faig present que a la tribuna d'autoritats que s'aixecarà a la cantonada del passeig de Gràcia amb el carrer de Provença, costat dret mirant a la Plaça de Catalunya, no hi entraran més que les autoritats, amb les corporacions que les acompanyin i cos consular, amb exclusió de tot element fement, llevat de les deu padrires de les banderes, exclusivament.

Aquestes deu padrires, una per a cada bandera, seran: la filla del general; la senyora Maria Macià, filla soltera d'En Francesc Macià, les dues filles de l'alcalde les tres filles del comandant de Marina, les dues filles del rector de la Universitat i la filla del tinent d'alcalde senyor Companys.

A la tribuna d'invitats, situada davant la d'autoritats, no hi tindrà entrada cap home, car està reservada per a les senyores i nens. Tindran entrada les senyores que vegin provesides de la corresponent tarja d'invitació i les que hi assisteixin acompanyant algun general, cap i oficial de l'Ejército, precisament d'uniforme, els quals no entraran en la tribuna. El general encapcega amb insistència, que aquests casos es restringeixin tot el possible, reduint-los estrictament a les famílies, pel reduït espai de que es disposa.

La dona, la moda i la llar

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTHECA POPULAR

Seció Permanent de Religió i Oult.—Diumenge, dia 5, a les vuit, Missa del Comú.

Seció Permanent d'Economia i Proviants.—Llista de la setmana:

Dimecres, Costelles d'anell a la Villeroi, i Gelat d'avellanèa.

Dissabte, Medallons de gallina a l'Orly, i Gelat d'aubercoos.

Menjador econòmic femení.—Funciona a diari d'una a tres. Per un dinar sol, 3 pessetes; per abonament (un mes de durada), set dinars, 2'50 pessetes; per abonament, setmana anglesa, mensual, 2 pessetes.

Seció Permanent d'Organització i Propaganda.—Les senyores que desitgin inscriure's per a formar part de la Colònia d'Estiu de La Molina, podran efectuar-ho tots els dies feiners, a les hores habituals d'oficina, a la Seció de Pagaments (planta baixa).

Informació política

La Joventut Catalanista Republicana

Dijous passat se celebrà al local social de la Joventut Catalanista Republicana l'assemblea general extraordinària, convocada amb el fi d'aprovar el reglament interior i nomenar els vocals-delegats.

L'assemblea fou presidida pel secretari del Partit Catalanista Republicà, senyor Ramon Peiroch.

El secretari, senyor Freixes Paquin, llegí a l'assemblea la nota que el Consell Directiu envià a la premsa per a sortir al pas de les insidies publicades en un periòdic de la nit referents a P. C. R. i a J. C. R. essent rebut el final de la nota amb entusiasmes aplaudiments.

Es donà compte tot seguit de la dimissió que del càrrec de bibliotecari presentà el senyor J. M. Garriga, la qual s'acceptà, vistes les explicacions que el dit senyor presentà, i fou nomenat per substituir-lo el senyor Sureda.

Es llegí el Reglament interior, que fou aprovat unànimement després de fer-se'n unes petites modificacions.

Tot seguit es procedí a l'elecció dels vocals-delegats, i fou nomenats els senyors Josep M. Garriga, Pere Basul Sanmartí, Rafael Tassís Marçà, Josep M. Sorjós Roig, Josep Cerco, Enric Ferran, Frederic Penz, Lluís Montanyola, Coll i Alentorn i Frederic Herrero.

A proposta del senyor J. M. Garriga, s'acordà enviar una comunicació al President desitjant-li un ràpid restabliment de la seva salut. I després d'acordar que quedés oberta la inscripció de socis al local social, carrer de les Cortes Catalanes, número 380, s'acabà la sessió en mig d'un molt d'entusiasme.

La dimissió de l'alcalde i dos tinents d'alcalde de Terrassa

En la darrera sessió de l'Ajuntament de Terrassa es donà compte de les dimissions que dels seus càrrecs d'alcalde, tinent d'alcalde i síndic havien presentat els senyors N. Avell Estranger, En Josep Girona i En Frederic Segura. L'alcalde renunciava la seva dimissió en el resultat de les eleccions de dimissió passat en aquesta ciutat, i addueixen igual motiu el tinent d'alcalde i síndic citats, els quals també pertanyen al Partit Catalanista Republicà.

El primer tinent d'alcalde, senyor Morera, que accidentalment presidia la sessió, digué que en atenció a que no hi havia presents gran nombre de regidors, proposava que s'ajornés tractar d'aquest assumpte fins a la pròxima sessió, i així quedà acordat.

La campanya electoral a Tarragona

El governador de Girona, interessat a inserir el següent comunicat: "Senyor Director de "Tarragona Federal".

Molt distingit company: Veig en el periòdic número 44 de la vostra digna direcció que en comentar les eleccions constituents es parla reiteradament de l'ajut i suport que s'ha donat (per què?) als candidats d'Aliança Republicana Radical i Socialista.

Com sigui que tinc resolts fer l'anàlisi i la crítica de les dites eleccions, i no puc capir a quin ajut pot referir-se, em permeto preguntar-li que ultra servir-se inserir la present a les planes annals del seu setmanari, es prengui la molestia d'informar, a mi o als lectors, de quin, com, on, per què i quan ha existit l'ajut a que es refereix, tant per agrair-ho com és degut, com per a general informació.

Espero que N. Amós Ruiz opina i desitja, al respecte, el que jo.

J. Simó.

LES ELECCIONS COMPLEMENTARIES

Presumptes candidats de l'Esquerra Republicana

L'haurem de repetir l'elecció de diputats per a les Constituents a la circumscripció de Barcelona-Provincia ha mobilitat diverses personalitats que aspiren a figurar en una possible candidatura de l'Esquerra Republicana. Es parla especialment dels senyors Francesc Madrid, Xavier Regàs, Llorenç Ferrer i Joan Ballester.

El darrer, s'havia fet remarcar en els regles de l'antiga Acció Republicana; els senyors Ferrer i Regàs han militat fins poc abans de les últimes eleccions en el Partit Catalanista Republicà, i quant al senyor Francesc Madrid—que sembla el candidat més segur, si cal creure les manifestacions del propi interessat, que ha afirmat repetidament que el seu nom consta amb l'aprovació dels di-

rectors de l'Esquerra—procedeix del camp radical, del qual ha anat seguint el senyor Pich en les evolucions polítiques del propi "El Día Gráfico" i "La Nèbe". Aques-

ta circumstància atorgaria una significació excepcional a la designació del senyor Madrid, si es confirmaven les seguretats que creu poder donar l'interessat.

ELS ESCRUTINIS

Resultats totals de Barcelona-Provincia

Sunyol (Esquerra), 117.594 vots. Companys (E.), 113.288. Serra i Moret (E.), 109.777. Hurtado (E.), 109.728. J. Xirau Palau (E.), 109.430. Palet i Barba (E.), 108.242. Grau Jassans (E.), 108.135. Pi i Sunyer (E.), 107.601. Aragall (E.), 107.401. Selves (E.), 107.217. Bordes de la Cuesta (E.), 106.734. Ventosa i Roig (E.), 106.676. Jaume de Riba (Lliga Regionalista), 29.614 vots. Tries de Bes (Ll. R.), 29.318. Vidal i Guardiola (Ll. R.), 29.191. Miralé (Ll. R.), 28.571. Maynés (Ll. R.), 28.459. Roda i Ventura (Ll. R.), 28.390. Andreu (Ll. R.), 28.236. Buac (Ll. R.), 27.965. Soler i March (Ll. R.), 27.896. Soler Janer (Ll. R.), 27.850. Girald (Radical), 27.285. Jover Nunell (Acció Catalana), 7.482. Sediles (Federal), 7.374. Jiménez (F.), 7.097. Pou i Sabater (R.), 6.618. Aldaz (R.), 6.250. Masferrer (A. C.), 6.229. Juncosa (R.), 6.019. Polo (R.), 5.650. Rodríguez Soriano (R.), 5.539. Batalla (R.), 5.531. Garcia Fando (R.), 5.368. Boigues i Tarragó (R.), 5.094. Cases Sala (F.), 5.006. Serra i Pasqual (R.), 4.094. Sánchez (F.), 4.034. Ragassol (A. C.), 4.750. Capdevila (A. C.), 4.549. Etranyer (A. C.), 4.346. Banús (A. C.), 4.081. Tomás i Piera (A. C.), 3.646. Garcia Miranda (Comunista), 1.800. Daimau (C.), 1.312. Arlandis (C.), 1.275. Total de vots, 152.285. Xifra per a ésser diputat, 30.477.

El senyor de Riba, Tries i Vidal no obtenen, per tant, la votació suficient per a ésser elegits. El senyor Vidal i Guardiola formà les regnes manifestacions, que passaren al Ple de la Junta: "En nom propi i d'altres candidats que tinc l'honor de formular les següents manifestacions:

Primera. — No considero oportú formular cap protesta en relació amb la indecència i el enorme majoria obtinguda per la candidatura triomfadora, però estic obligat a actuar en defensa dels drets de la gran minoria de votants que representem.

Segona. — No vull entretenir-me en al·lusions a l'apassionament en què es descabellà la campanya electoral i que explicaria, degudament analitzat, una diferència de vots molt superior a la que ens mancaria per al "quorum" si fossin definitives les xifres de votants i de

entre els patrons i obrers llequers, s'havia arribat a un principi d'intel·ligència, car ha quedat decidit que la jornada obrera comenci a les cinc del matí.

Per ara no s'origina la vaga, tota vegada que els comissionats continuaran estudiant les diferències plantejades.

ELS MESTRES D'OBRES VOLEN APUJAR ELS PREUS DE LES CONSTRUCCIONS

Sembla que els mestres d'obres es troben amb penúria d'arenes, car diuen que degut a una nova organització de les platges no s'extreu l'arena necessària per a les obres en construcció a Barcelona.

El governador digué que no tenia notícies d'aquest conflicte i que l'única cosa que sabia és per una visita que li feren uns patrons contractistes d'obres i a la qual acompanyaren una instantània.

En l'òrbita elemental exposen els patrons l'augment que d'un temps ençà han sofert els materials de la construcció, pel qual motiu demanen una revisió en els contractes que tenen d'Obres Públiques i en les particulars.

Quant a les primeres, el governador ha tramès l'escriu al Govern, el qual és qui ha de decidir.

LA CAMpanya MOBALITZADORA

El governador ha multat amb 500 pessetes el propietari d'un music-hall per cometre actes immorals, i a una de les artistes que allí actuen amb 250 pessetes pel mateix motiu.

Digué el governador que tant ell com el director general de Seguretat estan disposats a fer tot el que convingui per tallar d'una manera definitiva els abusos que es cometen en aquells locals, com també tractaran d'evitar l'espectacle que es presenta en alguns carrers en ple dia.

EL CONFLICTE DELS FLEQUERS

El governador tenia notícies abans del vespre que en les entraves celebrades a l'Alejoia-

Resultats totals de Girona

Salvador Albert Pey, 57.675. Manuel Carrasco i Formiguera, 57.166. Miquel Santaló Paresorell, 57.152. Albert de Quintana i de León, 56.118.

Josep Puig d'Aspre, 55.819. Josep Ayats Surribes, 16.545. Joan Esterlich Artigues, 16.530. Joan Vallès i Pujals, 16.158. Jaume Massó i Valentí, 13.630. Carles Badia Malagrida, 16.171. Jaume Miravittles Navarro, 1.640. Miquel Adamo Lleixà, 620. Vots a diversos, 741. En blanc, 153. Obtenen les minories els senyors Ayats i Esterlich, regionalistes.

Resultats totals de Lleida

Macià, 40.382 vots. Croonimes, 39.853. Humbert Torres, 36.145. Bellí, 36.058. Palacin, 32.554. Estadella, 32.036. Vives, 6.517. Puigferrà, 6.282. Maurin, 3.130. Colomer, 2.710. Ferran, 2.249. Sotres, 2.222. Bargues, 1.876. Filella, 1.810. Són elegits els sis primers.

Tarragona

Han estat elegits: Marcet i Domínguez, 88.537. Nogué, 62.317. Carner, 57.080. Berenguer, 36.521. Llorença, 47.241. Simó, 22.880. Ruiz, 21.573.

Visites

Els senyors President i secretari del F. C. Barcelona visitaren el senyor President de la Generalitat per tal de convidar-lo a fer l'liurament de la "Copa Macià", del torneig de futbol que s'està celebrant, el vencedor del partit que se celebrà demà, dimarts, dia 5, entre el F. C. Barcelona i el Badalona o el "Sant Andreu" segons

LA DESCARREGA DE FUSTA AL MOLL

Ha esclatant un conflicte entre els obrers ocupats en la descàrrega de fusta. Per aquesta causa es declararen en vaga els descarregadors d'un vapor estranger que hi ha al port.

UNA FUNCIONARIA QUE HAN UEDAT CESSANTS

En virtut d'un adipsosició ministerial, tots els funcionaris temporers de la Secció de Proveïments del Govern civil han quedat cessants.

UNA COMISSIÓ D'AQUESTS VISITÀ EL GOVERNADOR PER TAL D'EXPOSAR-LI LA TRISTA SITUACIÓ EN QUÈ HAN QUEDAT.

LA COMPETENCIA ILLIOTA QUE ES FAN ELS OMNIBUS

El president del Síndicat d'Actors, senyor Ricard Fuentes, va anar al Govern civil a queixar-se de l'actuació d'una companyia d'aficionats que diu que el senyor Vidal Noll, en un teatre de Vil·la, amb gran perjudici dels professionals del teatre.

QUEIXA D'UN VIEIR QUE TRANTEM AL GOVERNADOR

Avallada amb la signatura de diversos veïns del carrer de Siles, hem rebut un escrit en el qual es queixen de no haver estat atesos en la petició que tenen reiteradament feta a les autoritats, sobre el funcionament d'un "maublé" en aquell carrer, on viuen modestes, però honestes famílies.

Palau de la Generalitat

El president del Casal Català de Madrid visita el President

Anar a mitja, visità el President de la Generalitat, el President del "Casal Català", de Madrid, per tal d'assabentar-lo dels actes que la colònia catalana de Madrid prepara en honor dels parlamentaris catalans que vagin a les Corts Constituents.

En primer terme s'organitzarà una manifestació que el anirà a rebre. Després, tindrà lloc un banquet, en el qual diversos diputats seran invitats a parlar del problema de Catalunya.

En sortir del despatx de la Presidència el senyor Civil, president del "Casal Català" de Madrid, caren tenir ocasió de conversar amb ell uns moments, participant-nos falcant que havia tingut la visita que acabava de realitzar al senyor Macià.

Va dir que el president l'havia escoltat amb gran complacència i que els projectes que li participà li varen semblar molt bé.

Afegí el senyor Civil, que era necessari el que s'expliqués al poble, sense giravolts, amb tota claretat el problema de Catalunya a fi de que desapareixin els grans cecels i les suspicacions que embolcallen el ja tan vell pit.

Concurs per al proveïment del carrer de professor de Tecnologia de l'Escola de Teixits de Punt de Canet de Mar

CONDICIONS

Pr a prendre part en el concurs, els aspirants hauran d'haver complert els 25 anys i tenir-ne menys de 40.

Les classes a les haurà d'atendre el professor guanyador del concurs seran diurnes i nocturnes i amb subjecció a l'horari que oportunament s'establirà.

El curs començarà el mes d'octubre i acabarà el juny, comprenent, per tant, nou mesos de durada.

L'assignació pel càrrec de Professor de Tecnologia objecte del concurs, serà de quinze mil pessetes a l'any.

Els concursants presentaran tots els certificats i documents autoritzats que demostrin uns aptituds pel càrrec que es concursa, i especialment:

a) Memòria projecte d'organització d'una Escola de Genes de Punt.

b) Demostració de certificats d'estudis de l'Escola d'Escoles on els va cursar.

c) Anys de pràctica dins l'ensenyament, i

d) Pràctiques de maquinària de gèneres de punt.

Atès el caràcter de l'ensenyament objecte d'aquest concurs, sense tradició en les Escoles Tècniques del nostre país, els professors estrangers podran aspirar també a la plaça concursada, essent preferents, en aquest cas i en igualtat de mèrits, els que majors coneixements tinguin de les llengües castellana i catalana.

El Patronat es reserva la facultat de reclamar la presència d'algun concursant, si ho creu convenient, per tal de comprovar les aptituds de que faci referència en la seva instància i documentacions que adjunti.

Les instàncies seran admeses fins el 31 del corrent mes de juliol i hauran d'ésser acompanyades al Patronat de l'Escola de Teixits de Punt de Canet de Mar.

LA DESCARREGA DE FUSTA AL MOLL

Ha esclatant un conflicte entre els obrers ocupats en la descàrrega de fusta. Per aquesta causa es declararen en vaga els descarregadors d'un vapor estranger que hi ha al port.

UNA FUNCIONARIA QUE HAN UEDAT CESSANTS

En virtut d'un adipsosició ministerial, tots els funcionaris temporers de la Secció de Proveïments del Govern civil han quedat cessants.

UNA COMISSIÓ D'AQUESTS VISITÀ EL GOVERNADOR PER TAL D'EXPOSAR-LI LA TRISTA SITUACIÓ EN QUÈ HAN QUEDAT.

LA COMPETENCIA ILLIOTA QUE ES FAN ELS OMNIBUS

El president del Síndicat d'Actors, senyor Ricard Fuentes, va anar al Govern civil a queixar-se de l'actuació d'una companyia d'aficionats que diu que el senyor Vidal Noll, en un teatre de Vil·la, amb gran perjudici dels professionals del teatre.

QUEIXA D'UN VIEIR QUE TRANTEM AL GOVERNADOR

Avallada amb la signatura de diversos veïns del carrer de Siles, hem rebut un escrit en el qual es queixen de no haver estat atesos en la petició que tenen reiteradament feta a les autoritats, sobre el funcionament d'un "maublé" en aquell carrer, on viuen modestes, però honestes famílies.

LA COMPETENCIA ILLIOTA QUE ES FAN ELS OMNIBUS

El president del Síndicat d'Actors, senyor Ricard Fuentes, va anar al Govern civil a queixar-se de l'actuació d'una companyia d'aficionats que diu que el senyor Vidal Noll, en un teatre de Vil·la, amb gran perjudici dels professionals del teatre.

QUEIXA D'UN VIEIR QUE TRANTEM AL GOVERNADOR

Avallada amb la signatura de diversos veïns del carrer de Siles, hem rebut un escrit en el qual es queixen de no haver estat atesos en la petició que tenen reiteradament feta a les autoritats, sobre el funcionament d'un "maublé" en aquell carrer, on viuen modestes, però honestes famílies.

el resultat del partit d'aficionats entre els dos darrers comentats equips. El senyor President de la Generalitat ha acceptat la gentil invitació.

Donatius per als obrers sense feina

Nova llista de donatius rebuts al Govern de la Generalitat amb destinació als obrers d'atur forçós.

	Ptes.
Suma anterior	170.983'50
Centre Obrer Aragones	929'45
Personal de la casa David	60—
Secció de mecànics	60—
Cooperativa Pau i Justícia	75'35
Societat Anònima Cros	1.000—
Companyia General d'Automòbils i de Tramvies, S. A., de Barcelona	2.500—
Fàbrica de Cristall Cooperativa Obrera	100—
Manuel López, de la Colònia Espanyola	150—
Total	175.804'30

Cursos de l'Escola d'Estiu

A l'Escola d'Estiu d'enguany funcionaran els cursos següents:

Secció Doctrinal: Cursos de Filosofia i Pedagogia a càrrec dels senyors doctor J. Xirau i A. Galí. Ha estat demanat també un curs al senyor Lluís de Zulueta.

Secció Tècnica: Cursos a càrrec del doctor Emili Mira i Jesús Sanz. Secció Pràctica o de Metodologia: Cursos a càrrec d'Artur Martorell, Narcís Masó, Rosa Sensat, Pau Vila, Concepció Vendrells.

Secció de Perfeccionament general: Cursos d'Educació Física, Ensenyament Musical, Dibuix i Realitzacions, Ciències Naturals, a càrrec dels professors J. Batista Roca, Joan Llongueres, Rafael Solanich, Salvador Malquer.

Secció de Perfeccionament en matèries catalanes: Quatre cursos simultànies de català dirigits pel senyor Pompeu Fabra i a càrrec dels professors M. Aiguader, Eladi Homs, Joan Cromi-

tes i Manuel de Montoliu; cursos de Geografia de Catalunya, Història de Catalunya, Història de l'Art Aplicat a Catalunya, a càrrec dels senyors Pau Vila, A. Duran i Santpere, F. Martorell.

Sessió de cultura general a càrrec de Joan Puig i Ferrater i comuns a tots els inscrits a l'Escola d'Estiu.

Setmana final: Les sessions i conferències que es detallaran oportunament.

La matrícula a l'Escola d'Estiu val 10 pessetes i dona dret a tots els cursos compatibles. La de la Setmana final val 5 pessetes.

Les classes a l'Escola d'Estiu començaran el dia 27 del corrent juliol i acabaran el dia 28 d'agost. El dia 24 començaran les tasques de la Setmana final.

La inscripció a l'Escola d'Estiu i a la Setmana final es fa a la Universitat Industrial carrer d'Urgell, 187, Escola del Treball, tots els matins i a les tardes de 6 a 8. Adreçar tota la correspondència al secretari de l'Escola d'Estiu, Urgell, 187, Barcelona.

Bases del concurs per a l'adjudicació de seixanta beques per a l'assistència a l'Escola d'Estiu

El Govern de la Generalitat de Catalunya obra u concurs per a la concessió de seixanta beques a altres mestres per tal de facilitar l'assistència a l'Escola d'Estiu que funcionarà en la Universitat Industrial de Barcelona des del 27 del corrent juliol al 29 d'agost inclusiu. La concessió d'aquestes beques es farà de conformitat amb les bases següents:

Primera. — Podran prendre part al concurs tots els mestres i mestresses nacionals de Catalunya en servei actiu amb excepció del mestres i mestresses de la ciutat de Barcelona o d'altres pobles veïns des d'on, a criteri del jurat, pugui traslladar-se fàcilment a la capital.

Segona. — La concessió de les beques es farà a raó de trenta per mestres i trenta per mestresses, reservant-se, però, el jurat el dret de proposar la concessió dels sobrant que pogués haver-hi en qualsevol dels dos grups, en la forma que consideri més convenient.

Tercera. — La possessió d'una de les beques comporta les obligacions següents: Primera. Residir necessàriament a la Residència d'Estudiants que funciona en el clos de la Universitat Industrial. Segona. Assistir amb assiduitat a les classes de l'Escola d'Estiu dintre les possibilitats dels horaris, i realitzar les proves o treballs per a l'obtenció de qualificació. Tercera. Assistir a una de les classes de català, excepte que es pugui acreditar suficientment la possessió d'aquesta llengua.

Quarta. — L'import de cada una de les beques serà de dues centes pessetes que es lliuraran a l'interessat a l'acabament de les tasques de l'Escola d'Estiu.

Cinquena. — Les instàncies han d'ésser adreçades a nom del senyor President de la Generalitat de Catalunya i a les oficines d'aquesta Corporació, per tot el dia 15 del corrent juliol.

Sisena. — El jurat estarà constituït per la Península d'Ensenyament Primari del Consell de Cultura i un representant de les Associacions Provincials de mestres de Catalunya.

LA COMPETENCIA ILLIOTA QUE ES FAN ELS OMNIBUS

El president del Síndicat d'Actors, senyor Ricard Fuentes, va anar al Govern civil a queixar-se de l'actuació d'una companyia d'aficionats que diu que el senyor Vidal Noll, en un teatre de Vil·la, amb gran perjudici dels professionals del teatre.

QUEIXA D'UN VIEIR QUE TRANTEM AL GOVERNADOR

Avallada amb la signatura de diversos veïns del carrer de Siles, hem rebut un escrit en el qual es queixen de no haver estat atesos en la petició que tenen reiteradament feta a les autoritats, sobre el funcionament d'un "maublé" en aquell carrer, on viuen modestes, però honestes famílies.

LA COMPETENCIA ILLIOTA QUE ES FAN ELS OMNIBUS

El president del Síndicat d'Actors, senyor Ricard Fuentes, va anar al Govern civil a queixar-se de l'actuació d'una companyia d'aficionats que diu que el senyor Vidal Noll, en un teatre de Vil·la, amb gran perjudici dels professionals del teatre.

QUEIXA D'UN VIEIR QUE TRANTEM AL GOVERNADOR

Avallada amb la signatura de diversos veïns del carrer de Siles, hem rebut un escrit en el qual es queixen de no haver estat atesos en la petició que tenen reiteradament feta a les autoritats, sobre el funcionament d'un "maublé" en aquell carrer, on viuen modestes, però honestes famílies.

LA COMPETENCIA ILLIOTA QUE ES FAN ELS OMNIBUS

El president del Síndicat d'Actors, senyor Ricard Fuentes, va anar al Govern civil a queixar-se de l'actuació d'una companyia d'aficionats que diu que el senyor Vidal Noll, en un teatre de Vil·la, amb gran perjudici dels professionals del teatre.

REVISTA DE CATALUNYA

maig de 1931

NUMERO EXTRAORDINARI dedicat a historietar la proclamació de la República a les terres catalanes

Amb articles de Ferran Soldevila (Catalunya), F. Almelà i Vives (València), Joan Pons (Mallorca), J. Hernández Mora (Menorca).

Amb poesies d'A. Esclatans i J. M. de Segarra.

Amb publicació de documents (alguns en facsimil) i de comentaris de premsa nacional i estrangera

ADMINISTRACIÓ: BARCELONA, 110 BARCELONA

Preus de subscripció: Un any 25 ptes. — Un semestre 12'50 ptes.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom: _____

Adreça: _____

Població: _____

Cobrament per * _____ a _____ (Signatura)

* Indiqueu si ha d'ésser per correu o per bancari

TEULA, CAIRONETS, RAJOLES

i ceràmica en general per a edificacions, ala casa

COSME TODA

Fàbrica: Hospitalet - Magatzem: Ferlandina, 71

BARCELONA

EL CINEMA

Wynne Gibson comença en el teatre com a heroina de comèdia musical en "The Gingham Girl" i "Little Jesse James". La Paramount li descobreix talent dramàtic i ha debutat en "June Moon" ("Lluna de juny"). Té cabell fosc i ulls grisos

Cinemes ambulants

Les calor excessives que aquests dies patim fa que l'estada al carrer sigui potser més molesta que dintre d'un local tancat. El públic, però, no ho acaba de comprendre i els espectacles en patinet amb tot i la frescor que ens prometen els cinemes, i que, de vegades, fins i tot ens donen. Però el públic prefeix l'aire lliure i sovint té raó. Les empreses, aleshores, en pateixen, i en pateixen tant que arriben a fer llàstima a aquells que entren a un dels molts locals buits de la ciutat: una gran part del públic és al carrer o altres indrets aïllats; l'altra part, composta en la majoria de senyores, infants i estudiants, són a estiuar, gran nombre en indrets on per anar a una sessió de cinema han de caminar molt i, el que és més, s'han de tancar en un local, no pas fresc com els de Barcelona, sinó autènticament calent.

Comptant amb això, hi ha alguns semisaltimbanquis que van de pobles en públic explotant set o vuit films prehistòrics, i malgrat d'això tenen públic i tenen èxit. No seria, aleshores, possible que les empreses fortes de la ciutat formessin una quantitat d'equips ambulants que recorressin Catalunya durant la temporada d'estiu, en camions apropiats per donar sessions a l'aire lliure en les quals es projectessin les repèsses més importants de la temporada que en molts indrets serien estrenes sensacionals? Evidentment, caldria molt de tacte per no lesionar els interessos dels empresaris locals; però hi ha a Catalunya tants poblets sense un mal cinema que això no seria

cap problema greu. I, de més, quan estructurada la República, es doni a la cinematografia tota la importància cultural que té, caldrà pensar en organitzar equips ambulants per projectar a través del país els films educatius que hauran de millorar la cultura del nostre poble, i aleshores, com a base de l'organització, podrien utilitzar-se els cinemes ambulants que ja existien.

Una idea que oferim gratuïtament als empresaris que es queixen de la crisi estival: Mahoma anà a la muntanya perquè la muntanya no volia anar cap a ell; que el cinema, doncs, vagi a trobar el públic que en fuig, i en pau.

ANGEL FERRAN

COLISEUM

dilluns vinent
Maurice
Ch. Baller
i
Jeanette
MacDona d
en
EL DESFILE DEL AMOR
La pel·lícula de tots els temps
i de totes les edats.
En un film Paramount

CASINO SANT SEBASTIA

AVIS

Ens complavem a informar els nostres distingits clients que des d'avui, dissabte, quedarà establert un **SERVEI ESPECIAL D'AUTOMNUS** que, partint del carrer de Pelay, davant la GRANJA ROYAL, aniran al CASINO SANT SEBASTIA i viceversa, des de les 10:30 fins a les 2:30 de la matinada, al preu de 0'25 Ptes. trajecte

LA DIRECCIO

Avui, dissabte, de sis a set de la tarda

Jaume Riguader i Miró

signarà a la **LLIBRERIA CATALONIA**, 17, Plaça de Catalunya, totes les seves obres que adquirixin els nostres clients

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	PREU
Barcelona, 1931	5'50
Península Ibèrica, trimestre	7'50
Amèrica Llatina	8'50
Altres països	9'50

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set d'ahir:

Les baixes pressions de l'oest d'Europa constitueixen dos mínims, els centres respectius dels quals es troben l'un al nord d'Escòcia i l'altre al Pireneu i migdia de França. El temps empitjora des d'Espanya fins a Anglaterra i Escòcia, on hi ha molts núvols i es registren ruixats i algunes tempestes.

Al centre d'Europa i al nord d'Àfrica persisteix el bon temps amb cel seré o mig ennuvolat i vents fluïds de direcció variable.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

A les comarques de Lleida domina el seré amb vents molt fluïds. En canvi, al Pireneu i comarques costeres el cel és nuvolós i hi ha vents moderats o un xic forts de llevant que a la mar produeixen maror.

Les temperatures màximes registrades ahir varen ésser les següents: 37 graus a Tremp i Serós, 36 a Tortosa i a l'Observatori Fabra (Barcelona) i 34 a Barcelona i Santa Margarida.

Hem rebut dos exemplars dels Itineraris i servei de trens de viatgers a comptar del primer de juliol. Encara que la publicació està redactada en espanyol, ens ha estat tramesa acompanyada d'una atenta salutació de l'enginyer cap adjunt senyor Juli Nogués redactada en català. Agraïm l'atenció i subratllem la utilitat de la publicació de la Companyia de M. S. A.

JOIES VERITABLE OASIS per a comprar a bon preu aneu a la Joleria Magriñà, Tallers, 41

Durant el mes de juny passat la Vila de Salut "L'Aliaça" es prestaten a la seva policlínica els següents serveis:

Cirurgia general i estómac, 674; medicina general, 474; malalties de la infància, 219; malalties de la dona, 225; gòrria, nas i orelles, 758; vies urinàries, 603; embaràs i part, 51; cirurgia ortopèdica, 17; malalties nervioses i mentals, 59; malalties de la pell, 195; odontòleg, 334; malalties dels ulls, 435; massatge, 51; cor i vasos, 25; pulmons, 111; sol d'altura, 148. En total, 4.379 serveis.

També dins el mateix mes ingressaren al seu Palau de la Mutualitat 232 malalts.

HIPOFOSFITS EL MILLOR XAROP SANT JORDI

ELS PAGAMENTS A HISENDA El delegat d'Hisennda ha assenyalat els següents pagaments: Unió Química Lluç, S. A., pes-

setes 5.465'05; Jaume Borràs, 91'90; Josep Maria Castellví, 402; Josep Casademunt, 217'80; Pere R. Domènech, 981'66; Josep Jofre, 14.051'73; Enric Lanfranco, 872'92; Josep Marfà, 1.017'90; Manuel Molleu, 185'06; Marian Olivera, 470; Angel Pelaz, 370'25; Josep Satorra, 200; Ulises Salt, 435'03; Francesc Ullastres, 616'88; Maria Pilar Vilaret, 6.796'86; Josep Pérez Nin, 681.164'35; Salvador Crivillés, pessetes 4.328'87; i Joan Ramon Selga, 275'54 pessetes.

EL QUE FA FER L'AMOR

En un pas a nivell de la Companyia del Nord es troba Ricarda Andrés amb el seu ex-promès i després de discutir s'agrediren mútuament i resultà Ricarda amb lesions de pronòstic reservat per uns cops d'ampolla que li donà l'altre.

Ricarda va ésser auxiliada en un dispensari.

DETINGUT PER FER COACCIONS

En anar a procedir a la descàrrega d'unes caixes d'ous, davant la casa número 9 del carrer de la Mercè, quan un individu, que portava una pistola, volgué impedir que es portés a cap la dita operació.

El soldat que estava de sentinella a la Comandància Militar, a la porta de la plaça de la Mercè, observà l'actitud de l'esmentat individu i després de donar-li l'alto, assolí detenir-lo i el lliurà a la guàrdia de la Comandància.

Les oficines del Consolat general del Perú han estat traslladades al carrer d'Enric Granados, 114, principal.

gren la dependència mercantil de Barcelona.

Altra vegada vaga de camperols?

Ahí a la tarda va notar-se alguna agitació entre els camperols del pla del Llobregat, ocasionada pel mal estar que regna fa temps entre la classe.

Als centres oficials no en tenien la menor notícia.

Referències particulars, però, asseguren que el conflicte torna a revivir per incompliment, per una de les parts, de les bases acordades.

Delegació Regional de Treball a Catalunya

Hem rebut la següent nota oficial:

"Seguint aquesta Delegació regional la seva funció conciliatòria en presència dels conflictes socials que es produeixen a la seva demarcació, ha pogut resoldre satisfactoriament la qüestió plantejada dies ençà pel Sindicat del Ram de la Construcció (Secció de Fusters) de Terrassa, mitjançant la confecció d'unes bases de treball firmades al despatx de l'Alcaldia.

A Lleida es posà terme al conflicte suscitat pels obrers de la fàbrica de gel i gasos. També hi intervingué un funcionari de la Delegació en l'aranjament de les diferències que motivaven el boicot contra el patró senyor Gijó i contra un altre patró pavimentador que es negava a acceptar personal obrer de Lleida.

La Delegació ha pogut apreciar l'excel·lent efecte que les seves intervencions produeixen a la classe treballadora interessada en els conflictes, la qual es mostra més convençuda cada dia que els funcionaris tècnics adscrits a aquest organisme actuen amb absoluta neutralitat i respecte en el possible els principis tàctics dels Sindicats afectats per les vagues.

Han tingut entrada en aquesta Delegació regional les actes d'elecció de vocals patrons i obrers que han de formar part de la Delegació provincial del Consell de Treball de Barcelona, reconeguda d'acord amb l'ordre de Treball i Previsió data 13 de juny passat.

L'ANTIGA NOTARIA D'EN JOAQUIM CASADES

El notari d'aquesta capital senyor Josep Espinosa ha establert el seu despatx a la Rambla de Catalunya, 23, principal. El senyor Espinosa, com a successor d'En Joaquim Casades, té al seu càrrec els protocols d'aquest.

Balneari de Cardó

PROV. TARRAGONA

Altura: 650 metres sobre el nivell de la mar
Temporada oficial: 24 juny - 24 setembre

Non propietari: Salvador Samadé
Direcció: FELIX BARQUERO

Prodigioses aigües, les més nitrogenades i arsenicals d'Espanya. Malalties de la bronquia, pell, intestina, neurol, diabetis. Situació meravellosa. - Clima molt sec. - Establiment voltat de boscos

Pensió completa des de 15 Ptes. Habitacions des de 4 Ptes.

Xalets per a famílies

Cada dia, auto a Cardó en arribar a Mora la Nova el ràpid que

aurt de Barcelona a les 8'27 del matí

INFORMES: S. Samadé - Porxos del Morat de Sant Josep, 4.

Telèfon 18235. De quatre a vuit de la tarda

Farmàcia Garreta, Rambla de Catalunya, número 81

La local Sargantana, Arç; núm. 10

VICHY CATALAN

Temporada de 15 de maig a 30 d'octubre

BALNEARI

Aigües termals, bicarbonatades, alcalines, fliques, sòdiques. Malalties de l'aparell digestiu. Feig. Artritis en les seves múltiples manifestacions

Diabetis, Glucosúria

Establiment rodejat de frondosos

parcs. Habitacions amb tot confort.

Camps de tennis i altres esports.

Cuina a càrrec d'un nou chef.

Centre d'excursions cap a la COSTA

BRAYA i contraforts del MONTSENY

Administració: R. Pons, 1^a c. Borna.

La dita Delegació provincial es constituirà i entrarà en funcions tan aviat com el governador civil de la província, el seu president nat, la convoqui per a tals efectes.

Els funcionaris municipals d'Higiene i Sanitat

S'avisà als funcionaris municipals afectes a la Secció d'Higiene i Sanitat que la reunió que havia de celebrar-se el dia 5, que és festiu, queda ajornada per al dia 7 del corrent, a dos quarts de cinc de la tarda, a l'estatge social, carrer de Bellafila, 3, primer.

Els patrons flequers

Els patrons flequers de Barcelona celebraran reunió general demà, diumenge, a les onze del matí, per tractar de les bases de treball presentades pels obrers del ram.

Les dificultats sorgides a darrera hora motiven que no se sàpiga el local on tindrà lloc la reunió; es farà públic per gaseta a la premsa d'aquest vespre i la de demà, diumenge.

Sindicat Unic de Funcionaris Municipals

El dia 2 de juliol se celebrà, d'acord amb la convocatòria, l'assemblea per a l'elecció de Junta Directiva del Sindicat Unic de Funcionaris Municipals, a l'estatge del Sindicat de l'Alimentació.

Amb regular assistència i molt d'entusiasme, es procedí a l'elecció. Tots els càrrecs foren conferits per unanimitat.

S'acordà comunicar la constitució a l'Alcaldia i s'aixecà tot seguit la sessió.

L'Art d'Imprimir

Unió Obrera de l'Art d'Imprimir celebrà assemblea general ordinària avui, dissabte, dia 4, de les deu a les dotze de la nit, per continuar la demà, diumenge, dia 5, a les onze del matí, al seu estatge social, passatge de la Pau, número 2, principal (Centre Obrer).

EL TEATRE

NOTES OFICIOSES

El dia 29 de juny propassat, el Teatre del Proletariat celebrà l'Assemblea general de constitució. Nombrats simpatitzants i col·laboradors foren acte de presència i davant dels quals foren llegits i aprovats els Estatuts de l'Associació, ultra el manifest que molt aviat es llançarà a la classe treballadora demanant el seu ajunt perquè el seu teatre sigui l'expressió vivent d'un art de classe. Quedà constituït, també, un Comitè Directiu, responsable del bon govern i de l'administració de l'entitat, culminant la seva tasca en el prestigi d'ella. S'aprovà l'acord de celebrar un cicle de conferències teatrals per les comarques i la ciutat, i una intensa propaganda de premsa per tal de cristallitzar el principi teatral sota un punt de vista marxista.

Tots els simpatitzants del Teatre del Proletariat poden dirigir-se al secretari, el qual estarà visible tots els dies, a qualsevol hora, al local social (carrer del Vidre, 6, primer, tercer).

MUSICA I TEATRES

Teatre Liric Català

S'està organitzant una "tournée" a base de les tres obres més característiques del Teatre Liric Català, com són "La reina vella", "La reina del cor" i "L'allegria que passa", dels nostres immortals dramaturgs Angel Guimerà, Ignasi Iglésias i Santaló Rossinyol, musicades totes elles pel mestre Enric Morera.

La companyia ha estat formada amb escollits artistes, dramàtics i cantants, i d'ella forma part l'eximius actor Maria Morera, qui, salvant alguns compromisos còmics, col·laborarà en aquestes representacions, puix que com es recordarà feu qui estrenà "La reina vella", de la qual fa una gran creació.

També hi figura com a actor i director femeníu artista Joaquim Vinyes, cèlebre interpretador del "clown" de "L'allegria que passa".

Completa la companyia una nodri-

Tres graus
més de blancor

PER netejar i blanquejar les dents en poc temps i sense cap mena de perill, no hi ha més que una manera segura i eficient: usar dues vegades per dia un centímetre de Kolynos en el raspall sec.

Aquesta Crema científica neteja la dentadura fins a mostrar el blanc perla de l'esmal. La seva escuma antiseptica dissol la pel·lícula groga, elimina els restes d'aliments fermentats, destruint les bacteries que produeixen les càries.

Si assaja Kolynos durant deu dies, mai més no tornarà a usar un altre dentífric.

Agent: FREDERIC BONET
Apartat 889 - Barcelona

da massa coral del Gran Teatre del Liceu i un Esbart de Dansaires.

Com a director d'orquestra hi figura el mestre Manuel Martí.

No dubtem que aquestes representacions assoliran, degut als elements que hi col·laboren, tot el caràcter de solemnitat artística.

L'Agricultura

UNIO DE SINDICATS AGRÍCOLES DE CATALUNYA

La Comissió organitzadora de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya s'ha reunit per tal de continuar l'organització de l'Assemblea del dia 12 dels corrents, a la qual sembla que assistiran molts agricultors de tot Catalunya.

Acordà visitar corporativament el president de la Generalitat per a invitar-lo a l'acte de clausura de l'Assemblea. La mateixa invitació es farà al ministre d'Economia.

L'acte promet revestir la importància que mereix el nombre de Sindicats ja inserits a les llistes de la nova Unió.

SUBSCRIVIU-VOS A

LA PUBLICITAT

Delecteu el vostre pa'dar bever:

Amplificador

Agència oficial
Philipps Göttsche
Berlín, 92 (R.)
Juni Teatre Voss.

FRANÇA

Proletat per vendre, a Tolosa
38 hectàrees i mitja, amb castell
i grans dependències

Terronys susceptibles de parcel·lació - Gran esdevenidor:
Wegool a realitzar degut a la necessitat de marxar
Preu: 2.000.000 de francs

REDONDI, Chateau Grand Selva
Toulouse (France)

LA SESSIO DE L'AJUNTAMENT

100.000 pessetes per als restaurants dels desenfainats del senyor Serra i Moret. — Demà els nens de les escoles nacionals prendran el sol i llançaran globus. — Llarg i mogut debat sobre el no pagament del cupó per la majoria (diu el senyor Solà). — Tots els regidors fan manifestacions d'adhesió al Govern Provisional de la República

Atenció el preu del senyor Pellicena en una sessió passada, la sessió d'ahir, convocada com totes per a les sis, començà puntualment: tot el puntualment que pot començar una sessió atenció el preu d'un regidor minoritari—a un quart de vuit. A les set i cinc entrava el senyor Casanoves amb el senyor Vachier, que lluita els seus cabells de feixista. Durant l'aruga, estona copysen els senyors Companys i Cànoves, segament del triomfal viatge del primer a Madrid. I a un quart de vuit, com hem dit, comença la sessió, que serà llarga i entretinguda.

Passats els ulls per l'acte de l'antecor, ve l'

DESPATX OFICIAL

en el qual hi ha molt bones i interessants comunicacions, especialment la primera:

LA GUARNICION PORTARA "SENYERES" I EL POBLE ANIRA A "ESTRENYIR" LLACOS

"Comunicació de l'Excm. Sr. General en Cap de la 4ª Divisió que, traduïda (és còpia textual de la nota facilitada), diu com segueix: Excm. Sr.—El proper diumenge dia 5 tindrà lloc la cerimònia del lliurament i canvi de les noves Senyeres als Cosos d'aquesta guarnició. No s'amagarà a V. E. l'importància i transcendència del dit acte al que convé revestir del màxim esplendor i solennitat, tant més quant qu'es el meu pensament, qu'ha estat ja comunicat verbalment a V. E. aprofitant dit acte per a posar de manifest de modo patent i expressu la comprensió de l'Excm. Sr. amb el Poble així com els llaços d'amorosa fraternitat i patriotisme qu'ens uneixen a tots els Espanyols i qu'avui més que mai convé estrenyir.—Esperem, doncs, que V. E. com a genuïna Autoritat popular i el digne Ajuntament de la vostra presidència aportant tot el seu entusiasme concurs, als fins expressats per a el bé de la Patria i de la Ciutat de la qual me honro d'ésser fill. Visqui V. E. molts anys.—Barcelona 2 de juliol de 1934."

L'A. N. DE RADIODIFUSIO I L'ESTAT

Comunicació de l'Associació Nacional de Radiodifusió acompanyant extracte de la Memòria lliurada al Govern de la Generalitat de Catalunya demanant que sigui inclosa a l'Estadística català l'Emisora de ràdio de Catalunya, i sollicitant que s'envii a l'Excm. Sr. Govern de la Generalitat l'adhesió d'aquest Ajuntament al dit projecte, d'interès primordial per a la cultura i beneficència nostrades.

ELS OBRERS I FUNCIONARIS

Comunicació de l'Associació Instructiva d'Obrers i Funcionaris de l'Ajuntament de Barcelona proposant que es nomeni una Comissió mixta per efectuar una revisió de totes les plantilles per reduir-les a les places indispensables i formar amb les que resultin sobreres una plantilla d'amortització, i demanant que l'Excm. Ajuntament designi els regidors per a formar part de la dita Comissió, que seria presidida per l'alcalde o el tinent cultural i beneficència nostrades.

CONTRA ELS JESUITES

Comunicació de l'Acadèmia acompanyant diversos oficis dels Ajuntaments de Catalunya que s'han adherit a l'acord en el qual es demanava l'expulsió de la Companyia de Jesús i dels que no estan d'acord amb el dit acord.

ORDRE DEL DIA

CONTRA ELS GRUPS DE LLETERRIES

que passa ràpidament i sense discussió. S'aprova, entre altres, un dictamen que era dament la taula des del 17 de juny, a petició dels senyors Pellicena i Cabrer, proposant que no es permeti que les lleteries estiguin a més de cent metres l'una de l'altra, segament per evitar aglomeracions que podrien dificultar el trànsit.

CONTRIBUCIO DE MILLORES AL F. C. DE SARRIA

Un altre, dament la taula des del 24 de juny a petició del senyor Baussili proposant que es faci pagar contribució de millores a la Companyia del ferrocarril de Sarrià, contribució fixada provisionalment en pessetes 15.724.727/31.

ELS NENS I NENES PODEN JUGAR ALS SOLARS

Entre els del dia són aprovats, entre altres dictàmens, un de Governació, proposant que a fi que els propietaris de solars sense edificar, ajudin a la campanya de l'Ajuntament a favor dels petits, tot i notes, que necessiten tota la simpatia i tots els auxilis, es demani a la Comissió d'Hisenda que estudiï la manera d'eximir els impostos que graven els solars als propietaris, que els ofereixin per tenir els petits recollits lliurats als seus jocs i situïn exceptuats per la Comissió de Governació a tal fi, tota vegada que la Comissió d'Hisenda ha donat la seva conformitat a la proposta d'aquesta Comissió, mentre els solars reuniscin les degudes condicions i en cada un es consulti la Comissió d'Hisenda.

LES MINES QUE HI HA DINTRE LES CIUTATS NO ES PODEN EXPLOTAR

Un altre, de Foment, demanant que es prohibeixi explotar mines dintre de les poblacions i en cinc quilòmetres al voltant.

L'HOSPITAL DE LA SANTA CREU NO PAGARA PER CLAVEGUERES

Un altre d'Hisenda proposant que no es puguin de l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau les quotes que sumen en total 31.240/16 pessetes per la tributació de millores degudes a la construcció de clavegueres, considerant-se el total import de les dites quotes com a subvenció que s'atorga a la dita institució benèfica.

PROPOSICIONS

Un dels senyors Ruiz Heredia i Griso proposant que es formi una comissió que entengui en l'estudi de totes les concessions i concerts per tal d'arribar a prescindir dels intermediaris en els serveis municipals.

El Sr. RUIZ PADRON la defensa explicant com ha trobat una colla de contractes que haurien de declarar-se lesius com el d'inquilinat contractat amb l'Associació d'Hotelers i Similars.

El Sr. BAUSILI demana que quedi dament la taula.

El senyor CASANELLES diu que el concert és anterior a aquest Ajuntament i que en el nou presupost s'anirà a la percepció directa.

El Sr. SANTAMARIA troba bé el primer extrem i malament el segon.

El senyor RUIZ i SANTAMARIA (com que és molt llarg d'escriure li abreviarem el nom i direm Sta. M.) entaulen un diàleg, i hi intervé el Sr. CASANELLES, que determina que passi a la Comissió de Responsabilitat.

El Sr. CABRE creu que ha de quedar dament la taula. El senyor STA. M. rectifica, i la cosa es va allargant davant la mirada apacible del Sr. CASANOVES, quan el senyor COMPANYS salta i diu que algú ha demanat que quedi dament la taula i pregunta qui s'ha oposat a què així es fes, i troba que ningú.

Aleshores el Sr. CASANOVES s'adona que està presidint, i decideix que la proposició quedi dament la taula. I, cosa curiosa, hi queda.

Una altra del Sr. Ventós proposant: que reiterant la petició formulada al ministre d'Hisenda en primer d'octubre de 1930, es torni a demanar que es dicti una disposició ordenant que fins i tant una llei reguli en caràcter definitiu la situació econòmica de les zones d'Exempla de Madrid i Barcelona i de qualsevol població que es trobi en les mateixes circumstàncies, els Ajuntaments respectius continuaran percebut integralment els recursos que els concedeix la llei de 26 de juliol de 1892, de la mateixa manera que amill els percebent, sense aplicar ulteriors deduccions, ni les motivades per la reversió, que se suspèn, i per tant les establertes pel R. D. Llei de 16 de març de 1926 i per les reials ordres de 24 d'abril del mateix any i de 9 de juny de 1930, que queden totalment suspeses.

Ningú no vol fer veure que no l'ha entesa, i és aprovada sense discussió.

100.000 PESSETES MES PER ALS RESTAURANTS DELS DESENFAINATS

Una altra dels senyors Aragai, Costa, Marfies, Sanblancat, Pellicena, Girald, Santamaria, Solà i Jover per tal que s'habiliti un crèdit de 100.000 pessetes amb el qual, i amb el que haurà el Govern de la Generalitat, pugui ésser reconegut el servei de restaurant per a obrers sense feina, el qual servei serà dirigit per dos representants de l'Ajuntament, dos de la Generalitat i dos de les entitats obreres.

El Sr. CASANELLES demana que quedi dament la taula; el senyor ARAGAI la defensa, el senyor CASANOVES pregunta si ha de passar a la Comissió d'Hisenda, però el Sr. ARAGAI insisteix amb el senyor Casanelles perquè es discuteixi (tots dos són de la majoria).

El Sr. CASANELLES diu que el senyor Aragai sap la situació que travessa l'Ajuntament, i la pintat; el senyor SAMBLANCAT defensa el senyor Aragai. El Sr. CABRER pregunta si amb aquestes 100.000 n'hi haurà prou; però el senyor Aragai ha dit que aquestes ja estan compromeses, i aleshores així vol dir que d'aquí a poc temps se'n necessitaran més.

El Sr. ARAGAI diu que si no sobre el crèdit s'ha de suspendre el servei. El Sr. CABRER insisteix en la seva pregunta, i el Sr. ARAGAI diu que no es pot dir el que pot passar demà: si no n'hi ha prou, se n'haurà de posar més.

El Sr. BAUSILI diu que tots estan d'acord perquè tots són humanitaris; fa un estudi de la situació mundial i, naturalment, diu que al món hi ha vint milions d'obres sense feina. Diu que ací es podrien col·locar a les obres del Port Franc.

d'Hisenda als efectes de la consignació, i així es fa.

DAMENT LA TAULA

Queda després dament la taula una proposició dels Srs. Girald, Hugué, Salvat, Cabrer, Casanelles i Amat, demanant que es prorrogui fins al 31 de desembre el concert establert amb el Frontó Novetats.

Queda també dament la taula una del Sr. Heredia, proposant que cap de les Comissions ni sub-comissions pugui atribuir-se facultats per a modificar els acords vigents i que des d'ara quedin sense efecte aquells acords de les comissions.

LA CERIMONIA DE DIUMENGE: NO ES POT FER RES PELS INFANTS

Una altra dels enyors Escofet, Solà i Aragai, proposant: Primer, que l'Ajuntament assisteixi en corporació al solemne acte de lliurament de noves banderes als cosos de la guarnició de Barcelona, que tindrà lloc demà, diumenge, a les deu del matí, al Passeig de Gràcia, encercant amb l'avinguda del 14 d'Abri; segon, que es col·loqui una tribuna perquè l'Ajuntament pugui contemplar la desfilla de les tropes; tercer, que per l'Oficina de Cerimonial es faciliti globus als nens de les Escoles municipals i nacionals, amb els colors idèntics als de la bandera, a fi de simbolitzar l'esperit d'amor dels infants.

El Sr. RUIZ recorda les conseqüències que tingué la comunitat infantil a Montjuïc, en la qual calgué auxiliar tants d'infants, i diu que és una crueltat fer-los anar diumenge al matí a llançar globus en ple sol.

El Sr. CASANOVES li contesta que no són pas els infants de les escoles municipals, que són a les Colònies escolars; que es tracta dels nens de les escoles nacionals, i que per aquesta l'Ajuntament no hi pot fer res; que ha d'ésser el Rector de la Universitat; el general López Ochoa va demanar els globus i les banderes, i no els hi podrien pas negar. Segueix un petit debat mogut i barreja, i la proposició s'aprova. Els nens aniran a prendre el sol.

LES CONCESSIONS DE TRAMVIES I FERROCARRILS URBANS

ADHESIONS A LA REPUBLICA

Una altra dels Srs. Vilalta i Dertran de Quintana proposant: Primer, que l'Alcalde presidència sol·liciti del ministeri de Foment que es declari de competència municipal tots els assumptes relacionats amb les concessions de ferrocarrils i tramvies d'interès local; segon, que atesa la possibilitat que la competència que correspongui a l'Estat sobre ferrocarrils i tramvies es traspassi a la Generalitat de Catalunya, com a conseqüència de l'Estatut d'Economia, se sol·liciti també del ministeri de Foment l'assupensió de la tramitació de tots aquells expedients de tramvies i ferrocarrils que afectin al terme municipal de Barcelona.

El Sr. SEGARRA demana que passi a la Comissió; el Sr. VILALTA explica, diu que a la "meseta" no podria saber les necessitats "de la urbs, de la vila, de la població", que la Companyia de Tramvies actua en forma solapada al ministeri de Foment per modificar les concessions i obtenir-ne de noves, i cita el cas de la línia d'Horta.

Intervenien els senyors SEGARRA, CASANOVES, VILALTA, SANTAMARIA, que diu que la cosa és urgent; LLOPARD, al qual ningú no sent; SEGARRA, etc., etc. El Sr. SEGARRA diu després que es voti, però que consti que des de regidors de la Comissió de Foment no la coneixien. El Sr. CAMPALANS té poca confiança en l'èxit de la demanda a Madrid perquè en els darrers temps s'han donat disposicions que semblen voler fer els senyors d'aquí. Encara que el canvi de règim hagi canviat en alguns punts la màquina de l'Estat, no ha canviat la màquina burocràtica, que continua hostil a les nostres coses. Explica la desconsideració amb què són tractats els catalans als ministeris i diu que no creu en la urgència de la proposició.

El Sr. GIRALD creu que és un excés d'optimisme creure que la demanda serà acollida amb entusiasme. No creu que la cosa sigui urgent i diu que el Govern és provisional i té altres coses a fer.

El Sr. COMPANYS es mostra contrari de les proposicions que venen a la sessió sense passar per les comissions i que venen a dificultar la marxa administrativa de l'Ajuntament (el Sr. Vilalta és de la majoria). Diu que dirigeix el Sr. Companys, però creu en la possibilitat de la urgència de la proposició. El Sr. VILALTA ha parlat de la possibilitat que es fassin concessions aquesta mateixa setmana, i si així ho els refusarien tota responsabilitat. Vegeu si els regionalistes poden acceptar-la, aleshores. A més, diu que no es pot tolerar que s'ataqui el Govern provisional (ll).

(De les minories surten crics que no ho han fet mal).

Tot seguit comença la sèrie d'adhesions al Govern provisional de la República, que queda completament adherit; el Sr. COMPANYS parla de la concòrdia que ha d'haver-hi entre la majoria i les minories per treballar en bé de la ciutat i, com que es veu que presideix, proposa que s'aprovi ara la proposició i la setmana entrant un dictamen estructurat tal com ha proposat el Sr. LLOPARD, que és un ètic com una casa.

S'aprova també una proposició desestimat els recursos presentats pels funcionaris destituïts i es així als

PRECS I PREGUNTES

DEBAT SOBRE EL NO PAGAMENT DEL CUPO DEL DEUTE

El Sr. SOLA CARIZARES demana al cap de la majoria explicacions sobre el fet insolit que tant ha perjudicat el crèdit de la ciutat. Em refereixo — diu — al fet que la majoria d'Esquerra Republicana no hagi pagat el cupó del Deute (escàndol, el Sr. Aragai li allarga deu cèntims).

El senyor SOLA CARIZARES segueix parlant. Elogia el senyor Companys per les paraules que ha dit en pro de la concòrdia; d'ara endavant si que n'hi haurà; però d'ara endavant no n'hi ha hagut gens, perquè moltes qüestions han vingut al Consistori per sorpresa enmig de la sessió, i quan s'ha demanat que quedesin dament la taula, amb l'argument que la majoria ho demanava, es posava a votació, i com que la majoria sempre deia que acceptava la responsabilitat del govern, és per això que diu ara que és la majoria la que no ha pagat el cupó. (Més encàndol.)

El senyor CASANOVES li crida que dir això és perjudicar el crèdit de la ciutat i que és limitat al preu.

El senyor SOLA diu que el seu preu és demanar explicacions del que ha passat, perquè en la darrera sessió en què la qüestió es plantejà totes les minories donaren facilitats i a fer es considerava aranjat, de tal manera, que li deien que ell era un derrotista. Un regidor d'una minoria digué aleshores que els terrenys de l'Exposició no es podien donar en garantia, perquè ja estaven donats, i un de la majoria li contestà que precisament aquesta era la gràcia del cas. (Gran escàndol.)

El senyor CASANOVES li torna a cridar que es limiti al preu.

El senyor SANTAMARIA diu que la situació en què es trobava l'Ajuntament calia haver-la explicat abans de les eleccions; el senyor SOLA torna a intervenir, i el senyor CASANOVES li diu que si es concreta al preu li donarà les explicacions.

El senyor SOLA contesta, i li ha nous crics: els del senyor CASANOVES són que no es pot consentir no se sent que; el senyor SOLA diu que no es consentí, però manté que la responsabilitat és de les minories, perquè les minories no en sabien res.

El senyor BAUSILI diu que la minoria regionalista està apenada, com totes, i es reserva el dret de discutir la qüestió a la tornada del doctor Aiguader i el senyor Lluhi per escatir les responsabilitats; al pèlle de Barcelona, diu, li interessa saber com està la qüestió i demana també explicacions.

El senyor GIRALD protesta de la consideració de la seva minoria a la majoria i declara que la minoria radical, a través de les altres, no donà cap facilitat per a l'operació, tot al contrari. Es continuà prescindint de les minories i s'han hagut d'assabentar del viatge de l'alcalde i el president de la Comissió d'Hisenda a Madrid per la premissa d'aquella ciutat. I no sols això, sinó que després el doctor Aiguader ha fet als periodistes madrilenys les manifestacions que tots han pogut llegir. Ni de lluny ni de prop la minoria radical no comparteix les responsabilitats del que pugui passar.

El senyor CASANOVES parla de les pràctiques parlamentàries i sembla que vol introduir-les en el Consistori. Serien, certament, una gran novetat.

El senyor GIRALD fa remarcar que quan els periodistes preguntaren al doctor Aiguader quin efecte produiria a Catalunya, aquest digué que un pànic extraordinari.

El senyor CASANOVES: —Bé, això ho diu la premsa.

El senyor GIRALD: —Però ell no ho ha desmentit. Cal, diu, tenir en compte que l'Ajuntament de Barcelona té mitjans suficients per pagar. Té, a més, el convenciment que les dificultats sorgides a darrera hora eren conegudes ja abans de les eleccions, i pregunta per que les gestions no es feren abans, quan encara era temps. Atribueix la cosa a sensible lleugeresa, i quan es cometen lleugereses d'aquest gènere porten amb elles la incapacitat. Això no havia passat mai, ni en temps de la Dictadura. Això, en altres Ajuntaments que no tenien el sufragi popular que té aquest, hauria portat la incapacitació fulminant dels homes que haguessin comès tal lleugeresa. S'ha de tenir valentia per dir-ho i el que li queda per dir ho dirà quan aquells dos homes estiguin presents. (Rumors.) Estima que aquests rumors de la majoria signifiquen que tira tota la responsabilitat sobre els que són a Madrid (veus de no, no).

El senyor CASANOVES diu que la majoria accepta i comparteix tota la responsabilitat.

El senyor ULLED diu que no té més remei que parlar en absència dels senyors Aiguader i Lluhi; agraeix les paraules del senyor Companys sobre la col·laboració amb les minories, sobretot amb aquelles que tant i tant de temps lluitaren violentament per l'adveniment de la República.

El senyor ARAGAI (no se n'entén).

El senyor ULLED: —Agraeixo la interrupció del senyor Aragai com a acte corresponsari meu que presidí prèviament la darrera assemblea del partit. La majoria ha especulat políticament amb aquest problema amb fins electorals i amb aquesta especulació han dilatat un problema vitalíssim. Però amb tot i així el bé de la ciutat exigeix l'ajut de tots; cal reforçar la representació dels senyors Aiguader i Lluhi a Madrid, sense perjudici de discutir després l'ur gestió.

El senyor SANTAMARIA creu impropici el debat, per inoportú. S'ha posat de moda l'extremisme de la sinceritat; això està bé quan no es deuen diners. Una cosa és ésser molt revolucionari i l'altra trobar-se amb què 45.000 famílies teneadores de titols es trobin en perill de perdre'ls. Si s'hagués examinat la situació de la caixa s'hauria vist que es podia resoldre la qüestió.

El senyor COMPANYS diu que ha vist amb estupor com es plantejava la discussió llançant totes les responsabilitats sobre la majoria. (Grans rialles dels senyors Girald i Ullé, que criden: "No hi ha dir.") El senyor Companys explica l'estat de la caixa amb 600.000 de deutes i 500.000 pessetes en caixa.

El senyor GIRALD: —Això és el que no s'ha de dir. (Escàndol.)

El senyor CASANOVES: —No ens heu de donar lligons de responsabilitat. (Crics.) Heu parlat i ataca... (Més crics i cops de campaneta.)

El senyor COMPANYS: —Demanant l'ajornament del debat fins que tornin els absents. Torna a parlar de les relacions de concòrdia que sempre hi ha hagut amb les minories. (El senyor SOLA: —Mal mal!) Prenga (als altres, naturalment) que s'abandoni tot interès polític i es miri com és l'interès de la ciutat.

El senyor SOLA diu que es reserva parlar de la qüestió quan els senyors Aiguader i Lluhi tornin. Diu al senyor Girald que ell no donarà facilitats, ell, en canvi, en donà per demostrar precisió que no s'oferia per la desconsideració en què era tingut i va votar per col·laborar. Ha iniciat el debat perquè no es podia ajornar. Quan un client se li anuncia que no es pagava el cupó, ell li digué que era impossible, perquè s'havien donat totes les facilitats. (Rumors.)

El senyor RUIZ diu que és contrari al plantejament de la qüestió, però també declara que l'alcalde... (Crics.)

El senyor PELLICENA no té tampoc cap inconvenient a ajornar el debat, i ofereix el concurs de la seva minoria.

El senyor BAUSILI abunda.

El senyor GIRALD es dirigeix al senyor Ruiz i li diu que quan es pertany a un partit no es pot posar contra d'aquest quan fa manifestacions oficials. La minoria radical no tolerarà actes com el del senyor Ruiz.

El senyor RUIZ PORLAN, tot arripit, diu que no ha dit res, i que si ho ha dit ho retira de pressa. (Ho fa.)

El senyor COMPANYS agraeix les paraules dels caps de minoria, i diu que la majoria no fugirà del debat en cap aspecte.

Es dona per acabat el debat — per ara.

El senyor ULLED parla del plet dels tramvies i de l'augment de tarif, i demana al President que faciliti els expedients dels contractes per saber com es poden aquelles augmentar.

El senyor CASANOVES ofereix donar totes les facilitats, i com a prova de la seva bona voluntat, toca la campaneta. Són les deu menys deu, és a dir, que no és cap hora.

drid i d'arreu d'Espanya fa entorn d'ambient creix per les darreres eleccions al senyor Nicolau d'Olier, ministre d'Economia.

El senyor Casanoves ha manifestat que, en efecte, després de l'ascendent triomf de l'Esquerra Republicana de Catalunya no té explicació de cap mena la presència en el ministeri del senyor Nicolau.

INAUGURACIO DELS BANYS PER A ESCOLARS

Ahí al matí, a la platja de l'Escola de Mar de la Barceloneta tingué lloc la inauguració dels banyos de mar que l'Ajuntament de Barcelona organitza enguany per a 8.000 escolars de la ciutat.

A l'acte hi assistiren els regidors de l'Ajuntament senyors Pellicena, Griso, Olier, Sánchez, Ventalló, Jover, Pla i Girald, i l'assessor tècnic de Cultura senyor Alnau; també hi eren el col·laborador oficial d'Instrucció Pública de Suïssa doctor Sauerwein, vingut a Barcelona per visitar les nostres institucions culturals, i nombrosos periodistes i col·laboradors gràfics de la premsa local i madrilenya.

Quan les nenes, en nombre de 1.000, es disposaven als exercicis gimnàstics arribaren a l'Escola de Mar el President de la Generalitat, senyor Macià, i el conseller d'Instrucció Pública, senyor Gassó, acompanyats de l'alcalde accidental senyor Casanoves i del cap de Cerimonial de l'Ajuntament, senyor Riber.

Les nenes de la platja, tot just han vist a la galeria la testa de Macià, han esclatat en aplaudiments d'entusiasme i en visques que el President agraa comagut, i seguidament, acompanyats dels invitats a l'acte, el senyor Macià ha visitat amb gran atenció i interès les dependències de l'Escola.

En baixar després a la platja, les petites banyistes, desbordant-se d'entusiasme, han volgut totes el President, en tur des d'estiranyer-li la mà, oferint un quadre entonador que justificava el dolç apel·latiu d'avi aplicat a Macià, el qual ha conversat uns moments amb les professores, abans d'acomodar-se de les nenes que el saludaven amb crics de joia.

El senyor SOLA diu que es reserva parlar de la qüestió quan els senyors Aiguader i Lluhi tornin. Diu al senyor Girald que ell no donarà facilitats, ell, en canvi, en donà per demostrar precisió que no s'oferia per la desconsideració en què era tingut i va votar per col·laborar. Ha iniciat el debat perquè no es podia ajornar. Quan un client se li anuncia que no es pagava el cupó, ell li digué que era impossible, perquè s'havien donat totes les facilitats. (Rumors.)

El senyor RUIZ diu que és contrari al plantejament de la qüestió, però també declara que l'alcalde... (Crics.)

El senyor PELLICENA no té tampoc cap inconvenient a ajornar el debat, i ofereix el concurs de la seva minoria.

El senyor BAUSILI abunda.

El senyor GIRALD es dirigeix al senyor Ruiz i li diu que quan es pertany a un partit no es pot posar contra d'aquest quan fa manifestacions oficials. La minoria radical no tolerarà actes com el del senyor Ruiz.

El senyor RUIZ PORLAN, tot arripit, diu que no ha dit res, i que si ho ha dit ho retira de pressa. (Ho fa.)

El senyor COMPANYS agraeix les paraules dels caps de minoria, i diu que la majoria no fugirà del debat en cap aspecte.

Es dona per acabat el debat — per ara.

El senyor ULLED parla del plet dels tramvies i de l'augment de tarif, i demana al President que faciliti els expedients dels contractes per saber com es poden aquelles augmentar.

El senyor CASANOVES ofereix donar totes les facilitats, i com a prova de la seva bona voluntat, toca la campaneta. Són les deu menys deu, és a dir, que no és cap hora.

Avui, dissabte, sortirà la segona tanda de colònies escolars a les hores i cap als llocs dels quals ja s'ha donat compte per mitjà de la premsa.

CONTRA ELS OTTANS

A la paríada de Samorostro acompanyen des de la plaça un temps unes tribus de gitano, la qual cosa constituïa una gran molestia per a aquells veïns, i a més era un gran obstacle per a l'accés als establiments de bany allí establerts.

Traslladats les queixes al tinent d'alcalde del districte primer, senyor Jover, rebé el públic a la tinença d'alcaldia del carrer Ampie, 25, els dimarts i dijous, no: fentus, de deu a dotze.

Amib aquest motiu el senyor Ullé rep moltes felicitacions dels veïns afluïts.

DIES DE VISITA

Durant l'època d'estiu el tinent d'alcalde del districte primer, senyor Jover, rebé el públic a la tinença d'alcaldia del carrer Ampie, 25, els dimarts i dijous, no: fentus, de deu a dotze.

AVIS ALS DIJUNTS

Es

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

Els ministres parlen poc

Madrid, 3. — El Consell acabà poc abans de les onze de la nit. La reserva dels ministres fou unànime. Es limitaren tots a dir que a la nota hi havia els acords adoptats.

Els senyors Prieto, Albornoz i de los Rios foren preguntats sobre si s'havia tractat al Consell d'algun assumpte particular, i contestaren negativament.

El ministre de Marina digué que aquesta nit es faria càrrec de la cartera de Governació i que a la matinaldria es tractaria, si bé per endavant els informadors, si bé no seria tan expeditiu com el senyor Maura.

Per la seva part, el senyor Aznar digué que havien estat aprovats diversos decrets del seu departament, tals com el nou escalafó d'aviació i reforma administrativa del ministeri de la Guerra.

Aquests decrets — ha dit — no apareixeran a la "Gaceta" de demà; per tant, demà al migdia els ho facilitarà al meu despatx.

El darrer en sortir fou el cap del Govern, senyor Alcalá Zamora.

Un periodista li ha preguntat si s'havia tractat de quelcom relacionat amb el germinial d'obertura de Cortes.

—L'únic que hi ha és que m'han demanat permís per a filmar una pel·lícula, i he contestat que de l'exterior podien fer-ne totes les que vulguessin, però de l'interior hauran d'autoritzar-ho les pròpies Cortes.

Un altre informador ha preguntat si s'havia portat al Consell la petició formulada pels porters dels ministeris. Ha contestat dient que aquest assumpte està en mans del ministre d'Hisenda.

Nota oficial del Consell

Madrid, 3. — A la sortida del Consell, el ministre d'Instrucció pública ha lliurat als periodistes la nota següent:

"JUSTICIA:
Decret adaptant el Codi de Justícia militar a les formes jurídiques implantades pel Govern de la República.

MARINA:
S'aprova un decret establint la intervenció civil a la marina.

INSTRUCCIO PUBLICA:
Decret nomenant degà de la Facultat de Dret de la Universitat de Saragossa.

Un altre jubilat el senyor Antoni Aparicio, catedràtic numerari de la Facultat de Ciències de la Universitat de Granada.

Un altre suspens temporal.

Una nota del Fiscal de la República

Madrid, 3. — El fiscal de la República ha facilitat la següent nota: "La premsa de esta mañana publica una extensa informació sobre las elecciones celebradas en la provincia de Lugo e inserta el texto de ciertos manifestos de los candidatos derrotados por un margen de cerca de veinte mil votos, en el que se vierten especies calumniosas contra determinadas autoridades, funcionarios y agentes. El fiscal general de la República, que, requerido por la inmensa mayoría de sus correligionarios comprovincianos, presentó su candidatura para diputado a Cortes incluida en las listas de la verdadera coalición republicano-socialista ha permanecido en Madrid desde su proclamación como candidato totalmente inhibido de la contienda electoral y se abstiene en consecuencia de enjuiciar esta ineficaz campaña de difamación.

— Seale permitido no obstante afirmar que frente al despecto de quienes han solicitado infructuosamente su nombre a fin de cohesionar una lucha contra la coalición democrática y maniobras de elementos encubiertos, antiguas cacerías de régimen anteriores, ha enjuiciado mediante recientes querrelas que se propusieron en defensa de la epública, de cuya referencia se hizo eco la prensa y la opinión.

Sólo cabe el mantenimiento sereno e inflexible de la ley. Descubierto el juego político, no merece más extenso comentario que el de su calificación de represalia invidiosa que en nada habrá de influir para torcer una voluntad puesta al servicio de altos deberes de justicia y democracia; pero hecha la imputación calumniosa y asumida la responsabilidad por quienes la suscribieron, el fiscal de la República, en obligado ejercicio de su ministerio, ha comunicado al fiscal de la Audiencia Provincial de Lugo, interponiendo contra los firmantes del manifesto la oportuna querrela criminal vigente, a fin de que en el curso del procedimiento demuestre la veracidad de sus afirmaciones o de lo contrario recaiga sobre sus autores la correspondiente responsabilidad.

— Respecto a irregularidades electorales no atañen los fiscales al contenido de la circular recientemente cursada y no precisa de mayor acuciosidad.

Por lo demás, las Cortes Constituyentes, dentro del ámbito de su soberanía y los tribunales de justicia en la sira de su jurisdicción, pronunciarán su fallo inapelable respecto a las notas de diputados a Cortes por la insubordinación electoral de Lugo."

ment el funcionament del Patronat del Museu d'Art Modern i designant delegat del Govern per a assumir la direcció del dit Museu al senyor Eduard Chicharro.

Un altre prohibint l'exportació d'objectes artístics, arqueològics i històrics.

Un altre sobre cursats de selecció professional per a ingressar al magisteri primari.

GOVERNACIO:

Nomenant governador de Logroño el senyor Eduard Pardo Reina, i de Cáceres el senyor Màxim S. Cajal.

Decret regulant l'assistència dels malalts psíquics.

Concedint el títol de molt exemplar Ciutat de Sahagún.

Reorganitzant el Patronat de l'Escola de reforma de Carabanchel Vell, que es denominarà Reformatori de menors de Madrid.

ECONOMIA:

Decret assenyalant les normes per a modificar alguns preceptes del reglament del Consorci de les fletxes de Madrid.

Un altre establint les bases d'un sistema arancelari a favor de la construcció dels automòbils nacionals, a base de desenvolupar la indústria, sobre muntatge amb elements subministrats successivament i progressivament per la indústria nacional.

GUERRA:

Decret concedint abono del doble del temps de servei al destacament de Cab Juby.

Altres derogant el de 8 de maig de 1930 i disposant s'incorporin a l'exèrcit els caps i oficials que varen passar al servei d'altres ministeris.

Altres concedint la tornada a actiu a un inspector metje.

Nomenant director de l'Acadèmia de Sanitat a En Paul Fernández Martos.

Concedint medalles de sofriments per la pàtria.

Nomenant per manar els regiments de cavalleria 5 i 9 a Ezequiel López i a Ramon Cano, respectivament.

Proveint dos carrers d'inspector del servei d'Intendència en la segona i tercera inspecció.

Nomenant a diversos coronels d'enginyers, per els càrrecs que s'indiquen.

Confirmant en els seus càrrecs als directores de les Acadèmies d'infanteria i artilleria.

Decret reorganitzant el ministeri de la Guerra.

Un altre dictant regles per a formar l'escalafó del cos d'Aviació.

Un altre sobre situació dels militars que fan servei a les empreses de ferrocarrils."

La vaga telefònica

L'avis de vaga és retirat

Madrid, 3.—El Sindicat de obrers de la Telefònica ha retirat l'ofici d'avis de vaga, ja que van a ésser fetes negociacions entre els obrers i els representants de l'Empresa.

Els guàrdies de seguretat aniran amb gorra

Madrid, 3.—S'ha disposat que en lo successiu els guàrdies de seguretat no portin casc, que serà substituït per la gorra que porten actualment els guàrdies d'assalt."

Els electors de Madrid

Madrid, 3.—Del resultat dels escrutinis verificats ahir, es desprèn que a la ciutat de Madrid votaren 158.559 electors, mentre que en la de Barcelona ho varen fer 151.650.

El Sr. Sánchez Roman conferència amb el Sr. Prieto

Madrid, 3.—A primera hora de la tarda ha astat al ministeri d'Hisenda el senyor Sánchez Roman, el qual celebrà una conferència amb el senyor Prieto.

La reforma del Codi penal

Madrid, 3.—En "Ahorra" es publiquen les següents declaracions d'un membre de la subcomissió de Dret Penal, que treballa en les reformes del Codi.

Diu així: "La reforma es muy extensa. Se hará una nueva edición del Código Penal del 70, haciéndolo más humano y flexible, para dar tiempo a preparar un nuevo Código.

Desde luego falta todavía que el pleno lo apruebe. Lo más saliente de la reforma es la supresión de la pena de muerte. Se acordó por unanimidad, con un voto en contra.

También se suprime la pena perpetua. Se amplía el concepto de algunos eximentes, enfermedad mental, estado de necesidad, etc. Se disminuye el número de agravantes, dejando la mayoría al arbitrio del Tribunal.

Se incorpora al Código la ley de condena y libertad condicional, y se rebaja las penas en algunos delitos que tenían excesivamente castigados."

Por lo demás, las Cortes Constituyentes, dentro del ámbito de su soberanía y los tribunales de justicia en la sira de su jurisdicción, pronunciarán su fallo inapelable respecto a las notas de diputados a Cortes por la insubordinación electoral de Lugo."

PELS MINISTERIS

Presidència

La prioritat de la proclamació de la República

Madrid, 3. — El president del Govern ha rebut quatre diputats electes per Lleó, entre ells el sotasecretari de Foment i el director de Correus, que li han demanat una distinció per al poble de Sahagún, car asseguren que fou el primer poble espanyol on es proclamà la República, i no a Eibar, com es veu dient.

També ha rebut el president l'ambaixador de França, el qual li ha lliurat les cartes oficials de comiat. Ambdós han mantingut una conversa afectuósissima.

Ha afegit que el Govern ha invitat a dinar al Ritz el senyor Corbín. Hi assistiran molts diplomàtics.

El senyor Alcalá Zamora ha encarregat al Congrés que li trameti una estadística de votació per tal d'analitzar el seu significat.

També ha dit que s'han demanat bitllets de ferrocarril per als diputats, i el contracte s'ha fet només per tres mesos.

Aquesta tarda l'Escola Nacional de Ceràmica lliurarà al president un bust seu, idèntic al que es repartirà a les escoles nacionals.

Ministeri del Treball

Madrid, 3. — El senyor Largo Caballero ha dit que enviarà a Saragossa un delegat especial, el qual determinarà a quina autoritat li correspon ara intervenir en la solució del conflicte de les indústries químiques d'aquella capital, per haver-se negat en principi els Sindicats a tractar amb el delegat regional del Treball.

Ha dit que l'havia visitat una comissió de la Diputació de Sevilla i altres entitats per a demanar-li que l'Institut de Previsió doni facilitats per a atorgar a la Diputació sevillana un préstec de dos milions de pessetes per a emprar-les en obres públiques, per tal que cessi la crisi de treball.

També n'ha rebut una altra de Còrdova per a denunciar-li que els Sindicats es neguen a acceptar les bases de treball per a l'actual col·lita, aprovades pels Jurats Mixtos.

Els Sindicats aconsellen als obrers que es neguin a acceptar aquestes bases. Molt bestiar quedarà abandonat a les carreteres i als camps.

El ministre els ha contestat que el seu departament dicta normes jurídiques i legals, i com que això es surt de la seva jurisdicció, ha parlat amb el ministre de la Governació, el qual ha ordenat que intervingui en l'assumpte el governador.

La Confederació Nacional del Treball dona la batalla als Jurats Mixtos i s'ofereix per a treballar amb menys jornal, per tal de prescindir d'aquests organismes.

El senyor Largo Caballero s'entrevistarà amb els directors del Banc Central per a tractar de l'assumpte dels acomiadats d'aquest Banc.

El senyor Bergamín, en nom de les mines de Riotinto, ha comunicat al ministre que la dita Companyia accepta la proposta de reduir els dies de treball en lloc d'acomiar el personal obrer.

Ministeri de Comunicacions

El ministre creu que la vaga telefònica no arribarà a esclatar

Madrid, 3. — El ministre de Comunicacions confirmà que el Sindicat Unificat de Telefons ha presentat un ofici reiterant l'anterior que anunciava la vaga que ajornen per 24 hores per parlar amb la Companyia. El representant que venen de Barcelona porten plens poders per a pactar l'arregle.

L'ofici d'aplaçament el presentaren al governador civil de Barcelona.

Els periodistes al·ludiren el rumor pel qual es concedeix al moviment un marcat matís catalanista i contestà que, encara que no pot negar-se en absolut, la realitat és que si el conflicte vingués, tindria a Catalunya, el major ambient i repercussió, i probablement quedaria reduït a Catalunya.

Preguntat sobre la seva impressió, contestà que era optimista. Crec — afegí — que és possible un acord. El fet de parlamentari induïx a pensar que volen arreglar les diferències. Demés, els actuals directores de la Companyia són altres que els del temps de la Dictadura i tenen un altre concepte de les coses més en harmonia amb la realitat actual. S'arribarà a una intel·ligència.

El ministre no creu que s'arribi a declarar la vaga.

Ministeri de Governació

El ministre confirma l'ajornament de la vaga telefònica

Madrid, 3. — El ministre de la Governació ha dit que aquesta tarda marxarà a descansar fins a dimarts, i s'encarregarà de la cartera el ministre de Marina.

Preguntat sobre els conflictes socials, ha dit que a Corunya s'ha restablert la tranquil·litat. El governador l'ha cridat a les quatre de la matinaldria demanant-li autorització per a declarar l'estat de guerra, però no ha calgut, car s'ha aconseguit restablir l'ordre.

A Granada s'ha solucionat el conflicte.

A Màlaga continua sense resoldre. Ha confirmat el ministre l'ajornament de la vaga de Telefons, i ha dit que de Barcelona ha sortit una comissió per a gestionar que no esclati el conflicte, cas que hi hagi un aranjament. De declarar-se la vaga, l'assumpte passaria a la seva competència, per tractar-se d'una qüestió d'ordre públic, i aleshores tornaria immediatament a Madrid.

Ha dit també que, segons notícies posteriors, el sotsecretaari de Governació, senyor Ossoria Florit, ha sortit triomfant per Ciudad Real, amb una majoria de 400 o 500 vots.

Preguntat si Calvo Sotelo havia estat elegit per Orense, ha dit que no en tenia notícia concreta, encara que les particulars el donaven com a triomfant.

Ministeri d'Instrucció Pública

Obres d'art venudes a l'estranger

Madrid, 3. — El ministre d'Instrucció pública facilità una extensa relació dels objectes artístics venuts pels temples i construccions religioses d'Espanya.

panya a l'estranger, i que s'exposen en diversos museus. Entre les dites obres figuren 40 del Greco, Van Der Goes i altres immortals artistes. Algunes s'han venut en petites quantitats i d'altres reventat a preus fabulosos.

El ministre afegí que davant les protestes que ha originat el decret de protecció al tresor artístic nacional, ha encarregat al Centre d'Estudis Històrics que confeccioni un catàleg amb totes les obres procedents de l'Església, des de la Desamortització fins avui, que s'encontrin a l'estranger.

Ministeri de la Guerra

Madrid, 3.—El ministre de la Guerra manifestà que avui arribaria al Consell els decrets anunciats, i que havia conferenciat per telèfon amb el general de vuitena divisió, qui li comunicà que a la Corunya regnava tranquil·litat.

Ministeri d'Hisenda

Conferència per tal de tractar de l'operació de crèdit demanada per l'Ajuntament de Barcelona

Madrid, 3. — El ministre d'Hisenda manifestà que havia nomenat representants de l'Estat en el Consorci de la Zona Franca de Barcelona a En Juli Barcia Gutiérrez, catedràtic, a En Joan Giró, comerciant; a En Narcís Amigó, enginyer, i a l'administrador de la duana de Barcelona.

Vo dir també que havia conferenciat amb el senyor Morales Pareja, que presidirà aquesta representació.

Afegí que havia signat una disposició treient a concurs la construcció de dos xaixells-dipòsits per a la Campsa, de vuit mil tonelles, havent invitat als astillers espanyols a que li prenguin part.

Conferencià amb l'alcalde de Barcelona, el president de la Comissió d'Hisenda d'aquella capital, el governador i el sotsecretaari del Banc d'Espanya i el delegat del Govern en el Consell Superior Bancari per a tractar de l'operació de crèdit que demana aquell Municipi.

També facilità el senyor Prieto una nota detallant els serveis realitzats pel cos de carabiners en el primer trimestre de l'any actual.

E l'visitaren representants de l'Ajuntament Diputació de Cambra de Comerç Cambra Agrícola i altres entitats de Sevilla que han vingut a demanar que es lliuri la segona quota que autoritzà el decret que es va dictar per ajut als Ajuntaments de Sevilla i Barcelona per les Exposicions. El ministre els manifestà que per iniciativa seva no es lliurava res i que el decret es sotmetria a les Cortes les quals podrien aprovar-lo i autoritzar aquesta segona quota.

També demanen recursos per a la Borsa Nacional del Treball de Sevilla. Sol·liciten l'establiment d'un gravamen sobre les contribucions industrial de rústica i urbana equivalent al deu per cent de la quota del Tresor. El ministre portarà la petició al Consell d'aquesta tarda i si s'aprova signarà el decret immediatament.

Ministeri de Comunicacions

El ministre creu que la vaga telefònica no arribarà a esclatar

Madrid, 3. — El ministre de Comunicacions confirmà que el Sindicat Unificat de Telefons ha presentat un ofici reiterant l'anterior que anunciava la vaga que ajornen per 24 hores per parlar amb la Companyia. El representant que venen de Barcelona porten plens poders per a pactar l'arregle.

L'ofici d'aplaçament el presentaren al governador civil de Barcelona.

Els periodistes al·ludiren el rumor pel qual es concedeix al moviment un marcat matís catalanista i contestà que, encara que no pot negar-se en absolut, la realitat és que si el conflicte vingués, tindria a Catalunya, el major ambient i repercussió, i probablement quedaria reduït a Catalunya.

Preguntat sobre la seva impressió, contestà que era optimista. Crec — afegí — que és possible un acord. El fet de parlamentari induïx a pensar que volen arreglar les diferències. Demés, els actuals directores de la Companyia són altres que els del temps de la Dictadura i tenen un altre concepte de les coses més en harmonia amb la realitat actual. S'arribarà a una intel·ligència.

El ministre no creu que s'arribi a declarar la vaga.

Ministeri de Comunicacions

El ministre creu que la vaga telefònica no arribarà a esclatar

Madrid, 3. — El ministre de Comunicacions confirmà que el Sindicat Unificat de Telefons ha presentat un ofici reiterant l'anterior que anunciava la vaga que ajornen per 24 hores per parlar amb la Companyia. El representant que venen de Barcelona porten plens poders per a pactar l'arregle.

L'ofici d'aplaçament el presentaren al governador civil de Barcelona.

Els periodistes al·ludiren el rumor pel qual es concedeix al moviment un marcat matís catalanista i contestà que, encara que no pot negar-se en absolut, la realitat és que si el conflicte vingués, tindria a Catalunya, el major ambient i repercussió, i probablement quedaria reduït a Catalunya.

Preguntat sobre la seva impressió, contestà que era optimista. Crec — afegí — que és possible un acord. El fet de parlamentari induïx a pensar que volen arreglar les diferències. Demés, els actuals directores de la Companyia són altres que els del temps de la Dictadura i tenen un altre concepte de les coses més en harmonia amb la realitat actual. S'arribarà a una intel·ligència.

El ministre no creu que s'arribi a declarar la vaga.

Ministeri de Comunicacions

El ministre creu que la vaga telefònica no arribarà a esclatar

Madrid, 3. — El ministre de Comunicacions confirmà que el Sindicat Unificat de Telefons ha presentat un ofici reiterant l'anterior que anunciava la vaga que ajornen per 24 hores per parlar amb la Companyia. El representant que venen de Barcelona porten plens poders per a pactar l'arregle.

L'ofici d'aplaçament el presentaren al governador civil de Barcelona.

Els periodistes al·ludiren el rumor pel qual es concedeix al moviment un marcat matís catalanista i contestà que, encara que no pot negar-se en absolut, la realitat és que si el conflicte vingués, tindria a Catalunya, el major ambient i repercussió, i probablement quedaria reduït a Catalunya.

Preguntat sobre la seva impressió, contestà que era optimista. Crec — afegí — que és possible un acord. El fet de parlamentari induïx a pensar que volen arreglar les diferències. Demés, els actuals directores de la Companyia són altres que els del temps de la Dictadura i tenen un altre concepte de les coses més en harmonia amb la realitat actual. S'arribarà a una intel·ligència.

El ministre no creu que s'arribi a declarar la vaga.

Ministeri de Comunicacions

El ministre creu que la vaga telefònica no arribarà a esclatar

Madrid, 3. — El ministre de Comunicacions confirmà que el Sindicat Unificat de Telefons ha presentat un ofici reiterant l'anterior que anunciava la vaga que ajornen per 24 hores per parlar amb la Companyia. El representant que venen de Barcelona porten plens poders per a pactar l'arregle.

L'ofici d'aplaçament el presentaren al governador civil de Barcelona.

Els periodistes al·ludiren el rumor pel qual es concedeix al moviment un marcat matís catalanista i contestà que, encara que no pot negar-se en absolut, la realitat és que si el conflicte vingués, tindria a Catalunya, el major ambient i repercussió, i probablement quedaria reduït a Catalunya.

Preguntat sobre la seva impressió, contestà que era optimista. Crec — afegí — que és possible un acord. El fet de parlamentari induïx a pensar que volen arreglar les diferències. Demés, els actuals directores de la Companyia són altres que els del temps de la Dictadura i tenen un altre concepte de les coses més en harmonia amb la realitat actual. S'arribarà a una intel·ligència.

El ministre no creu que s'arribi a declarar la vaga.

L'AVANTPROJECTE DE CONSTITUCIO

El que han publicat els diaris no és un avantprojecte, sinó una ponència

Madrid, 3. — Un membre de la Comissió jurídica assessora ha dit a "La Voz", sobre l'avantprojecte de Constitució, el següent: "Lo que han publicat los periódicos es una simple ponencia. Ni siquiera es el anteproyecto presentado al pleno por la Subcomisión. ¿Tiene usted a mano ese anteproyecto?"

—Sí. Lo tengo; pero algunos extremos van a llegar sin estructura al Gobierno y otros, aunque estructurados, van acompañados de votos y ponencias. Raro es el capítulo que no ha sufrido alguna modificación y en otros se han suprimido artículos enteros.

El artículo referente a la facultad concedida a los Ayuntamientos para mancomunarse se ha suprimido.

Los párrafos primero y segundo del artículo séptimo quedan redactados así:

"Son españoles: Primero. Los hijos de padres españoles; los nacidos de padre o madre española en el extranjero o de padre y madre extranjeros en territorio nacional que obtengan nacionalidad española en la forma que las leyes determinan."

Del artículo 22 también se han suprimido íntegros los párrafos segundo y tercero, que dicen:

"El Estado garantiza el derecho de asociación para fines religiosos." "Las asociaciones religiosas ordenarán automáticamente su fuero interno, dentro de las leyes del Estado."

También ha sufrido honda transformación el artículo 25, señalando como garantías constitucionales que no podrán suspenderse por ningún motivo, entre otras, la inviolabilidad de la correspondencia.

En el artículo 26 se ha substituido la frase "hijos ilegítimos" por la de "hijos fuera de matrimonio".

Todo lo que en el periódico aparece bajo Título VI, pasa a ser IV, y viceversa.

Se ha suprimido el párrafo segundo del artículo 71, que dice: "La Administración de Justicia será autónoma como Poder del Estado."

El artículo 73 comienza así: "El presidente del Tribunal Supremo será designado por el jefe del Estado, a propuesta de una Asamble, formada por un número de miembros no inferior a 50, que representen la Magistratura, el Foro y las Facultades de Derecho."

El artículo 78, que dispone que la gracia de indulto no podrá ser ejercida por el jefe del Estado ni por el Gobierno, sinó en casos generales, se debatió ampliamente. Se ha añadido al artículo:

"La amnistía y los indultos serán siempre objeto de una ley."

El Título de las garantías de la Constitución se ha cambiado de epígrafe, i se llamarà "Del Tribunal de Justicia Constitucional".

El fiscal de la República ha formulado voto particular con objeto de que este Tribunal tenga muchas atribuciones y se regule por una inspección muy prolija.

Sobre la intervención de la mujer en la vida pública, regulación de su capacidad jurídica, hijos habidos fuera de matrimonio, investigación de la patria potestad, se crea una Comisión especial.

En cuanto al Código Penal, la reforma está muy adelantada. Hay que entregarla el día 10. Es una reforma del Código del 70, muy amplia.

L'escrutini a Madrid

Madrid, 3. — Heus ací les xifres de l'escrutini:

Número de votants: 158.359. Idem de votants proporcional: 31.671.

Lerroux, 131.671 vots; Castroviejo, 126.103; Rico, 124.107; Sánchez Roman, 123.569; Largo Caballero, 118 mil 120; Besteiro, 118.110; Tapia, 15.334; Juarros, 113.107; Sánchez Barón, 111.821; Ovejero, 109.733; Marial, 104.675; Cordero, 104.430; Sabarot, 103.482; Trifón Gómez, 98.185; Ossorio i Gallardo, 98.785; Sánchez Guerra, 96.502; Melquiades Alvarez, 95.790.

Per la província han resultat: Lluís Fernández, 79.841; Eugeni Arús, 70.112; Clara Campoamor, 68 mil 420; Marian Rojo, 68.241; Antoni Fernández, 68.110; Amos Acero, 67.260; Victòria Kent, 62.254; Xavier Martín, 14.161; Alfred Aleix, 13 mil 918; Josep Valiente, 13.888; Rafael

INFORMACIO ESTRANGERA

A Alemanya prosperen les agitacions hitleriana i comunista. — S'ha fixat a set hores i mitja el treball a les mines d'Anglaterra. — Post i Gatty han estat objecte d'una rebuda entusiàstica a Nova-York. — A tot Bulgària s'han registrat manifestacions obreristes que han donat lloc a disturbis. — L'ambaixador d'Espanya a París, senyor Danvila, ha lliurat al President de la República francesa les cartes credencials

A FRANÇA

El Sr. Danvila ha presentat les cartes credencials al President de la República

París, 3. — A dos quarts de quatre de la tarda, amb el ceremonial acostumat, el senyor Danvila, nou ambaixador d'Espanya, ha presentat les seves cartes credencials al president de la República, que estava acompanyat pel senyor Briand.

Els rècords de França i del món en carreres llises

París, 3. — En la reunió d'atletisme organitzada a l'Estadi Jean Bouin, per la C. A. F. G., es baten dos rècords: el de França i el del món, en carreres llises.

El primer de dos mil metres fou rebassat en dos segons pel corredor Ladoumègue, que recorregué la dita distància en 5 minuts, 21 segons, 4-5.

L'anterior rècord pertanyia al finlandès Purge.

El rècord de França de 500 metres ha estat batut per Sera Martin en 1 minut, 5 segons. L'anterior rècord era d'1 minut, 5 segons, 4-5.

L'acte de lliurament de les cartes credencials del senyor Danvila

París, 3. — El president de la República, senyor Doumer, ha rebut aquesta tarda a dos quarts de quatre en audiència oficial al senyor Alfons Danvila, el qual li lliurà les cartes credencials per les quals el Govern Francès com a ambaixador extraordinari i plenipotenciari a París.

El senyor De Fouquieres, introductor d'ambaixadors, acompanyat pel Cap del Protocol anà a buscar al senyor Danvila al palau de l'Ambaixada espanyola, i el conduí en un automòbil de la Presidència a l'Eliseu, a l'entrada del qual va rebre honors un batalló del 24. Regiment d'Infanteria.

A l'escalinata principal el senyor Danvila fou saludat pels coronels Gamin i Brossou.

El nou ambaixador fou introduït immediatament pel senyor De Fouquieres fins al saló on esperava el president de la República, al qual acompanyaven el ministre de Negocis Estrangers i tots els membres de la Casa Civil i Militar del Cap de l'Estat.

En fer lliurament de les cartes credencials, el senyor Danvila pronuncià el següent discurs:

"Senyor president: Tinc l'honor de posar a mans de V. E. les cartes per les quals el President del Govern

Provisional de la República Espanyola m'acredita davant V. E. en qualitat d'ambaixador extraordinari i plenipotenciari.

L'elevada missió de què he estat objecte, m'ha semblat des del primer moment un precís testimoni de la confiança del meu Govern i em sento particularment honorat en descabellar les relacions tradicionals, polítiques, econòmiques i intel·lectuals, que per al bé dels dos països tan feliçment existeixen i assolir que cada dia sigui més íntima la seva col·laboració en totes les fases de l'activitat mundial i treballar de la manera més eficaç per al progrés de la humanitat dintre de la pau, ço que constitueix el fi de les grans potències democràtiques, com són França i Espanya.

Aquesta tasca seria superior a les meves forces si per a assolir-la no esperés poder comptar amb el benèvol afecte de V. E. i el concurs dels eminents col·laboradors del Govern de la gloriosa nació que V. E. presideix tan dignament.

El senyor Doumer contestà en els següents termes:

— Senyor ambaixador: Tinc gran satisfacció en rebre les cartes credencials que us acrediten prop de mi com ambaixador extraordinari i plenipotenciari de la República Espanyola, i he apreciat vivament les paraules amb les quals heu definit l'alt concepte que teniu de mi de la vostra missió.

En recordar les afinitats que mai han deixat d'unir els nostres dos països, hauré fet ressaltar la profunda simpatia dels dos Governos per a cultivar sense treva una confiança mútua preparant una col·laboració fecunda.

Estrènyer els llaços d'amistat que uneixen a França i Espanya, descabellar en tots els terrenys una cooperació que en moltes circumstàncies s'ha revelat tan eficaç, és una empresa que els nostres dos països guaitats pel mateix ideal han de prosseguir en interès comú de totes les nacions.

Al treballar en aquest sentit, els dos Governos saben que contribueixen a una obra de progrés a la qual concedeixen gran importància, i de la qual la pau és condició i objecte a la vegada.

V. E. pot estar segur que en el compliment d'aquesta missió trobarà sempre l'ajut absolut i el concurs del Govern de la República i del seu Primer Magistrat.

Després d'acabats els discursos, el nou ambaixador celebrà una curta i cordial entrevista amb el senyor Doumer.

Finalment, el senyor Danvila, acompanyat pel senyor De Fouquieres abandonà l'Eliseu amb el mateix ceremonial que a l'entrada.

A ANGLATERRA

Les hores de treball a les mines

Londres, 3. — A la Cambra dels Comuns, l'atorney general ha presentat un projecte de llei referent a les mines de carbó disposant que la jornada de treball a les mines sigui de set hores i mitja durant els vint-i-dos dies mesos i mantenint durant aquest temps els mateixos salaris actuals.

El projecte ha estat adoptat en primera lectura.

En absència del primer ministre, el senyor Snowden declarà als Comuns que dilluns vinent el senyor MacDonald cridarà l'atenció dels diputats sobre l'incident provocat ahir pel diputat MacDonald i que li valgué l'expulsió del saló de sessions. Sembla que el primer ministre pensa demanar l'adopció de mesures per a evitar la repetició de fets semblants.

— Fabra.

La Conferència minera aprova la proposició del Govern

Londres, 3. — La Conferència minera ha adoptat, per 346.000 vots contra 186.000, una resolució aprovant les proposicions del Govern sobre la qüestió minera.

La Cambra ha aprovat en primera lectura la llei minera. Aquesta llei fixa en set hores i mitja la jornada de treball i establix els salaris actuals. La llei serà aplicada durant dotze mesos.

La reparació del "Nautilus"

Londres, 3. — Als docs de Devonport, on es troba el submarí "Nautilus", han començat els treballs de col·locació de les peces de recanvi, que han estat transportades des de Nova York.

— Fabra.

LA QÜESTIO DELS DEUTES DE GUERRA

Impressions optimistes

Londres, 3. — De Washington li telegrafia a l'Agència Reuter que el president Hoover sostingué una llarga entrevista amb els alts funcionaris del Departament del Tresor, senyors Mills i Castle.

El senyor Mills declarà que fins al moment no hi havia cap canvi en les negociacions amb França. El senyor Castle es mostrà més optimista sobre el resultat favorable de les dites negociacions.

Abans, ambdues personalitats havien estat conferenciant per telèfon amb el senyor Mellon, qu és a París.

— Fabra.

El Govern romanès

Bucarest, 3. — El Govern romanès ha enviat la seva resposta a la proposició del senyor Hoover, elogiant

l'esperit de solidaritat internacional en què està inspirada i expressant l'esperança que contribuirà al restabliment econòmic d'Europa.

Les esperances del senyor Snowden

Londres, 3. — Durant la discussió de la Llei d'Hisenda, el senyor Snowden ha declarat que esperava que les negociacions franco-americanes arribarien a una reglamentació satisfactòria, però que havia d'advertir que les darreres informacions rebudes no eren molt falagueres.

Ha acabat dient que el Govern, la Cambra i crec que tot el país estan disposats a acceptar els sacrificis que ens hem declarat disposats a afrontar, però el Govern anglès no farà cap sacrifici si els altres interessats en la proposició del senyor Hoover no obren de manera semblant.

LA PREMSA ESTRANGERA I LES ELECCIONS ESPANYOLES

Un editorial del "Times"

Londres, 3. — El "Times", en el seu editorial d'avui, diu que els líders liberals, radicals i socialistes espanyols han triomfat en les darreres eleccions. Comencen les reformes fa dos mesos amb èxit considerable, però no és cert que l'èxit temporal es converteixi en una col·laboració concreta.

La primera majoria que es formi haurà de consagrar els seus esforços a la consolidació de la República i a uitar contra l'anarquia.

El "Times" elogia la tàctica dels senyors Alcalá Zamora i Maura durant les eleccions, i acaba dient que en un termini de quinze dies Espanya haurà de resoldre problemes urgents i difícils, entre els quals, el més urgent i difícil, és el de Catalunya, problema que podria ésser per al federalisme més aviat causa de debilitat que de força per a Espanya i la República.

— Fabra.

A HONGRIA

El resultat de les eleccions

Budapest, 3. — Han acabat les operacions d'escrutini de les eleccions celebrades en aquesta capital, amb vot secret per llistes.

Els partits que sostenen el Govern han obtingut 177 llocs.

Hi ha hagut ballotatge a 17 circumscripcions, a 7 de les quals el dit ballotatge tindrà lloc entre candidats que ajuden el Govern, la qual cosa eleva el total dels partidaris del Govern a 184.

Les oposicions tindran: 32 mandats del Partit Agrari; 8 llocs als Demòcrates liberals; 1 els Nacional Radicals; i 14 els Social Demòcrates.

A més hi ha 18 independents d'esquerra a dreta, alguns dels quals també ajuden el Govern.

Les eleccions han transcorregut sense incidents.

— Fabra.

A CUBA

Un duel entre els directors de dos diaris

Havana, 3. — Els directors dels diaris "El País" i "El Diario de la Marina" s'han batut en duel als voltants d'aquesta ciutat. Presencien l'encontre més de quaranta persones, entre les quals hi havia nombrosos membres influents del Parlament. Motivava el duel un article periodístic qualificat com un acte de difamació. L'àrbitre suspengué el duel al cinquè assalt. El duel era a espasa. No hi hagué efusió de sang. Els adversaris no es reconciliaren.

— Fabra.

ELS ESTRALLS DE LA CALOR

S'han registrat diverses morts a Itàlia

Roma, 3. — Telegrafia de Palermo al "Popolo di Roma" que a Sicília la calor està produint grans estralls.

A San Giuliano, Caltagirone i Corleone han mort diverses persones a conseqüència de congestió. També a Alcano han mort víctimes de la calor quatre dones.

— Fabra.

A XINA

Mobilització de tropes de càstig contra els rebels

Canton, 3. — Han arribat a la zona fronterera del Kwantung cinc mil soldats que formen l'avantguarda de l'expedició de càstig, comandada per Xiang Kai Kek, i que amb el gros de les forces es proposen envair aquell Estat, que s'ha rebel·lat contra l'autoritat del Govern nacionalista xinès.

— Fabra.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la 18, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

A ALEMANYA

Els crèdits concedits al Reichsbank són gairebé extingits

Berlin, 3. — El Reichsbank ha facilitat una nota dient que els crèdits que li foren concedits darrerament pel Banc d'Anglaterra, de França, Federal Reserve i Banc Internacional de Pagaments han estat absorbits en llurs dues terceres parts, degut a la demanda de crèdits estrangers d'Alemanya.

Les reserves d'or i divises estrangeres que eren del 40'40 per 100 han baixat al 40'10 per 100.

Noves rebaxes de sous als funcionaris i obrers carriaires

Berlin, 3. — La Companyia dels Ferrocarrils de l'Estat ha resolt introduir noves rebaxes en els sous i jornals dels funcionaris i obrers, d'acord amb les normes fixades pels recents decrets lleis.

El total d'aquestes reduccions, que s'ascendirà a uns dos-cents quaranta milions de marcs, acoblarà als tres-cents vint milions procedents de l'augment de les tarifes, serà destinat a la realització de nous treballs, en els quals es podrà donar ocupació a cinquanta mil obrers.

L'agitació hitleriana i comunista prospera

Berlin, 3. — L'agitació hitleriana i comunista continua a tot Alemanya.

A P. rlin han tingut lloc nombroses detencions de comunistes.

A Munic, caserna general de Hitler, es registra creixent agitació. A l'Alta Silèsia, en el curs d'una manifestació d'obres sense feina, la policia disparà contra la multitud i ferí dues persones. En altres poblacions al llarg de la frontera també hi ha hagut incidents, encara que de menys importància.

— Fabra.

A BULGARIA

Manifestacions de vagues a tot el país

Sofia, 3. — Ahir en Yambol vora 400 vagues organitzaren una manifestació.

Am objecte de desfer-la va intervenir la policia, la qual després d'haver fet ús de les armes, fou obligada a retrocedir.

Acudí un esquadró de cavalleria que dispersà al manifestant, però aquests varen engegar alguns trets de revòlver i van ferir diversos soldats.

Nombrosos vagues i diversos policies han resultat ferits.

E notes les regions de Bulgària es registra un moviment general de vagues encaminades o a obtenir augment d'un 25 per cent en els jornals.

— Fabra.

Es desmenteix que es proposés la proclamació d'una dictadura

Sofia, 3. — Certe periòdics estrangers s'han ocupat d'un rumor, segons el qual estava a punt de proclamar-se la Dictadura.

Es pretén que l'ex-ministre senyor Smiloff havia dirigit una proposició en aquest sentit al ministre de la Guerra, amb motiu de conseguir l'ajut de l'Exèrcit.

Tant el senyor Smiloff com el ministre de la Guerra han desmentit categòricament aquesta afirmació i han afegit que mai s'havia tractat entre ells d'un projecte semblant.

— Fabra.

L'AVIACIO

el pilot aviator. També un passatger que anava a bor es tirà a l'espai proveint del paracaigudes que no funcionà, morint estrellat vora del aerodrom.

— Fabra.

Caiguda d'un avió militar

Roma, 3. — Un avió militar de la base de Ferrara ha caigut a terra des gran alçada, resultant mortes les dues persones que anaven a bord.

— Fabra.

Un raid Austràlia - Japó

Sydney, 3. — L'aviador Chichester va emprendre el seu anunciat raid al Japó, aquest matí, a les vuit i quart. Projecta fer escala a Filipines i en Formosa.

— Fabra.

Incendi d'un trimotor

Villacoublay, 3. — Ha caigut un trimotor en el qual ha mort carbonitzat

Darrera hora

RESULTAT DE LES ELECCIONS A BARCELONA-CIUTAT

A les sis de la tarda es constituí novament la Junta Provincial del Cens per a acabar l'escrutini de les eleccions de Barcelona-Ciutat.

Després d'una tasca impropia es donaren per proclamats els següents candidats:

Nombre de votants, 186.816. El 20 per 100 pel quorum és de 33.363 vots:

Catalanistes republicans

Barbey, 9.729.
Bastardes, 11.977.
Bofill i Mates, 12.515.
Nicolau d'Oliver, 35.584.

Lliga

Abadal, 43.511.
Batlle Matas, 22.051.
Cabot i Rovira, 25.194.
Codià, 23.518.
Duran i Ventosa, 26.662.
Ferrer-Vidal, 22.906.
Gambús, 24.929.
Martínez Domingo, 27.888.
Matheu, 23.759.
Oliva, 23.595.
Par i Tusquets, 24.666.
Rahola, 29.220.
Valls i Taverner, 27.712.
Ventosa i Calvell, 26.825.

Esquerra

Macià, 111.808.
Aiguader, 103.585.
Alomar, 103.631.
Campalans, 102.884.
Dencàs, 97.709.
Franco, 91.731.
Gassol, 100.090.
Lluhi, 98.739.
Puig i Ferrer, 101.081.
Riera i Punet, 96.384.
Sambanclat, 96.267.
Sbert, 95.395.
Tarradellas, 96.832.
Xirau Palau (Antoni), 97.884.

Socialistes

Morales, 7.836.
Vila Cuenca, 7.082.
Lerroux, 29.832.
Carner, 17.219.
Pi i Arsuaga, 33.441.
Alcalá Zamora, 27.770.
Serrallonga, 24.906.

Juncal, 23.542.
Marçà Bragadó, 23.122.
Roça, 24.564.
Montaner, 24.468.
Martínez Gimeno, 23.248.
Giró Prat, 23.109.
Antiga, 22.493.

Extrema esquerra federal

Barriobero, 12.938.
Soriano, 26.
Sedile, 12.792.
Giménez, 11.536.
Rossell, 7.964.
Cases Sala, 8.281.
Vellilla, 9.737.
Sanjuan, 10.010.
Marina Malats, 7.533.
Corbella, 7.819.
Torró, 7.522.
Carreres Bermúdez, 7.333.
Pera Capulino, 7.372.
Martí J., 6.681.

Comunistes camperols

Arlandis, 711.
Bonet, 530.
Arquer, 741.
Colmer, 623.
Domingo Montserrat, 587.
Fuentes, 576.
García Miranda, 1.105.
Masmano, 597.
Maurin, 1.215.
Miravittles, 706.
Pijoan, 548.
Rebull, 586.
Sesé, 534.
Tusó, 969.

Comunistes d'Espanya

Casanelles, 312.
Bullejos, 198.
Adamé, 175.
Lleó Trilla, 161.
Arrarás, 166.
Mollner, 144.
Del Barrio, 199.
Silva, 140.
Dolores Barruri, 195.
Llor, 144.
Figueras, 140.
Rodríguez (Antoni), 132.
Castanyers, 143.
Carnena, 9.
Acabada la proclamació, el representant del partit radical

demanà que posés en vot la seva protesta per haver-se signat per part dels interventors diverses actes com a 40 i una d'elles que presentà en blanc.

El representant del partit federal protestà que no se li permeti fer el recompte total, i per tant, ignora a quant puja el nombre total de vots acumulats.

El senyor Vidal i Guardiola presentà a la Junta la següent proposició:

"En nombre propi i de otros candidatos, tenc el honor de formular las siguientes manifestaciones:

1.º — No considero oportuno formular protesta alguna en relacion con la indiscutible y enorme mayoria obtenida por la candidatura triunfante, pero estoy obligado a actuar en defensa de los derechos de la gran minoria de votantes que representamos.

2.º — No quiero entretenerme en alusiones al apasionamiento en que se desarrolló la campaña electoral y que explicaría, debidamente analizado, una diferencia de votos muy superior a la que nos faltaria para el quorum, si fuesen definitivas las cifras de votantes y de votos obtenidos por nosotros a que ha llegado la Junta.

3.º — Estimo que el cálculo de la cifra de votantes, apoyado en los datos incompletos de los pueblos, contiene una primera fuente de error al hacer el desglose de candidaturas mixtas.

4.º — Se confirma la anterior comparando el sistema seguido en Madrid según resulta de los periódicos de esta mañana, pues no hay concordancia entre las cifras y regulados de Madrid y los de Barcelona, ya que, de aplicarse el sistema de Madrid, nos sobrarían centenares de votos, y de aplicarse a Barcelona el sistema de Madrid, estimamos no podrían haber sido proclamados los candidatos que lo han sido por minoría.

5.º — Debe repasar la cifra de votos que se nos atribuye, pues de los documentos que poseemos resulta una cifra mayor.

Todas estas circunstancias justifican mi petición de que sean proclamados por minoría los tres primeros candidatos de la lista de minoría, ya sea por la Junta, ya sea elevando al Gobierno una propuesta apoyada en las circunstancias del caso y el carácter discrecional de las disposiciones pertinentes.

El president disposà que s'afegís a l'acta la proposició presentada.

El senyor Bosch Labrés, en nom d'alguna vocals de la Junta del Cens, presentà una proposició en el sentit de que la Junta es dirigís al Govern perquè en vista que tres dels candidats per la província els manca molt pocs vots per al quorum, i que representa una gran estorció per a tornar a fer eleccions, sollicitaven del Govern que proclamés els tres candidats primers que seguien als elegits per majoria.

A aquesta proposició s'hi adherí el representant del partit radical, que demanà que es fes extensiva la proposició a Barcelona-Ciutat.

El senyor Jiménez, representant dels candidats derrotats, s'oposà a aquesta proposició, i demanà que es complís la llei.

La Junta acordà que, com a moció, s'acceptés el que demanava el senyor Bosch Labrés i s'unís a l'acta.

A dos quarts de deu la nit acabà la Junta del Cens la seva reunió.

Com es veu, per Barcelona-Ciutat surten per minoria els senyors Abadal, Nicolau i Pi Arsuaga.

L'únic que no surt és el senyor Lerroux.

Una manifestació de protesta per la detenció del comunista italià Vittorio Valbis

Ahir a la tarda, a darrera hora, començaren a circular diversos prospectes convidants els obrers perquè a les vuit anessin en manifestació davant el Consolat d'Itàlia, situat a la Via Laietana, prop de la Jefatura de policia, per tal de protestar de la detenció del comunista italià Vittorio Valbis, el qual, segons es deia, seria traslladat a Itàlia, concedint així l'extradició que havia sol·licitat el Govern italià.

A les set de la tarda, començaren d'acudir a aquell indret gran nombre d'obres, els quals foren dispersats pels guàrdies d'a peu i a cavall que preveniament s'havien post en aquell lloc.

A mesura que s'apropava l'hora assenyalada, el grup anà engruixint i arribava fins a la Plaça d'Urquiza, on foren dispersats pels guàrdies de seguretat i els guàrdies d'assalt.

A les vuit es donà l'ordre als manifestants que marxessin al Govern civil per tal de protestar

la manifestació es dirigí cap a aquell lloc, on una comissió pujà al despatx del governador. El senyor Espín els va dir que no es tractava de cap extradició, ja que essent un delictu polític el que se suposa comès pel delinqüent, el Govern no havia accedit a la seva extrad

: : : LES NEVERES : : :

Avantatges de les neveres

Les necessitats que les temperatures elevades de l'estiu produeixen i per tal de contrarestar les molèsties excessives de la calor i atemperar els efectes atudors d'aquesta estació de l'any, han introduït l'ús de les neveres tan en els dominis industrials i comercials com en els domèstics.

Com és natural, en el procés seguit amb la introducció d'aquestes màquines utilitzables, la tècnica ha seguit el camí d'aplicar als usos casolans els principis que informaren la construcció de les neveres comercials. Avui s'ha aconseguit, després d'estudis i pràctiques afortunades, arribar a la concreció d'un tipus de nevera per a usos domèstics que s'ha imposat per les moltes avantatges que la seva utilització reporta.

La producció de gel i de fred en petita escala per mitjà d'una màquina de caràcter altament pràctic, és un ideal perseguit des de fa molt temps per la tècnica a fi de respondre a la

necessitat, generalment sentida, d'un aparell senzill que, sense cap complicació ni el perill més remot, amb la mateixa senzillesa amb què, per exemple, s'il·lumina una bombeta elèctrica, produeixi una certa quantitat de gel o mantingui una cambra a baixa temperatura, per a la conservació de productes alimenticiosos, refrigeració de begudes, etc., etc.

Aquestes màquines tenen la seva aplicació a les famílies, Hotels, Cafès, Bars, Restaurants, Confiteries, Carnisseries, Pescaderies, Comerços, Lleteries, Laboratoris, Farmàcies, Sanatoris, etc.

La fabricació de neveres ha assolit actualment una importància industrial de primera categoria. Això demostra la demanada existent en el mercat i també que la seva existència no direm que ve a omplir un buit, però sí que s'ha fet notar perquè ve a solucionar un inconvenient que senten les neveres resultava, pràcticament,

molt difícil d'eliminar. La satisfacció d'una necessitat és un dels anhels que amb més interès es persegueixen. Per tant, no té res d'estrany, que en aparèixer les neveres domèstiques hagin tingut una acceptació general i que el seu ús hagi esdevingut tan essencial com la calefacció i les estufes de petroli o elèctriques a l'hivern.

L'existència d'un mercat consumidor ha desvetllat l'enginy dels tècnics i actualment existeixen diversos tipus de neveres, de funcionament senzill i segur.

De neveres n'hi ha dos tipus que són la base dels altres. El que segueix el sistema de refrigeració per producció contínua del fred, i el de sistema de refrigeració directa pel gel.

En tots els aparells de producció

continua de fred, és essencial que existeixi una alta pressió relativa en una part de l'aparell i baixa pressió en una altra part del mateix, de tal forma que el mitjà refrigerant circuli

entre tots dos costats, per a la producció del fred en passar de l'estat líquid al gasós, per la reducció de pressió.

En els tipus d'aparells fins avui co-

neguts, aquesta reducció de pressió es pot obtenir només per mitjà d'una vàlvula o un altre dispositiu mecànic que reguli la corrent del refrigerant del costat d'alta al de baixa pressió. En aquest sistema són necessaris altres dispositius mecànics, tals com un compressor o bomba, que tenen per objecte impulsar el refrigerant del costat de baixa pressió al d'alta, de manera que el cicle de refrigeració queda complet.

Aquest tipus ha sofert, com és natural, les variacions pròpies de les diverses marques d'aparells, per tal de diferenciar els uns als altres, introduint-hi aquelles perfeccions peculiars a criteri dels seus creadors.

Aquest tipus és molt apropiat per a Hotels, Restaurants, Col·legis i tota mena d'establiments que hagin de pre-

parar menjar per un nombre de persones relativament elevat. Per aquests casos, l'indicat model representa la solució més convenient per a conservar els menjars i les begudes.

La maquinària frigorífica pot refrigerar, a més d'aquesta nevera, una petita instal·lació per a fabricar i conservar gelat, un tanc per a fer gel o qualsevol altre aparell, nevera o cambra.

El tipus domèstic resulta a un preu adquisitiu molt assequible i per la seva utilitat ha esdevingut d'un ús molt extens. La refrigeració és directa per gel i en conjunt ofereix un aspecte molt simpàtic i d'un model elegant. La seva capacitat pot servir totes les necessitats de la casa. Acostumen a comptar amb un departament destinat al refredament d'aigua potable, sen-

Ferreteria SOLER

Carrer de Jaume I, 1, i Plaça de Sant Jaume, 6

NEVERES - GELADORES I DUTXES - BATERIA DE CUINA

ARTICLES DE VIATGE I ESPORT

PREUS ECONOMICS

GELADORA BOREAL
Patentada

Fabricada en alumini, la més higiènica, pràctica i econòmica.
Confecciona els gelats ràpidament i sense moviment.
Granisats, Biscuit Glacé, etc.

TRIOMF D'EUROPA SOBRE NORD-AMÈRICA

NEVERES ELECTRO-AUTOMATQUES

F. V. P.

LES MES MODERNES
LES MES PERFECTES
LES MES BARATES
(De de 2.300 ptes.)

Adquiriu aviat la vostra nevera mecànica per a aquest estiu, abans que no s'esgotin les existències. Són la salut i la felicitat de les famílies

F. VIVES PONS
GIRONA, NUM. 112

Petites màquines frigorífiques automàtiques per a carnisseries, cansaladeries, lleteries, etc.

APARADORS FRIGORIFICS per a dolceries i colmadors

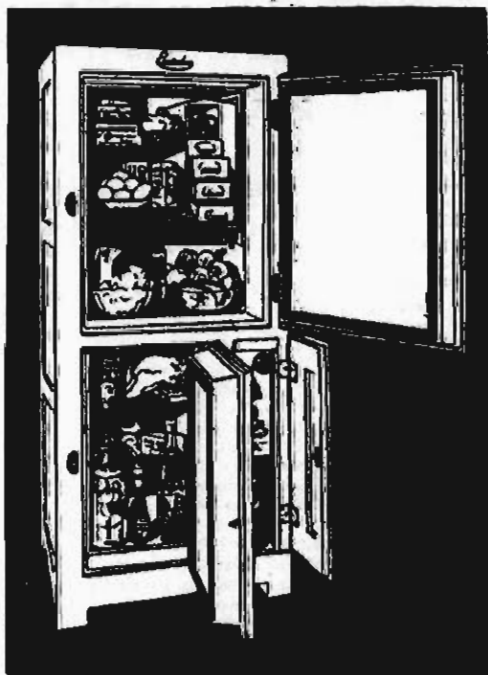
Màquines frigorífiques fins les més grans potències

EL GAS

que us ha servit durant l'hivern per a obtenir una CALEFACCIÓ còmoda i econòmica, i que en tot temps facilita el treball a les CUINES, us proporcionarà sense cap molèstia ni vigilància durant l'estiu

FRED I GEL

si adquiriu una NEVERA 'A' GAS, el funcionament de la qual és el més senzill i econòmic

VISITEU L'EXPOSICIO

"APLICACIONES DEL GAS"

Avinguda del Portal de l'Àngel, número 20

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA COMAJUAN

Neveres i Geladores

Salmerón, 92 - Telèf. 72921

Magatzems LA VIRREINA

CRISTALL - PISA - PORCELLANA
BATERIA DE CUINA
SERVEIS ESPECIALS
PER A GELATS

Rambla de Sant Josep, núm. 31

NEVERES "GLACIAL"

PER A ESTABLIMENTS
I PER A US DOMESTIC

Sumament fredes, sòlides i pràctiques, són econòmiques pels seus preus, la seva poca despesa diària, gran utilitat i perllongada durada.

Grans models a preus moderats

Model popular de 26 a 60 pessetes

Despesa diària des de 10 cts. Construcció i venda directa: Benet i Mercader, núm. 20, al costat de l'estació de Gràcia i Teatre del Bosch

Armaris Frigorífics Electro Automatics

NANUK

Luxosa presentació Màxima garantia

Pessetes 1.800

FABRICA: Rocafort, núm. 100

INDISCUTIBLEMENT
LES

NEVERES PINGÜINO

S'HA IMPOSAT

TANT PER L'ECONOMIA DELS SEUS PREUS, COM PER LA QUALITAT I PRESENTACIÓ -- VEGEU-LES ALS SEUS DIPOSITARIS

MARSAL GERMANS, S. A.

AVINGUDA DEL MARQUES D'ARGENTERA, 13. - ARCS, 5 (PROP. DE LA PLAÇA DE SANTA ANNA). - CREU COBERTA, 78

Com. Anna. Vicents Ferrer
Plaça de Catalunya, 12

Estab. Dalmau Oliveras, S. A.
Passatge de Gràcia, 132

Antoni Mallol
Ronda de Sant Antoni, 24

Ferreteria Torre Eiffel
Carrer del Carme, 48

Eusebi Solé
Rambla de Catalunya, 102 bis

ELS ESPORTS

FUTBOL

LA ORISI DELS NOSTRES OLIMPS

L'EUROPA I EL GRACIA ES FUSIONEN?

El maletí econòmic en els nostres primers cercles continua en peu i no solament això, sinó que, segons sembla, a l'Espanyol han arribat a donar la baixa a Tena II, si bé aquest jugador és probable que presenti una reclamació de salaris. A aquest jugador sembla que en seguirà un altre de categoria. A més, sembla que hi ha el propòsit de rebaixar el sou als que quedin, encara que els serà augmentada la prima per partit guanyat. Alguns jugadors de l'Europa que ja s'havien ofert, sembla que això no els ha caigut gaire bé.

També es diu que els dirigents de l'Espanyol han posat l'ull a dos interiors del Barcelona, o sigui a Sastre i Cambra, i no seria res d'estrany que, donada la situació econòmica en què es troba aquest club, s'hi aïnguessin.

Per altra banda, l'Europa continua en el seu desgavell econòmic i segons se'n diu, per tal de procurar solucionar el possible aquesta situació, s'han entaulat negociacions entre els dos cercles graciencs Europa i Gràcia, per si s'arriba a una fusió.

Sobre aquest particular, diu un col·lega d'ahir a la nit:

"Los dirigentes de los clubs de la barriada de Gracia, Europa i Gràcia, han gestionado activamente durante estos últimos días la fusión de las dos entidades."

Sabem que les gestiones se han realitzat amb èxit, hasta el extremo de que, seguramente antes de ocho días dicha fusión será un hecho.

La nueva entidad se denominará, probablemente "Catalunya Futbol Club".

Celebraríamos que llegaran a realizarse estas aspiraciones del Europa y de Gràcia, y que de esta fusión naciera una entidad potente, económica y deportivamente.

De los jugadores que el Europa tenía la temporada pasada, han quedado libres Bestit, Calvet, Laya y Vigueras, y a estos seguirán otros que tienen pedida la baja y presentada a la Federación una reclamación de sueldos."

EL TORNEIG COPA MACIA

El partit Sant Andreu - Badalona, que per haver empatat dijous cal repetir, se celebrará aquesta tarda, al camp del Júpiter, a porta tancada, i en el cas que subsisteixi l'empat al final de l'encontre, es prorrogarà fins que hi hagi un vencedor.

LA SEMIFINAL DE LA COPA MACIA, BADALONA-SANT ANDREU, ES JUGARÀ DEMA A LES CORTS

El programa esportiu que havia confeccionat el F. C. Barcelona per a demà, diumenge, al seu camp de Les Corts, ha hagut d'ésser modificat a causa dels repetits empats que ha sofert l'encontre Badalona-Sant Andreu, el qual havia de proclamar l'equip que seria enfrontat amb el Barcelona en la final.

Així, doncs, en lloc de jugar-se demà a Les Corts el partit final, es jugarà la semifinal, entre el Badalona i el Sant Andreu, ajornant-se la final.

El programa queda establert de la següent manera:

A les quatre de la tarda, partit corresponent al campionat de Catalunya infantil entre els equips del Barcelona i l'Espanyol, campions de grup.

A dos quarts de sis, partit semifinal de la Copa Macia entre els primers equips del Badalona i el Sant Andreu.

Els socis d'aquests dos clubs hauran d'abonar l'import de mitja entrada per presenciar aquest partit a Les Corts.

Aquests actes, com ja varem anunciar, són a homenatge del campió mundial de billar, senyor Enric Miró, el qual tirarà el "kick-off" en el primer partit.

Excusem recalcar la importància que tindrà aquest festival, i sobre tot el partit Badalona-Sant Andreu.

BOXA

Paulino Uzcudun contra Baer a 20 rounds

Organitzat per Jack Dempsey, se celebrará avui a Reno (Nevada) un match de boxa a 20 rounds entre els pesos forts Paulino Uzcudun i Max Baer. L'ex-campió del món ha volgut commemorar amb aquesta lluita l'encontre entre Marvin Hart i Jack Root que fou disputat a James J. Jeffries en aquella població en retirar-se imbatut del ring i no volent que per aquesta causa la boxa deixés de tenir un campió.

Es tindrà un partit de boxa a 20 rounds entre els pesos forts Paulino Uzcudun i Max Baer. L'ex-campió del món ha volgut commemorar amb aquesta lluita l'encontre entre Marvin Hart i Jack Root que fou disputat a James J. Jeffries en aquella població en retirar-se imbatut del ring i no volent que per aquesta causa la boxa deixés de tenir un campió.

Dempsey tal vegada no té tota la raó, però entre dos pesos forts a distància de deu rounds resulta de vegades massa curta i caldrà que en matches d'una certa importància almenys els 15 rounds fossin obligatoris.

Donat el repte que s'ha fet d'aquesta lluita, aquell que en surti vencedor guanyarà així mateix una gran popularitat, i a l'inrevés el que perdi. És tal vegada per aquest motiu que un corresponent americà, d'un diari de la Península, escrivia dies passats que aquesta lluita podria constituir una Waterloo per a Paulino Uzcudun.

El mateix cronista coincidí amb un col·lega, igualment corresponent de diaris de la Península, a afirmar que el major nombre de probabilitats de victòria estaven en aquesta lluita a favor de Max Baer. La distància de 20 rounds, afirmava, no pot afavorir Paulino, car sempre s'ha vist que com més llargs han estat els encontres que ha disputat més malament ha quedat. L'apreciació és exacta, però és equivocada el que afirmen els dos esmentats cronistes que la joventut de Max Baer és avantatjada per la distància llarga. Precisament succeeix tot al contrari. Les edats de Paulino i de Baer, trenta i vint-i-tres anys, respectivament, permeten d'afirmar, segons les lleis de la fisiologia, que el primer està en condicions de reeixir millor que el segon en un esforç perillós.

Una conferència

Demà, diumenge, el conegut campió atlètic i actual entrenador de la secció d'atletisme del F. C. Barcelona, En Miquel Palau, donarà una conferència, a les onze del matí, que versarà sobre el tema "Defensa de les actuacions públiques en l'esport", al Centre de la Mare de Déu del Carme i Sant Pere Claver (València, 680, Clot).

NATACIO

HA ESTAT AJORNAT EL FESTIVAL A PROFIT DEL C. N. TARRAGONA

Degut a dificultats imprevistes de darrera hora, que han impedit de fer el canvi de l'aigua i la neteja de la piscina de Montjuïc, que es realitza actualment, abans del festival que a profit del Club Nàutic de Tarragona tenia projectat per a avui, a un quart d'onze de la vetlla, la Federació Catalana de Natació Amateurs ha acordat ajornar-lo per a una data pròxima que oportunament s'anunciarà.

La Federació Catalana lamenta aquestes dificultats, no imputables a ningú, i espera que la suspensió i ajornament que s'ha vist obligada a acordar servirien perquè la preparació de tots els nedadors sigui més completa i donin un major relleu al festival, el qual, per la finalitat perseguida, es mereix la màxima importància.

Una conferència

Demà, diumenge, el conegut campió atlètic i actual entrenador de la secció d'atletisme del F. C. Barcelona, En Miquel Palau, donarà una conferència, a les onze del matí, que versarà sobre el tema "Defensa de les actuacions públiques en l'esport", al Centre de la Mare de Déu del Carme i Sant Pere Claver (València, 680, Clot).

CICLISME

La XXV Volta a França

GODINAT, VENCEDOR DE LETAPA-BREST-VANNES

En la quarta etapa de la Volta, Brest-Vannes, el director de la carrera també va decidir que amb motiu d'haver arribat tots els corredors, el dia abans, en grup, la sortida es donaria per separat.

Primer sortiren els "touristes routiers", i al cap de deu minuts el grup dels ascs.

Entre els turistes-rutiers la lluita fou acarnissada, i a 50 quilòmetres de la meta Godinat, Bulla i Naert havien aconseguit allunyar-se de llurs companys.

Després, Godinat donà batalla als seus dos adversaris, i arribà a Vannes amb més de sis minuts d'avantatge sobre Naert, el qual, al seu torn, havia allunyat a Bulla d'un minut.

La carrera dels ascs fou més monòtona, presentant-se a la meta un grup de 30 corredors, venent a l'esprint els italians Di Pàco i Battezzini, sobre Stoppel, Allenburger, Pellissier, etcètera.

1.—Godinat (francès), turista-rutler, 6 hores 8 minuts 16 segons.
2.—Naert (francès), idem, 6 hores 14 m. 31 s.
3.—Bulla (austríac), idem, 6 hores 15 m. 37 s.
4.—Di Pàco (italià), 6 h. 16 minuts 47 s.
5.—Battezzini (italià).
6.—Stoppel (alemany).
7.—Allenburger (alemany).
8.—Ch. Pellissier (francès).
9.—Le Galvez (francès).
10.—Antenen (suís).
11.—Buse (alemany).
12.—Ex aequo amb el mateix temps de Di Pàco, seguien 22 corredors més, entre els quals figuren tots els ascs.

Cardona s'ha classificat en el 34 lloc, amb el temps de 6 hores 20 minuts 30 segons, i Capeda en el 45 lloc, en 6 hores 26 minuts 32 segons.

PILOTA BASCA

PARTITS PER A DEMA

Club Basconia (Frontó Novetats) Primer partit, a pistola i a 40 punts, a les 9: Boldo-Garcia, vermells; Sunyer-Bacudero, blaus.

Segon partit: A. Bo-Serrallera, vermells; Costa I-Bias, blaus.

Tercer partit, nifant: Erdoza II-Gabriel, vermells; Salsamendi III-Charroalde, blaus.

Quart partit: R. Zamora-Trinxet, vermells; Llopart-Mas, blaus.

Cinquè partit: Piston (profesional)-Amat, vermells; Costa-Stegmann-Berrondo, blaus.

Club Manista (Frontó Amàlia) Primer, a paleta, concurs: Liabres i Baez, vermells, contra Zúñiga i Llopart, blaus.

Segon, a mà: Cubells i Ilueca, vermells, contra Demetrio i Suau, blaus.

Tercer, a mà: Gasque i P. Quiles, vermells, contra Iturbe i Zúñiga, blaus.

Quart, a mà: Briz i Argilés, vermells, contra Miro i Bernabeu, blaus.

LA PUBLICITAT

A la tarda, a tres quarts de quatre: Clemens i Marín, vermells, contra Ponç i Santos, blaus.

Club Atano (Frontó Sol i Sombra) Primer, a pala: Solsona i Mondelley, vermells, contra Garcia i Larrinaga, blaus.

Segon, a pala: Lamarca i Erice, vermells, contra Garcia II i Llana I, blaus.

Tercer, a mà, tercera categoria: Maled i Monton, vermells, contra Sobrevalls i Ibar, blaus.

Quart, a mà, segona categoria: Arió i Valensa, vermells, contra Torrente i Seguer, blaus.

Cinquè, a mà: Lamarca i Ramon, vermells, contra Escriba i Roca, blaus.

ATLETISME

El Campionat de Catalunya

La jornada de demà presenta un excepcional interès

Quins seran els nous campions d'aquests Primers Campionats de la República?

Demà, diumenge, acabaran els Campionats de Catalunya amb tan bon èxit començats el dia de Sant Pere.

Com aquell dia, també es faran dues sessions, a dos quarts de deu començarà la del matí, segons anuncia la Federació, i a les quatre la de la tarda. Seria molt convenient que per part de qui correspongui, es facin els possibles per començar amb puntualitat, tots hi sortirem guanyant però, molt especialment els atletes. Aquest detall pot tenir una directa influència en els resultats tècnics que s'obtinguin.

Davant d'aquesta sola raó esperem que la Federació farà els possibles perquè, especialment la del matí, comenci a l'hora anunciada.

També és de tota necessitat la presència d'un metge a l'Estadi, no fos cas que ens trobéssim novament amb un cas com el succeït la jornada passada, en la qual, en lesionar-se Cull, cap servei facultatiu se li pogué prestar per manca de personal adequat, sort que entre els assistents hi havia el poplar Alonso, l'ex-manager de Saragossa i entusiasta antic atleta, el qual curà amb tot interès i mestria al record-men de la perxa.

La sessió del matí serà molt interessant per constar en el programa a realitzar les finals de pes, 400 metres obstacles, salts d'alçada i salts de llargària.

En la primera d'aquestes proves sembla que té assegurat el títol el pet dels germans Tugues, la seva forma sembla ha d'ésser acurada tota vegada que sabem ha assolit molt fermes marques en els darrers entrenaments. La veritable lluita sembla que serà pels altres cinc llocs d'honor, els quals es veuran disputats pels Cugueró, Caselles, Llorenç, Canet, Lafite, Seriol i diversos elements joves entre els quals sembla assoliran destacar-se alguns de les comarques.

La lluita en els 400 obstacles serà molt interessant, segons els indicis, Roca haurà d'emprar-se si vol continuar imbatut en aquesta especialitat que tan bé ha sabut fer-se seva.

Duran, Tugues (J.), Mateu, Cunyat i Serra, seran els seus contrincants de resultes de les tandes ja efectuades. En els salts d'alçada, dos són els elements que semblen més capacitats per adjudicar-se el títol, el tarragoní Olivella, i el barcelonista Carbonell, així sense que ni per un moment oblidem que tant Llorca, com Consegal, Bombardó i qui sap si algun més encara, estan a punt d'aprofitar la més petita defallença.

En la llargària, si és que hi pot participar el flamant recordman Altavilla, és d'esperar que la lluita no serà menys interessant que en les altres finals. Disputaran el títol al jove recordman, els Aparici, Olivella, Roca, Consegal i Huguet. Almenys així ho creiem nosaltres.

En les altres proves matinals totes elles tandes per classificar-se per les respectives finals, la lluita, fora d'alguna excepció, serà molt relativa.

La sessió de la tarda, final dels Campionats d'enguany, tindrà un gran interès des del començament al final, des dels 400 lliços als 4 X 100, la victòria es presenta molt indecisa.

Efectivament en els 400 lliços, repassant els resultats dels diïluns, es troben com a classificats per a la final, atletes de la vàlua de Duran, Villacampa, Oliver, Colomer i Muntañer, amb tota franquesa, nosaltres no ens atrevim pas a assenyalar un favorit ja que tots quatre els creiem amb prou facultats per adjudicar-se el preuat triomf.

En el triple salt, és d'esperar que del tercet Huguet, Olivella, Consegal, sortirà el guanyador.

Els 800 metres també seran molt disputats i descomptada una sorpresa. Monfort sembla el més qualificat pel primer lloc.

A final dels 200 metres esperem ens confirmará l'excel·lent forma del nou recordman de l'esprint Lluís Sereix, nosaltres ens atrevim a assenyalar-li el temps aproximat de qual triomfarà, per uns 22 segons dos cinques, amb el qual temps establirà el nou record de Catalunya i Espanya, aquest darrer actualment

a favor del guipusco Ordóñez amb 22 segons, 4-5, i el de Catalunya, en 23, de Joan Serrahima. Faltaria però a la veritat si neguéssim aquesta distància, si més no, pel fet d'haver-lo fet moltes més vegades que Sereix, veritablement nòbit en aquesta distància.

Consegal, molt difícilment es deixarà escapar la victòria en els salts amb perxa, com Moreno en els 10.000 metres. En canvi, els rellus 4 X 100 a hores d'ara es presenten molt indecisos, tota vegada que l'equip del Badalona, campió i recordman de Catalunya, és de creure no es trobarà molt handicapat per la manca de Cull.

Quant a la classificació per equips, la lluita entre els quatre Club més destacats, serà molt forta, és difícil pronosticar res, però, sens dubte, el Club que es troba en millors posició per adjudicar-se la victòria en aquests primers campionats de la República és el F. C. Badalona, quan menys pel que fins ara porten fet llurs magnífics components.

ORDRE DEL PROGRAMA

Matí a dos quarts de deu
1. Sala d'alçada (tandes).
2. 200 metres (idem).
3. Llançament del pes (final).
4. 400 metres obstacles (final).
5. Salts d'alçada (final).
6. 200 metres (semifinals).
7. Salts de llargària (final).
8. 800 metres (tandes).

Tarda a les quatre:

1. 4 X 100 (tandes).
2. 400 metres lliços (final).
3. Triple salt (final).
4. 800 metres (final).
5. 200 metres (final).
6. Salts amb perxa (final).
7. 10.000 metres (final).

RECORDS DE CATALUNYA D'AQUESTES PROVES

Salts d'alçada. Olivella, Gimnàstic T. 1'76 metres.
200 metres. H. Serrahima, F. C. Junió, 23 segons.

Llançament del pes. J. Tugues, F. C. Badalona, 11'86 idem.
400 metres obstacles. Roca, F. C. Badalona, 58'2-5.

Salts de llargària. Altavilla. Olímpic, 6'60 metres.
800 metres. J. Miquel. Espanyol, 1' minut, 58 segons, 2-5.

400 metres lliços. Id., Id., Id., 50 segons, 1-10.
Triple salt. Huguet, Gimnàstic T. 13'50 metres.

Salts amb perxa. Cull, F. C. Badalona, 3'74 ms.
10.000 metres. Dieguez, F. C. Barcelona, 32 ms. 51 s.

4 X 100. F. C. Badalona, 45 s. 4-5.

MOLOCK'S

DAVANT ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA D'ATLETISME

Demà, diumenge, tindrà lloc la segona jornada dels campionats catalans d'atletisme, que ultra l'interès natural que sempre ha desvetllat entre els esportistes tan important competició, té aquest any l'afiliació de les esperades sorpreses que en les marques assoliran els nostres atletes, que han de palesar-nos el progrés assolit en la preparació tècnica a què han estat sotmesos des de fa una sèrie de temps.

Els entrenaments oficials a les pistes de l'Estadi han donat els seus fruits, i bona prova n'és el gran contingent d'atletes inscrits als rengles del nostre esport d'enguany que se'ls ha procurat una tan magnífica instal·lació com és l'Estadi per a poder practicar l'atletisme en totes les especialitats, i a més el millorament que s'ha obtingut en totes les marques dels nostres atletes en general.

Com sigui que a darrers d'aquest mes se celebraran a l'Estadi els Campionats d'Espanya d'Atletisme, la Federació Catalana, immediatament després d'acabats els campionats catalans, procedirà a la selecció de l'equip català que ha de representar-nos al torneig nacional, d'acord, naturalment, amb els resultats que s'assoleixin en els nostres campionats. I enguany podem tenir l'absoluta seguretat que la nostra superioritat atlètica quedarà evidentment palesada i en forma contundent, car sobre el paper gairebé es pot afirmar que la immensa majoria dels primers llocs els guanyarà Catalunya.

Les proves començaran a dos quarts de deu del matí i a les quatre de la tarda.

Carnet de l'excursionista

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA JUPITER

En la darrera assemblea general que ha celebrat aquesta entitat cultural i esportiva del Poble Nou, el Consell Directiu ha quedat format en la següent forma:

President, Agustí Mateu; vice-president, Josep Riera i Puntí; secretari, Antoni Gabernet; vice-secretari, Rufi Jimeno; comptador, Joan Quilès; tresorer, Lluís Girón; arxiver, Eduard Sanxo; vocals: Francesc Cases i Ramon Muntañer.

A. D. A. I. E. DE L'ESCOLA ABAT OLIVA

Recordem als qui tenen reservades places de l'autocar que l'Agrupació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Abat Oliva (carrer del Marqués de Santa Anna, 4) té preparat per a la sortida de turisme a la vallera vila de Sitges el dia 19 del corrent juliol, són pregats de passar a recollir els tiquets corresponents

REVISTA DE CATALUNYA

ADMINISTRACIÓ: BARCELONA, 410
BARCELONA

Preus de subscripció:

Un any 25 ptes. - Un semestre 12'50 ptes.

BUTLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom: _____

Adreça: _____

Població: _____

Cobrament per _____ a _____

(Signatura)

fins al dia 10, a les nou de la vetlla.

El Grup Excursionista Peda farà les sortides de banys durant tot l'estiu a la platja d'Ocat, i demà, diumenge, dia 5 del corrent, farà la primera.

Lloc de reunió i hora oficial: a tres quarts de sis del matí, a l'estació de França.

L'Aggrupació Excursionista Targanenc inaugurarà les sortides de platja a Badalona.

Lloc de reunió: estació de M. S. A., a les sis.

L'Aggrupació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Abat Oliva efectuarà una sortida de banys a la platja del Prat de Llobregat.

Sortida: pel baixador del Passeig de Gràcia, a dos quarts de sis del matí. Torna: per la mateixa estació, al vespre.

El C. E. Montnegre instal·larà demà, diumenge, dia 5, la caseta de banys a la platja del Masnou.

Lloc de reunió: a l'estació de França, a tres quarts de sis del matí.

La Joventut Catalana organitzarà per a demà una sortida a la platja de Castelldefels.

Lloc de reunió: a les set, a l'estació de Sans.

Els Follets de Muntanya faran una excursió a la salzedera de Papiol, lloc cedit generosament per la seva propietària als nostres Follets.

Demà, la Secció d'Excursionisme del Club Femení i d'Esports efectuarà una excursió a Sitges, a la qual podran assistir també les "Daines".

Lloc de reunió: estació de França, a un quart de vuit del matí.

VILANOVA I GELTRU

Accident :: Vaga

A l'encreuament de la carretera de Cubelles amb La Rambla va ocórrer una topada entre dos camions.

El camió dedicat al transport de peix, de la matricula de Tarragona, número 3169 T, marxava a bastanta velocitat, i al mateix temps pujava el camió de Llàtzer López, d'aquesta vila, donant al primer, sense poder-ho evitar, un fort cop, fent-lo caure de costat. El camió de peix sofria alguns desperfectes i els seus ocupants algunes lesions.

Seguix sense solucionar-se la vaga de sabaters d'aquesta vila. Dijous quedaren trencades les negociacions entre obrers i patrons, en la reunió que tingueren a les Cases Consistorials, presidida per l'alcalde, senyor Sanmarit.

EL LLIBRE DEL DIA

Francesc Macià

Col·lecció "Quaderns Blaus"

Text interessantíssim - 25 gravats

Preu: 150 pes etes

Administració i venda:

LLIBRERIA CATALONIA

17, Plaça de Catalunya, 17

LA PUBLICITAT

és un negoci per a l'anunciant i un ajut a una empresa que no cerca guany material.

Els nostres lectors no han d'oblidar els noms de les cases que ens afavoreixen amb llur propaganda.

LA SARDANA

La Segona Assemblea General de la Lliga Sardanista de Catalunya

Havent acceptat el Consell directiu de la Lliga Sardanista de Catalunya l'amable oferiment fet pel Grup Sardanista de l'Orfeó Gracienc en l'anterior assemblea, als locals d'aquesta meritisima entitat orfeònica tingué lloc enguany, amb un èxit complet, el dia de Sant Pere, la Segona Assemblea General reglamentària i la major part dels actes que amb motiu d'aquesta i en obsequi als delegats que hi acudiren, foren celebrats.

L'ajuntament popular de la nostra ciutat volgué patrocinar aquestes actes de la Lliga Sardanista, i en representació del batlle hi assistí el ciutadà regidor Jaume Vinyals.

Acudiren a l'Assemblea delegats de les entitats següents, adherides a la Lliga:

Foment de la Sardana de Figueras.—Foment de la Sardana de Sans.—Foment de la Sardana de Barcelona.—Foment de la Sardana de Santa Perpètua de la Moguda.—Foment de la Sardana de Mollet.—Foment de la Sardana de Lleida.—Foment de la Sardana de Badalona.—Foment Sardanista Andreuenc.—Grup Sardanista de l'Orfeó Gracienc.—Jovenut Sardanista Pep Ventura.—Jovenut Sardanista de Calella.—Agrupació Sardanista de Barcelona.—Agrupació Sardanista de Sant Gervasi.—Jovenut Sardanista de Pineda.—Grup Sardanista de la Societat Iris de Martorel.

Entre els concurrents a l'Assemblea hi vèrem els mestres Joan Balcells i Antoni Català; En Josep Miral i el digno president de l'Orfeó Gracienc. Abans de començar l'Assemblea, el mestre Joan Llongueres, president de la Lliga Sardanista de Catalunya, llegí una molt notable conferència, explicant les finalitats i l'actuació de la Lliga, així com les dificultats amb les quals li cal lluitar encara.

Es aquest un magnífic treball d'orientació que tots els sardanistes catalans haurien de llegir.

El mestre Llongueres fou molt aplaudit.

Després començà l'Assemblea, llegint el secretari, senyor Tubau, l'acta de l'Assemblea anterior, que fou unànimement aprovada, i la Memòria reglamentària del finit exercici.

El comptable, senyor Solà, llegí l'estat de comptes, que també fou aprovat.

Es procedí a l'elecció de càrrecs, i no fou acceptada la dimissió que presentà el mestre Llongueres del seu càrrec de president, allegant motius de salut.

Unànimement fou demanat al mestre Llongueres que, en bé de la Lliga Sardanista, continués encara un any més en la seva presidència, i el Consell directiu quedà format com següent:

President, mestre Joan Llongueres.

Vice-president, Foment de la Sardana de Barcelona.

Secretari, Jovenut Sardanista de la Penya.

Vice-secretari, Agrupació Sardanista de Sant Gervasi.

Comptable, Foment de la Sardana de Badalona.

Tresorer, Agrupació Sardanista de Barcelona.

Vocal primer, Foment de la Sardana de Sans.

Vocal segon, Grup Sardanista de l'Orfeó Gracienc.

Quedà constituït el Comitè comarcal.

Foren discutides i aprovades diverses proposicions, i s'acordà que l'Assemblea de l'any vinent sigui celebrada a la ciutat de Lleida.

El Grup Sardanista de l'Orfeó Gracienc obsequià els delegats amb un vermut d'honor, i després l'home es dirigí a l'Hotel Vinyes-Roger, situat a la plaça inferior del Funicular del Tibidabo, on tingué lloc el dinar de germanor.

A l'hora dels brindis parlaren els mestres Llongueres i Balcells, el regidor senyor Vinyals, el president de l'Orfeó Gracienc, el delegat de Figueras i d'altres, fent vots per la prosperitat de la Lliga Sardanista de Catalunya, que una tan noble com enlairada tasca ve realitzant en bé de la nostra dansa nacional.

La més franca i entusiasta cordialitat regnà durant tot l'acte, que fou esquisidament servit.

A quarts de sis de la tarda, a la sala d'audicions de l'Orfeó Gracienc, tingué lloc el concert que el mestre Balcells i els seus abnegats cantaires volgueren oferir als delegats de les entitats sardanistes de la Lliga.

El programa fou com següent:

"Volant la senyera", Balcells.

"El caçador i la pastoreta", Botey.

"Sant Ramon", Morera.

"Estiuenc", Morera.

"La sardana de la pàtria", Morera.

"Marinada", Pérez Moya.

Aquesta darrera composició amb acompanyament de la cobla La Principal Barcelonina. Totes aquestes obres foren esquisidament interpretades i aplaudides amb vibrant entusiasme.

Abans de "La sardana de la pàtria" el mestre Llongueres llegí una poesia original titulada "La nostra dansa", que causà una forta impressió, i el seu autor fou unànimement ovacionat.

Després del concert, la ballada de sardanes al pati de l'Orfeó Gracienc. La cobla La Principal Barcelonina tocà escollides sardanes de Pep Ventura, Serra, Solà, Serrat i Garreta. La festa es velé extraordinàriament concorreguda, i tots els delegats s'acomodaren ben satisfets els uns dels altres, i prometeren treballar amb més coratge que mai pel creixement i consolidació de la Lliga Sardanista de Catalunya.

1900: El Trio Ibèria interpretà: "La cançió del crepuscle" (Chillemant); "La Calseta", gavota (F. Albano); "La dame en rose", selecció (L. Caryll); "Pensant en Schumann" (E. Fuster); "Helen", pas doble (G. i J. Martínez).

1910: Tancament de l'estació.

2100: Obertura de l'estació.

Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Bors de la tarda.

Informació agrícola.

De la Borsa de Comerç de Barcelona. Cotitzacions dels mercats agrícoles i ramaders.

2105: L'Orquestra de l'estació interpretà: "Belphégor", marxa (E. Brepant); "Contemplació", vals (J. Lerma); "Nocturn núm. 3", tango (L. G. Jordà); "Nadja", caxades (G. Michiels).

2130: Retransmissió des d'Unió Ràdio E A J 7, Madrid. Durant l'intermèdi: Notícies de Premsa.

MOLT AVIAT EL MES SENSACIONAL

Clarion Radio SUPERMETEORODINO

Emissions estrangeres més interessants

FRANÇA — Ràdio-Paris (1724 metres): 2130: Cançons populars per la Schola del Curs Saint-Louis, sota la direcció de M. Dumas, harmonitzats per Marc de Raube i Carlo Boller. Solos i piano.

Torre Eiffel (1445 m.): 2030: La música descriptiva en la música de piano, conferència de M. Delacour, seguida d'una audició per Mme. M. Antoinette Pradier, pianista; 2100: Veïllada de ràdio-teatre: un poema de Viktor Hugo i un conte de Mistral.

Alger (363 m.): 2100: Concert de discos; 22. sketch de music-hall, per M. Grock; 2245. Alguns cants variats; 2300. Concert de discos.

Bordeus-Lafayette (304 m.): 2045. Concert de discos, i conferència de M. Thauxies, president de la Comissió de propaganda de l'Arca.

Estrasburg (345 m.): 2030. Veïllada d'òpera per la companyia d'òpera i orquestra de l'Associació Ràdio-Estrasburg: "Le coeur et la main", òpera còmica en tres actes, de Nizet i Beaumont, música de Lecocq; 2230. Ball del Casino de Niederbrunnles Bains.

Tolosa (365 m.): 1945. Guitarres d'Hawaii; 2000. Orquestra simfònica; 2015. Fragments d'òpera; 2030. Violoncel; 2045. Cobla i música espanyola; 2100. Concert fins a les 2100.

ALEMANYA — Longenberg (472 metres): 2000. Veïllada recreativa; 2200. Música lleugera; 2300. Ball.

Stuttgart (360 m.): 2030. Festa de Stresemann des de Mayenza; 2200. "Simfonia inacabada", de Schubert, des de Frankfurt; 2300. Ball.

AUSTRIA — Viena (517 m.): 2030. Cançons variades; 2050. Concert de mandolines; 2200. Ball i concert per l'orquestra.

BELGICA — Brussel·les (508 m.): 2000. Concert per l'orquestra de l'N. R.; 2100. Veïllada d' danses diverses.

ANGLATERRA — Nacional (1554 metres) i Londres (100 m.): 2145. Programa de cançons musicals; 2230. Ball.

HONGRIA — Budapest; 2130. Concert per tians des del cafè Spalarch; Cançons variades.

ITALIA — Milà-Torino-Ginebra (500 metres): 2100. Transmissió d'una comèdia de Martínez Sierra. Després, ball.

Roma-Nàpols (331 m.): 2010. "La Gioconda", de Ponchielli.

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Ampurdan", amb càrrega general, de Palamós.

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general i 74 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime II", amb càrrega general i 35 passatgers, de Maó.

Vapor espanyol "Cabo Mayor", amb càrrega general, de Filadèlfia.

Vapor alemany "Pluto", amb càrrega general, de Cartagena.

Vapor espanyol "Cabo Gulleira", amb càrrega general, de Sele.

Vapor espanyol "Betis", amb càrrega general i 12 passatgers, de València.

Vapor francès "Ymerethie II", amb ous, de Mazagan.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "La Guardia", amb càrrega general, cap a Tarragona.

Vapor espanyol "Araya Mendiz", amb càrrega general, cap a Bilbao.

Vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general, cap a Maó.

Vapor espanyol "Ciudad de Cádiz", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

Vapor espanyol "Tordera", amb càrrega general, cap a Gádiz.

Vapor espanyol "Ampurdan", amb càrrega general, cap a Roses.

Vapor italià "Montello", amb potassa, cap a Lisboa.

Vapor francès "Desirade", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor francès "Ymerethie II", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor holandès "Ajax", amb càrrega general, cap a Sant Feliu de Guíxols.

La vida religiosa

Sants d'avui.—Sants Ausias i Ageu, profetes; Flavià i Elias, bisbes, i el Beat Gaspar de Bono, confessor.

Sants de demà.—Sants Miquel dels Sants i Antoni Maria Zacarias, confessors, i Santa Filomena, verge.

Quaranta Hores.—Avui: Basílica de Santa Maria de Mar.

Hores d'exposició.—Avui: De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial dels Sants Just i Pastor.

Demà: Església de les Religioses de Maria Reparadora.

Cort de Maria.—Avui: Nostre Dona dels Dolors, al Bon Succés o a Santa Maria de Mar.

Ageu, profetes; Flavià i Elias, Neus, a Sant Just, a Sant Jaume c al Sagrat Cor.

Adoració Nocturna.—Avui: Torn de Nostre Dona dels Desemparats.

Demà: Torn de Sant Francesc d'Assís.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Avui: Torn de l'Immaculat Cor de Maria.

Demà: Torn de les Cinc Lligues de Jesucrist.

EXERCICIS ESPIRITUALS

Els exercicis espirituals que, començant demà, diumenge, a la nit, tindran lloc la setmana entrant al Seminari Conciliar, seran dirigits pel senyor bisbe i pel reverend Pare Alfons Thió, S. J.

NOMENAMENT

El doctor Josep Maria Llobera, canonge, ha estat nomenat representant de la Comissió provincial de monuments històrics i artístics de Barcelona, a la Junta diocesana de reparació de temples i edificis eclesiàstics.

Concert de la Banda Municipal

La Banda Municipal donarà el seu XIXè concert simfònic popular avui, dissabte, a un quart d'onze del vespre, al Palau de Belles Arts. El programa estarà integrat com següent:

Primera part.—Beethoven: Setena Simfonia. II. Poco sostenuto. Vivace. III. Allegretto. III. Presto. IV. Allegro con brio.

Segona part.—Mendelssohn. Concerto en mi menor, per a violí i orquestra. I. Allegro molto appassionato. II. Andante. Allegretto non troppo. Allegro molto vivace. Violí: Eduard Toldrà.

O. Respighi: "Els Pins de Roma", poema simfònic. I. Pins de la "Villa Borghese. II. Pins prop d'una catacumba. III. Pins del Gianicolo. IV. Pins de la Via Appia.

Prestarà el seu valuós concurs a aquest concert el prestigiós violinista Eduard Toldrà, interpretant el magnífic Concert de Mendelssohn; aquesta obra té instrumentació de la qual per a orquestra de vent ha estat feta pel mestre Lamote de Grignon, serà executada per primera vegada en aquesta forma. L'ingrés serà lliure, com de costum, i l'entrada del públic al gran saló de festes del Palau de Belles Arts serà per la porta principal.

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

LOGUERS

SANT JOAN DESPI

Horo xelat, 3 habitacions, cambra bany, jardí. Red: Diputació, 339, primer, segona.

Estineig a Camprodon

Per 150 duros l'estació, hom hi lloga un confortable pis moblat, 3 dies. Adreça-vos a: Boters, 4, primer.

FONDA SIMON

Se en mantenen la millor tradició i ofa. Saló per a banquetes. Reparat, 6, i Vinyals, 12. Tel. 3799

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats

Darrer dia d'actuació de la Gran Companyia de l'Orfeó Gracienc. Amb mires al gran èxit obtingut pels eminentes divos PILAR DUARTE, MARC REDONDO i VICENT SIMON amb la preciosa òpera de 3 actes del mestre Rossini.

EL BARBER DE SEVILLA

acompanyats de l'excellent conjunt del Gran Teatre del Liceu.

Amb mires al gran èxit obtingut, la senyora Duarte i el senyor Redondo cantaran el duo del segon acte de l'òpera LA TRAVIATA, fins EL BARBER DE SEVILLA.

Demà, diumenge, a dos quarts de quatre, i nit a les deu: Grans funcions per la Companyia de Saragüa. Vegeu l'afutur, especial. Es despatxa a Compaduria.

TEATRE COMIC

Companyia de Revistes VELA SC

Avui, dissabte: Grandiosos cartells. Tarda, a les 4.30. Nit, a les 10: 1. Acte primer de la colossal revista FLORES DE LUJO amb l'eminent quadró EL PASO DE BUN-BUN 2. L'èxits de la temporada

Las bellezas del mundo

Meravella en presentació i execució.

TEATRE BARCELONA

Companyia del Teatre de la Comèdia, de Madrid

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de sis. Nit, a un quart d'onze. La comèdia en un pròleg i quatre actes, d'Honorí Maura.

LA CONDESSITA Y EL BALLARIN

Demà, diumenge, tarda i nit:

LA CONDESSITA Y EL BALLARIN

NOVETATS

Gran Companyia Ibica. ANSKIN FERNANDEZ, Mestre PALOS, Demà, colossals programes. A les 230: LAS HILANDERAS, LOS DE ARAGON, LA DOLOROSA I LOS CLAVELLES. Nit, a les deu: Funció a honor del poeta murcià M. Medina, LOS CLAVELLES, LOS DE ARAGON I LA DOLOROSA. Acte de concert: MARCOS I TRIANA, pel tenor Simon, i LAS GRANADINAS I PIAT, AV, AVI, pel tenor Nayral.

TEATRE NOU

Avui, dissabte, 4 de Juliol. Nit, a les 10.30:

GRANDIOSA FESTIVAL BENEFIC en homenatge a la FESTA DE LES BANDERES

Patrocini per totes les autoritats i amb assistència d'En Francesc Nadal, general López Ochoa, En Carles Espia i En Jaume Alguader.

Hi prendran part celebradíssims artistes.

CINEMES

COLISEUM

TEMPORADA REPRESAS

REVISTA PARAMOUNT SONORA

RADIO RIOT (dibutxos sonors).

UN HOMBRE DE SUERTE. Producció Paramount parlada en espanyol. Tarda, de 4.15 a 8, i nit, 10.15.

Fontana

CINEMA SELECTE

L'únic per la seva temperatura fresca i agradable

Avui, tarda, de 4 a 8, sessió continua, i nit, a les 10: FLIP EN EL BOSQUE (dibutxos) i SIN NOVIEDAD EN EL PRENTE

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217. Telèfon 20618

Cinema sonor. — Aparat "Sonofilm"

Avui, dissabte, extraordinari programa. Camèia i dibutxos sonors: TRAS LA CORTINA, per Louis Moran.

RADIOMANIA

sonora en espanyol, per Stan Laurel i Oliver Hardy.

HOMBRES DE HIERRO

film sonor, per Lon Chaney.

CINEMA PARIS

Tarda, 4.30. Nit, 9.45

Actualidades Gaumont. Dibutxos.

PARIS HACE 20 AÑOS. REPORTAJES NAUTICOS. Homenaje a Marie Curie en dos mundos.

TRIOMF, MARINA I NOU

Triomf i Marina: EL HOMBRE MALO (sonora), parlada en espanyol, LA PLATA ENCANTADA (dibutxos sonors), BAMB UN HOMBRE AL PUERTO I JOHAN A OMBRA. Nou: MARCA ALTA (sonora), ENTRA PLAYS I TROTS (sonora), totalment parlada en espanyol, EL PITAN LATINO I JOHAN A OMBRA.

FEMINA

Programa M. G. M. Tarda, a les 4.30. Nit, a les 10: Preus d'estiu: LOCURAS DE AMOR (en espanyol) i NOCHES DE DUEÑOS (en espanyol).

KURSAAL I CAPITOL

Tarda, a les 8. Nit, a les 10: Preus d'estiu. Programa Cines: LAS SIETE LLAVES (Richan Ditz) i EL AMOR SOLFANDO (Imperio Argentina).

CATALUNYA

Tarda, a les 8. Nit, a les 10: Preus d'estiu. Programa Fox. "Un marido afortunado (Victor McLaglen) i DEL MIENO BARRO (Joan Torred).

PATHE PALACE - EXCELSIOR

Sessió continua. EL EMBRUO DE SEVILLA (en espanyol), Guevara-Rubielas. Atracció sonora. Dibutxos. Noticiari Fox (cinema muda de 8 a 9).

GRAN TEATRE COMITAL

Sessió continua. Programa Cines. LAS CASTIGADORAS DEL BROADWAY (Vinnie Lightner). EL VIOJA (Billie Dove). Dibutxos. Noticiari MONUMENTAL CINEMA I CINEMA PRIS PARK.

Sessió continua. Programa Fox. HOMBRES O DIABLOS (Warner Baxter). TENOR Y TENDRIO (Joe Wagstaff). Dibutxos. Revista i comèdia LIDO CINEMA.

5 tarda i 10 nit: Preu únic i passeta: VENGA ALEGRÍA (Harold Lloyd) i LA LEY DEL HAMPA (George Bancroft).

MIRIA

Tarda i nit: SCARAMOUCHE (Ramon Novarro) i LLAMAS DE ILUSION (Henry Langdon). Comècia. Cultural.

ROYAL - BOHEMIA - DIANA

Programa de repeses. Preus populars: CARMEN (Charlot). EVANGELINA (Dolores del Río) i LAS CATARATAS DEL DIABLO (Lon Chaney).

WALKYRIA - ARGENTINA - PEDRO

Comècia. Cultural. A més, al Walkyria, SU MEJOR AMIGO (Cinamond) i NO ESTA LA DICHA DONDE SE BUSCA (Araujo). I a l'Argentina i Pedro, les cines cinemadon LA LOGURA DEL ORO I EL ATENTADO.

ENTENÇA CINEMA

Entença, s'antia C. de Cent. Tel. 34330

Cinema sonor — Aparat "Sonofilm"

Avui, tarda i nit: Comècia i Dibutxos sonors: TRAS LA CORTINA, per Louis Moran. EL LOBO O EL PRESIDIO ESPANOL, i el film sonor, totalment parlada i cantat en espanyol, darrer dia, per Ramon Novarro i Roseta Montenegro.

Sevilla de mis amores

Cine Principal Palace

(Aparat Western Electric)

Sessió continua des de les cinc.

HERRERO ENRADO (sonora): LA GRAN JUEGA (sonora): CONEJO BLAS (dibutxos). La granada superior. Universal: OMBRETTA OCCIDENTE, parlada en espanyol, per Lupe Vélez i Barry Norton. Dibutxos: DON JUAN DIPLOMATIC

DIVERSOS

MARICEL - PARK

Avions motor, atracció única

GOLF a l'aire lliure

Sanda i focs artificials.

El lloc més fresc i més agradable

A Poblet i Santes Creus

en auto demà, diumenge. Sortida de VIATGES CATALONIA, Rambla del Centre, 37, Tel. 93252.

REGALEM

prova mig litre oli extra de 2.50 litre, servei domètil. Demaneu telefon núm. 21555, PELAYO, 62

CASA MASANA, S. A.

NOGAT

PRODUCTE ESPECIAL MATA-RATES

EL TERROR DE LAS RATAS

LA MENTENCA A LAS MALAS

El mata-rates "Nogat" constitueix el producte més còmode, ràpid i eficaç per a matar tota mena de rates i ratolins. Es ven a 50 cèntims el paquet i a 10 pessetes la caixa de 25 paquets, a Barcelona: Farmàcia Gelart, Princesa, 7; Drogueries Vidal i Ribas, i a les principals farmàcies i drogueries d'Espanya, Portugal i Amèrica.

Producte del Laboratori SOKATARG

Carrer del Ter, 16 - Telf. 564 A. M. - Barcelona

NOTA.—Dirigit-se i ensenya enviant per Gir Postal o segells de Correus l'import més 50 cèntims per despeses de tramessa, al Laboratori, a volta de correu verifica la tramessa de la comanda.

El dermatòlegs aconsellen

Emplear les cremes o pastes per a alaitar, amb preferència al sabó i totes les formes sabonoses (vegi's "Manual de Cosmética", de Saaleld, traducció del Dr. Peyri, pàgina 86).

Entre totes les cremes, la

PASTA NIX

ha estat elaborada pensant en l'higene de la pell. El seu ús cura irritacions, picors, grans, etc. La cara, després d'afaitar-se, li quedarà fina, fresca, suau, sense aquell encarcament que li fa semblar que té els muscles d'una sola peça, ni aquella cremor tan molesta, de l'afaitat a l'antiga.

Demaneu-la en drogueries i parafarmàcies al preu de 50 cèntims cad.

Prats & Vaca

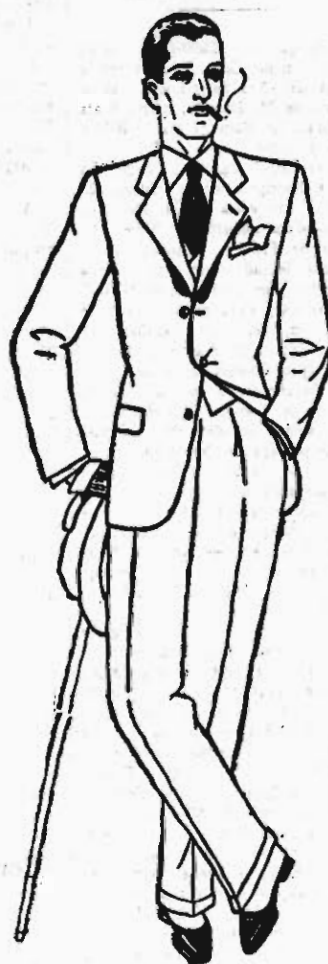
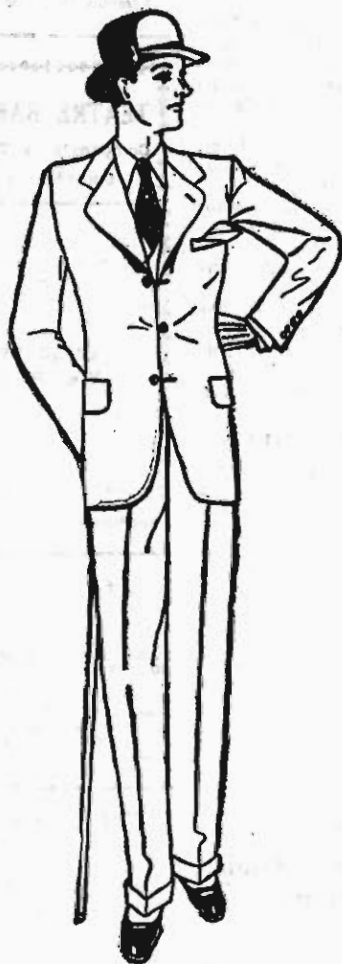
LA CASA DEL COMPRADOR DISTINGIT I INTEL·LIGENT

El nostre lema és vendre al públic al preu que el comerciant antic i rutinari ha de comprar

20, PASSEIG DE GRACIA, 20

TELEFON 21472

SASTRERIA, CAMISERIA I CAPELLERIA DE SENYOR

REVOLUCIO SOCIAL

TEMPS NOUS, COMERCIANTS MODERNS I PROCEDIMENTS CONVINCENTS!

L'èxit decisiu del nostre negoci ens ha decidit a fer la següent innovació: Des d'ara els nostres dependents tindran una participació proporcionada a les vendes que efectuïn durant l'any. I hem fet més encara; a tots ells els concedim un mes de vacances cobrant la mesada íntegra. Cal que els nostres afavoridors es fixin en la importància de tals innovacions i pensin en aquest axioma:

DEPENDENTS CONTENTS, PARROQUIANS BEN SERVITS!!!

SECCIO SASTRERIA

Equip pantalon blanc platja, dril superior i camisa tennis, bona classe: tot per ...	10 Ptes.
Barnús bona qualitat, de camussa ...	8 "
Americana i pantalon dril superior ...	15 "
Impermeables ploma, totes les talles; abans 15 ptes.; ara ...	8 "
Bati d'alpaca, seda artificial; abans 25 ptes.; ara ...	12 "
Pantalon de franela bona qualitat, confecció luxe; abans 30 ptes.; ara ...	15 "
Americana esport, immens assortiment, amb gustos, bona qualitat, abans 40 ptes.; ara ...	20 "
Bates de seda artificial, assortiment formidable: abans 100 ptes.; ara ...	25 "

SECCIO A MIDA

Vestit de dril i seda, a mida ...	50 Ptes.
Vestit "fresc" tropical, a mida, confecció selecta ...	75 "
Vestits d'estam superior, folreria de seda artificial, confecció superior; abans 150 ptes.; ara ...	75 "
Vestits d'estam Austràlia, folreria de seda artificial, confecció irreprotxable; abans 200 ptes.; ara ...	100 "
Smoking; abans 250 ptes.; ara ...	125 "
Taqué; abans 400 ptes.; ara ...	175 fins a 200 "

SECCIO CAMISERIA

Païames "morotillo" de seda, totes les talles, formidable assortiment; abans 12 ptes.; ara ...	5 Ptes.
Guardapols, bona qualitat ...	4 "
Camisa de popelin, bona qualitat, dos colls i punys; abans 12 ptes.; ara ...	6 "
Camisa a mida zèfir i popelin; abans 20 ptes.; ara ...	8 "
Camises a mida, de seda artificial; abans 30 ptes.; ara ...	15 "
Camises a mida, de seda natural; abans 40 ptes.; ara ...	20 "

SECCIO CAPELLERIA

Capell de palla, bona classe ...	3 Ptes.
Capell flexible, folro de seda artificial ...	8 "
Capell flexible castor, folro de seda artificial ...	12 "

